

N *n* **A** *a* **J** *j* **Č** *č* **A** *a*

NAJČA, glasilo Osnovne šole Grm, Novo mesto
 Letnik XXVII, junij 2017, št. 3, 4

fotografija: Brina Goleš, 7.c

Grmsko srečanje

str. 12

Intervju: Jure Prus

str. 24

IZ VSEBINE

Eko zmaga za eko šolo	10
Naj učitelj	15
Boštjan Gorenc – Pižama	19
Je slovenščina ogrožena ...	31
Potopis: Šrilanka	46
Mala Najča	48
Poletni recepti	85
Miss & Mister	89

Dragi najččani!

Čas je hitro minil in meseci od izida prve številke Najče so mimo. Tokrat se v našem glasilu na žalost srečujemo zadnjič, ker zaključujem 9. razred in vstopam v nov svet, srednjo šolo. Upam, da sem v letu urednikovanja dobro opravljal vlogo, ki mi je bila dana oz. zaupana. Pri Najči sem se veliko naučil, od pisanja prispevkov do opravljanja anket in intervjujev. Zato vse, ki iščete nove izkušnje ali pa vas zanima pisanje in bi želeli sodelovati pri nastajanju šolskega glasila, pozivam, da se pridružijo. Tako boste pomagali ustvarjati glasilo, ki je že vrsto let odraz življenja učencev in učiteljev OŠ Grm tako v šoli kot v prostem času.

Jezik tako in drugače je rdeča nit druge številke letošnje Najče. Kaj bi o njem lahko povedali? Veliko. Poznamo več vrst jezikov, kot so angleški jezik, nemški jezik, znakovni jezik itn. V tej številki pa mo se posvetili predvsem domačemu, slovenskemu jeziku. Tako boste lahko spoznali narečne besede, se pozabavali s slengom in se podali med poklicne žargone. Med učenci smo opravili anketo o

slengovskih izrazih, ki jih uporabljajo, učitelje pa smo prosili, da so te izraze poskušali razvozlati. Pisali smo tudi SMS-e in razmišljali o prihodnosti in ogroženosti slovenščine. K razmišljanju o jeziku mladih smo pritegnili starše, učenci tujci so pisali o svojem učenju slovenščine, učenci Romi pa o romščini. Pogovarjali smo se tudi z gostom bralne značke Boštjanom Gorencem Pižamo.

Seveda pa so tu še stalne rubrike, kot so Knjižni kotiček, Zabavne strani, Šport, Moda, Pogumno pero, Glasbeni kotiček, Grmska obveščevalna služba (GOS), English pages, Mala Najča ...

Novinarji Najče vam želimo prijetno branje pomladne številke Najče.

Za konec pa naj vas spomnim in opomnim: ne pozabimo na materni jezik in slengovskih besed ne uporabljajmo prepogosto, da bo prihodnost naše lepe slovenščine svetla.

Kako se je uveljavila metoda FIT4KID med učitelji?

V letošnjem šolskem letu je bila na naši šoli uvedena metoda FIT4KID, ki spodbuja redno pitje vode med poukom in aktivno učenje – gibanje med učenjem. Namenjena je tako učencem kot učiteljem. Na predmetni in razredni stopnji smo naredili anketo med učitelji. Vprašanja so naslednja:

RAZREDNA STOPNJA

Lili Vavžik

1. Metodo oziroma učenje s pomočjo gibanja in aktivnih metod učenja sem uporabljala že predno se ji je reklo FIT4KID. Če si želimo nekaj dodobra zapomniti, moramo to večkrat ponoviti. Če je ta zapomnitev še v gibanju, zabavna, pa je toliko lažje. Vse, kar delaš kot zabavo, z veseljem, je lažje. Zato imamo pri pouku pogosto delo v skupinah, razne rekvizite, pogosta zabava sta nam že stol in miza, naredimo iz vrvic snope žarkov, ki jih nato preskakujemo, se plazimo – seveda skupaj z učnim ciljem, dopolnjujemo drug drugega, povežemo učna področja, se gremo socialne igre – vse skozi igro.
2. Pravzaprav nič kaj dosti. Morda je letos nekoliko več fotografiranja ali snemanja, ker smo v projektu kot šola. Zato so povratne informacije o odzivih otrok pomembne, prav posebej dragocene, če so podprte s fotografijami. Sicer pa potek same učne uri ni

drugačen od mojih »fit4fun«, kot jih imenujem jaz.

3. Učenci se veselijo vsakršnih zabav. Gibanje pa je njihova primarna želja. Če ob tem izpolnijo še učni cilj, je uspeh tu. Radi so v gibanju, vsakič je nekaj novega in zato ob tem uživajo.

Vanja Jakše

1. Metodo FIT4KID uporabljam vsakodnevno, saj sem zagovornica gibanja. Mislim, da je lahko učenec bolj učinkovit po gibanju, zato največkrat uporabim kratke stimulacije, občasno pa tudi daljše aktivne metode. Tako sem že prvi šolski dan uporabila aktivne liste in tako zelo hitro spoznala nove učence, oni pa so se predstavljali sošolcem, jim postavljali svoja vprašanja in se družili.
2. Ure so živahnejše. Učenci morajo več komunicirati med seboj. Pomembno je, da svoje ugotovitve po aktivnosti tudi zapišejo. Ure niso drugačne, ker sem razne aktivnosti izvajala tudi že prejšnja leta, le da sem jih drugače imenovala. Res

1. Ali uporabljate metodo FIT4KID in kako?
2. Kako so ure drugačne?
3. Ali je učencem všeč in kakšen je njihov odziv?

pa je, da sem letošnje šolsko leto pri dveh predmetih uporabila igro Kradljivca znanja, kjer so bili učenci zelo delavni in učinkoviti.

3. Učencem so metode FIT4KID zelo všeč, pri dejavnostih so močno motivirani in tudi miselno so zelo aktivni. Menim, da jih kratke stimulacije močno motivirajo in usmerijo v nadaljnje delo. Toda razne daljše aktivnosti so primerne predvsem za utrjevanje znanja, saj jih imajo učenci zelo radi in lahko z njimi zgolj utrjujejo pridobljeno znanje.

Stanka Šonc

1. Ja, to metodo uporabljam občasno pri vseh predmetih, z namenom, da motiviram učence za delo, pri tem pa so še gibalno aktivni. Najpogosteje uporabljam metodo aktivnega branja, aktivnih listov, kradljivca znanja in tudi drugih. Učenci imajo zelo radi »kradljivca znanja.« To metodo uporabljam predvsem pri urah družbe, naravoslovja, slovenščine, ko imamo uro utrjevanja znanja. Učenci ali učitelj sestavi naloge in jih zapiše na

kartončke. En član skupine pride po prvi kartonček in ga odnese svoji skupini. Vsi člani skupine zapišejo vprašanje v zvezek in seveda tudi odgovor. Kartonček obrnejo na glavo in položijo na rob mize. Po nov kartonček odide drugi član skupine (sistem štafetne igre). Ko zmanjka kartončkov z nalogami, lahko član skupine vzame kartonček iz mize druge skupine. Po pretečenem času učitelj zaključi igro in sledi preverjanje pravilnosti odgovorov.

2. Ure so zanimive, drugačne v tem, da učenci samo ne sedijo in se učijo, temveč da je poleg aktivnega učenja prisotna še gibalna aktivnost.
3. Da, metode FIT4KID so jim zelo všeč, radi sodelujejo, so zelo aktivni. Pri teh urah se pogosto tudi nasmejimo drobnim nerodnostim. Pa saj velja: »Smeh je pol zdravja.«

Renata Blatnik

1. Temelj FIT pedagogike je razvijati in ustvarjati učenje skozi telesno dejavnost in gibanje skozi igro. Ko se učenci skozi igro učijo gibati, se hkrati skozi gibanje tudi učijo. Sama sem mnenja, da ne smemo izpostavljeni neuspehom, temveč poudarjamo pomembnost majhnih uspehov. Učenci na ta način sami preizkušajo in se učijo na napakah. FIT učitelji smo le mentorji, ki z učenci so-

delujemo, jih učimo in ne urimo. Vseskozi stremimo k večji strokovnosti, zavzetosti, odličnosti, otroke spodbujamo k napredku, a jih nikoli ne spodbujamo k pretiravanju. Rezultati FIT4KID pedagogike se kažejo zlasti v tem, da so učenci bolj izkušeni, čustveno zrelejši, samozavestnejši, sposobnejši, veseli, zadovoljni, razigrani in posledično v daljšem procesu - ZDRAVE osebe. Metode FIT pedagogike so primerne pri vseh učnih urah in v vseh procesih poučevanja. Pomembno je, da vsak učitelj uporabi aktivne metode ali pa stimulacije z nekim namenom. Dovolj je že, da je to uvod v učno uro, ponavljanje, utrjevanje ali pa zgolj za umiritev razreda. Sama dnevno uporabim eno aktivno metodo in po potrebi tudi hitro stimulacijo za aktivacijo možganskih procesov. Na ta način učenci postopoma spoznajo nove metode in se naučijo sodelovanja, spoštovanja in sprejemanja drug drugega.

2. Učenci z dnevno rutino FIT pedagogike postanejo bolj organizirani, znajo prisluhniti drug drugemu, predvsem pa prek aktivne metode bolj razumejo učno snov, znanje pa je posledično tudi bolj utrjeno. Z učenci imam dogovor, da jih z besedo FIT minutke pozovem k neki akciji. Pri tem vsi vstanejo, spremenijo način sedenja in izvedejo akcijo. Velikokrat se zgodi, da tudi sami predlagajo nove igre ali pa že znanim spremenijo pravila.
3. Učencem so ure, kjer je prisotno gibanje, zelo všeč. Če slučajno kakšen dan pozabim na FIT minutke, me nanje hitro opomni. Kot FIT multiplikator se mesečno izobražujem in pridobivam novo znanje, ki ga s pridom uporabim

pri učnih urah. Zelo spodbujam tiste metode, ki so učitelju v oporo pri utrjevanju učne snovi in so temelj trajnemu znanju. Znano je, da metode, ki vključujejo gibanje, povečajo sposobnost za osredotočenost, izboljšajo spomin, zmanjšajo stres in krepijo pozitivna čustva v vsakdanjem življenju.

Liljana Mitić

1. Pri pouku uporabljamo različne metode FIT4KID. Uporabljamo jih v začetku ure za uvod v učno snov, preizkusimo v glavnem delu ure za obravnavo učne snovi ali pa za ure utrjevanja, ponavljanja, urjenja ter preverjanja znanja. Obrnjen stol pa uporabljajo učenci lahko pri vsaki uri, ko začutijo, da pri delu, ki ga opravljajo, ne zmorejo več sedeti tako, kot so sedeli.
2. Takšne ure so pestre, razgibane in dinamične.
3. Večinoma so te metode učenecem všeč in radi delajo na ta način, pri tem pa se tudi zabavajo. Vendar pa moram poudariti, da se morajo nekateri učenci predvsem naučiti, da tudi takšen način dela pomeni aktivno delo pri pouku, pri katerem je potrebno upoštevati zastavljena pravila in niso »samo« in »zgolj« zabava, temveč so jim v pomoč pri usvajanju ali ponavljanju, utrjevanju, urjenju in preverjanju znanja.

Erika Koncilija

1. V skoraj dvajsetletni praksi poučevanja opažam, da je sodobni čas prinesel velike spremembe tudi v naše domove in šole. Ko sem hodila v šolo, so nas opozarjali pred pretiranim gledanjem televizije, ker škoduje celostnemu razvoju mladostnika. Na srečo smo imeli pri nas doma na televiziji do mojega 7. razreda le štiri različne programe. S sosedi smo se raje dobili zunaj na ulici, kjer smo se igrali skrivalnice, se lovili, vozili s kolesi, igrali badminton ... Danes imate otroci in mladostniki poleg televizije z več sto različnimi programi na razpolago še računalnike, pametne telefone, tablice ... Velika skušnjava, ki prinaša vse manj prostega, neorganiziranega gibanja in igranja.

V 1. razredu, kjer večinoma poučujem, se poučevanje nekoliko razlikuje od ostalih razredov. Prvošolci usvajajo osnovna znanja za branje, pisanje, računaje ter ostale spretnosti. Pomembno je, da ne prehitimo in preskakujemo. Če želimo otroka naučiti črko, mora prepoznati najprej glas. Če želimo, da bo pisal, mora najprej pravilno držati svinčnik ... Ker je tudi pozornost šestletnika krajša kot pri starejših otrocih, smo učiteljice prvošolcev že od nekdaj primorane naše ure začiniti z raznimi aktivnimi igrkami, pesmicami, gibanji, plesom, igranjem ...

Letos vključujem tudi Fit didaktične gibalne igre, ki jih malce prilagodim, saj večina naših prvošolcev šele pričanja z branjem. Največkrat utrjujemo snov s pomočjo kradljivca znanja. Namesto besed uporabim slike ali pa kar konkretni material. Ko smo utrjevali znanje o gozdu v jeseni, so učenci poiskali različne jesenske liste in plodove, ki smo jih nabrali v gozdu in se z njimi postavili pod ustrezno sliko drevesa. Kljub mnogim ponovitvam se učenci igre niso in niso naveličali.

2. Tudi preden smo bili v projektu Fit4Kid sem se trudila, da bi bil pouk dinamičen, vendar letos še pogosteje uporabim hitre Fit stimulacije. Ko postanejo učenci nemirni in nezainteresirani, poskrbim za malo gibanja.
3. Učenci se radi gibajo, radi imajo drugačne oblike dela, vendar opažam, da je včasih učinek po metodi Fit4Kid ravno obraten od pričakovanega. Učenci naj bi bili bolj umirjeni in pripravljeni za delo, vendar je potrebno kar precej energije, da se evforija in razigranost poleže. Ko pa se umirijo, tudi zelo zagnano delajo.

PREDMETNA STOPNJA

Melita Blatnik

1. Metodo FIT4KID uporabljam za utrjevanje (igre) in pravilno sedenje.
2. Ure so drugačne tako, da ko so učenci utrujeni, se s tem razgibajo.
3. Odziv učencev je večinoma pozitiven, nekateri pa se potem težko osredotočijo na uro.

Vesna Zobarič

1. Metoda FIT4KID mi je zelo všeč. Zelo radi imamo vaje za sproščanje in če je tema taka, jih lahko vključimo (npr. poznavanje kosti in kaj podobnega), še posebej vaje za razgibavanje mišic. Te vaje so zelo všeč meni, učencem pa tudi.
2. Ure so drugačne tako, da so učenci predvsem malo bolj pripravljeni za delo. Po eni strani se vsi aktivirajo in umirijo, potem ko je treba delati, pa so pri tem mogoče malo bolj zbrani.
3. Učencem je zelo všeč, predvsem, če imamo kakšne vaje oz. telovadbo. Včasih imamo čisto direktno FIT4KID telovadbo, včasih pa so vaje povezane s snovjo, pa niti ne vedo, da to počnejo, ampak so bolj aktivni in naredijo zadeve.

Mojca Kavčič

1. Metodo FIT4KID občasno uporabljam. Učenci pogosto na ta način delajo v parih ali v skupinah, se veliko gibajo in tekajo po razredu ter se skozi igro učijo. Na ta način usvajajo snov preko pozitivnega čustvenega naboja, saj jim je tak način učenja eno-

stavno zabaven in ura vedno prehitro mine.

2. V večini gre za skupinske igre, ki delujejo po principu »vsi za enega, eden za vse«. Učenci preko različnih iger na aktiven, zabaven način usvajajo novo učno snov.
3. Učencem so praviloma tako izvedene ure všeč, saj se naveličajo »klasičnega« poučevanja. Včasih pa imajo še vedno raje voden način dela, s temeljito razlago snovi in preverjanje razumevanja pred tablo.

Simon Turk

1. Ja, uporabljam nekatere metode FIT4KID, največkrat na začetku učne ure, tako da se učenci malo zbudijo in da so tudi malo bolj pripravljeni. Metode, ki jih uporabljam, so na primer hitra žoga, mogoče se kaj premikamo, kakšne aktivne liste in kaj takega.
2. Predvsem so te ure bolj živahne, učenci pa so malo bolj aktivni. Aktivni so tudi v tistem delu ure, ko ne uporabljam več te metode. Meni so te metode zanimive in tudi učenci pravijo, da so jim všeč.
3. Najbolje bi bilo vprašati učence, kakšen je njihov odziv in če jim je všeč.

Jana Pečaver

1. Metodo FIT4KID uporabljam. V bistvu mogoče tudi sama pri sebi ugotavljam, da se premalo gibam. Tako da sem mogoče že poleti pri sebi naredila tako čiščenje sebe, v smislu, da sem se začela gibati. Da se bolj gibam in da imam zato nekako fizično moč, da psihično zdržim, pač ta tempo, ki ga imam in mislim, da tudi učenci to potrebujejo. Zdaj, koliko uporabljam, na sebi verjetno z rednim gibanjem popoldne in ker je FIT4KID tudi redna hidracija, poskušam tudi čim več piti. Kar se tiče učencev, smo bili mogoče bolj aktivni v 8. razredu. Všeč mi je delo v parih, se pravi, da vas presedem, zamenjamo toliko sedežev, da se malo zbudite in potem nekaj v paru delate. Spodbujam to sodelovalno učenje, zraven pa da tudi niste čisto statični, da se malo premikate.
2. Vidim, da ste bolj nasmejani, drugače samo sedite, ste pasivni in ste kot eni revčki, ki samo pišete, tako ste pa malo bolj nasmejani in tak se mi zdi, da je tudi odziv.
3. Mislim, da je vsaka stvar v nekih mejah normale v redu. Če bi bilo tega preveč, se pravi, da bi vsak dan pri vseh urah to počeli tudi pri drugih predmetih oz. učiteljih, bi bilo po mojem preveč. Meni je všeč, ampak tako v mejah neke zdrave pameti.

Majda Čengija

1. Seveda jih uporabljam že celo kariero, samo da jim včasih nismo rekli FIT4KID. Pri učenju jezika je taka metodika dela že skoraj pravilo, predvsem pa me veseli, da se učenci lahko tudi malce razgibajo med urami. Je pa vedno nevarnost, da stvari uidejo iz rok in je treba imeti učence pod stalnim nadzorom, saj za mnoge tak način dela bolj pomeni zabavo in sprostitvev kot usvajanje in utrjevanje snovi.
2. Bolj so razgibane, učenci ne morejo biti tako zelo pasivni.
3. To morate vprašati njih. Včasih jim je všeč, vendar je pri vsaki stvari potrebna meja. Ker veliko učiteljev uporablja to metodo, so včasih že naveličani, ko morajo »spet nekaj delati« in jim ne damo miru. Komentarji »pa ne že spet«, »to je brez veze« ipd. so vedno bolj pogosti in glasni. Pa tudi hudo resno ne jemljejo takega dela, saj smo v slovenskih šolah zelo storilnostno naravnani, ocena je edino merilo zanje in za starše in lahko jo pridobiš samo z resnim delom, koncentracijo in vodenjem učenca. Kreativnost, samoiniciativnost, vedoželjnost so se podredili številkam in rezultatom.

2. ZASEDANJE ŠOLSKEGA PARLAMENTA

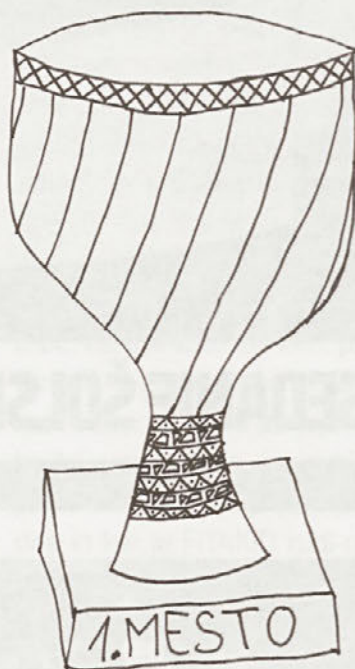
V ponedeljek, 13. februarja, je na naši šoli potekalo drugo zasedanje šolskega parlamenta. Na zasedanju smo se učenci pogovarjali o temi »Otroci in načrtovanje prihodnosti«. Začeli smo s poročanjem učencev. Učenci so poročali o delu v razredih, mlajši so pripravili likovne prispevke na temo, kakšen človek želim postati. Zatem smo nadaljevali z delom v skupinah, kjer smo razpravljali o okolju in ekologiji v prihodnosti, vrednotah, o tem, kakšni želimo biti v prihodnosti, ter o načrtovanju prihodnosti. Učenci so izdelali plakate in sledila je skupna debata. Učenci so svoja stališča zelo dobro predstavili in upamo, da bodo naši delegati tudi na občinskem, regijskem in nacionalnem parlamentu dobro predstavili svoje ideje ter da jim bo srečanje v pomoč pri razmišljanju.

Nina Knoll

Tekmovanja

Bliža se konec šolskega leta in s tem se zaključujejo tudi tekmovanja, tako šolska kot tudi tekmovanja na državnem področju. V tem prispevku bomo omenili le tista, ki so potekala od začetka meseca februarja.

Angleščina

Šolsko tekmovanje je potekalo že v prvem polletju, na regijskem pa so srebrno priznanje osvojili **Marin Gazvoda de Reggi** iz 9. c razreda, prav tako **Tin Vranješ** in **Andraž Klobučar**, oba iz 9. b razreda. Srebrnega priznanja na državnem tekmovanju iz znanja angleščine pa se je lahko veselila **Neža Keglovič** iz 9. c.

Matematika

Šolskega tekmovanja, ki je potekalo 16. marca, se je udeležilo 80 učencev s predmetne stopnje. Na državno tekmovanje se je uvrstilo 13 učencev. 22. 4. so na OŠ Trebnje osvojili srebrno Vegovo priznanje **Gaja Urek Ekart** iz 5. razreda, **Filip Šiško** iz 6. razreda, **Lana Traven**, **Ivana Horvat** iz 7. razreda, **Nik Jenič**, **Maja Košmrlj**, **Nina Knoll**, **Janja Omrzel** in **Nel Hočevnar Nahtigal** iz 8. razreda, **Katarina Vrbinc**, **Marin Gazvoda de Reggi** in **Veronika Avbar** iz 9. razreda. Zlato Vegovo priznanje je letos osvojila **Kaja Bartelj** iz 6. razreda.

Kemija

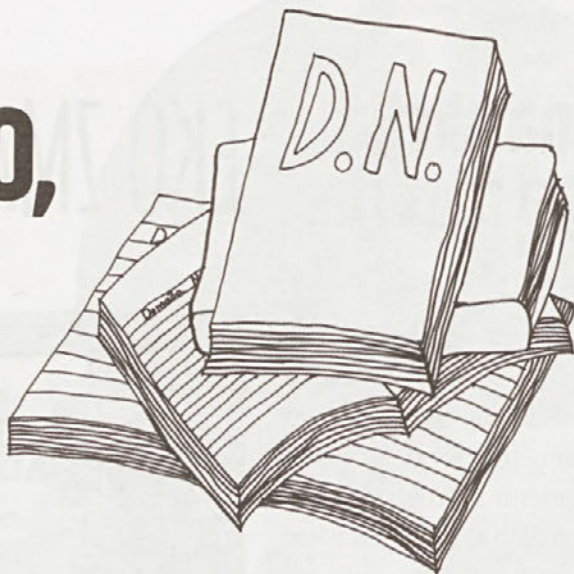
Državnega tekmovanja iz znanja kemije se je udeležilo 15 učencev osmih in devetih razredov. Na državnem tekmovanju pa so bili uspešni **Tin Vranješ** iz 9. b, **Katarina Vrbinc** iz 9. a in **Marin Gazvoda de Reggi** iz 9. c, saj so vsi osvojili srebrno priznanje.

Geografija

Državnega tekmovanja iz znanja geografije se je udeležil učenec **Aljoša Knap** iz 9. c. Tema tekmovanja je bila Naravne danosti sopogojujejo gospodarstvo pokrajine. Tekmovanje je potekalo v Gornji Radgoni, kjer je Aljoša osvojil srebrno priznanje.

Nik Radovičević

PRITOŽNO KNJIGO, PROSIM!

Prav je, da tudi učenci povemo, kaj nam je na šoli všeč in kaj nas moti. Za to imamo možnost na parlamentu, pa tudi v Najči, kjer občasno naredimo anketo, ki smo jo naslovlili kar Pritožno knjigo, prosim, v njej pa lahko kaj pogrjate in pohvalite.

Učencem je všeč ...

- + šola v naravi in zanimive ekskurzije ter dnevi dejavnosti
- + da se hrana izboljšuje
- + da so stranišča bolj čista
- + bolj enakopravno vrednotenje znanja
- + da učitelji popravijo znak v eAsistentu, če naslednji dan prineseš domačo nalogo
- + kotički v šoli
- + bolj aktiven pouk (fit4kid)
- + sprotna preverjanja
- + omarice in varnostne kamere
- + pouk tujih jezikov
- + interaktivne table, dobri računalniki – boljša oprema v razredih
- + da je v jedilnici vedno na voljo voda
- + novi delovni zvezki in učbeniki
- + nove žoge
- + brisačke v učilnicah
- + učitelji
- + postavitve miz v jedilnici in učilnicah

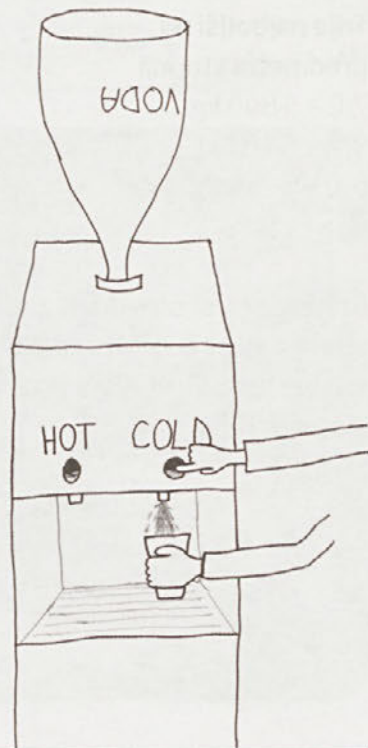
- + to, da lahko v Najči povejo svoje mnenje
- + klopi v garderobi in novi stoli ter mize v učilnicah
- + nekatere čistilke so zelo prijazne
- + mreže na koših in druga oprema v telovadnici
- + mikroskopi, ki jih bomo dobili
- + lokacija šole ...

Ni pa nam všeč / popravili bi ...

- * hrana je pogostokrat nesoljena, mastna, velikokrat tudi ni sveža
- * več blazin na odru in večji oder
- * večji umivalniki
- * slabe mize v nekaterih učilnicah
- * ni pregrad med pisoarji
- * še vedno smrdi v straniščih
- * prekratki odmori za malico ali kosilo
- * kuhinja se prehitro zapre
- * netočne oz. pokvarjene ure v nekaterih učilnicah
- * slaba in stara vrata
- * boljša organizacija pri kosilu (zaradi gneče)
- * neenakost učencev s slabimi in učencev z dobrimi ocenami
- * neraven in nevaren leš
- * učitelji prehitro razlagajo
- * premalo dodatnega in dopolnilnega pouka
- * sladice
- * nadomeščanja izvemo prepozno
- * nekateri učitelji ne odzdravijo

- * premalo sadja
- * neustrezni datumi izletov
- * preveč domače naloge
- * prepovedana uporaba telefonov
- * prestroga pravila glede domačih nalog
- * premalo metod fit4kid
- * ne praznujemo pusta
- * da ne smeš biti v šoli, razen če si na seznamu za predčasni prihod
- * ni zaves oz. žaluzij v učilnicah (ne vidi se dobro na interaktivno tablo)
- * nekateri učitelji so nepravilni
- * premalo izletov in šol v naravi
- * pri športni vzgoji več iger in manj teka

Nina Knoll

Zbiralna akcija starega papirja

Spomladanski del zbiralne akcije starega papirja se je zaključil in kot vsa leta doslej smo bili tudi letos uspešni ter smo presegli 100 ton zbranega starega papirja. Vsega zbranega papirja je bilo kar 100 368 kg.

Trije najboljši na razredni stopnji

- 5. A – 4 639 kg
- 3. C – 3 970 kg
- 4. B – 3 930 kg

Trije najboljši na predmetni stopnji

- 7. C – 5 840 kg
- 9. A – 5 589 kg
- 6. B – 5 370 kg

Rafting sta si s pridnim zbiranjem starega papirja prislužila **5. A** z razredne stopnje in **7. C** s predmetne stopnje.

Aljoša Knap, 9. C

EKO ZMAGA ZA EKO ŠOLO

V začetku februarja smo se Nina Knoll, Ivana Horvat in Amika Zoja Jelič pod skupnim imenom EKOfrajle odločile, da se bomo udeležile tekmovanja iz znanja ekologije Ekokviz. Na šolsko tekmovanje smo prišle brez velikih pričakovanj, a smo dale vse od sebe. Na naše presenečenje smo premagale 163 ekip iz naše regije in se uvrstile na državno tekmovanje, ki je potekalo v Domžalah, na OŠ Rodica. Tam so nas spremljali zvesti navijači in mentorica Melita Blatnik, ki nas je na tekmovanje pripravljala. Že v prvem krogu tekmovanja smo se odlično odrezale. Sledil je napet ustni del, v katerem smo se spopadle s 16 drugimi ekipami iz cele Slovenije. Kljub adrenalinu, ki smo ga občutile ne le tekmovalke, temveč tudi mentorica in navijači, smo se uspele prebiti do finala. Že takrat smo bile popolnoma zadovoljne s svojim rezultatom, saj si na začetku sploh nismo mogle predstavljati, da bomo prišle tako daleč. V finalu smo se EKOfrajle spopadle s skupino Ekosrajce4. Po napetih osmih vprašanih smo oder zapustile negotove, saj se nam je zdelo, da smo z našimi nasprotniki izenačene. Razglasitev žirije pa je potrdile, da smo zmagovalke me. Šele na poti domov smo se zavedale, da smo dejansko zmagale. Prejele smo denarno nagrado, s katero bomo šoli omogočile financiranje novih mikroskopov.

Še danes se z nasmehom na obrazu spominjamo naše zmage, ki pa je zagotovo ne bi osvojile brez naših navijačev in mentorice, ki so nas vseskozi goreče podpirali.

EKOfrajle (Amika Zoja Jelič, Ivana Horvat, Nina Knoll) in Tyshea Anai Drab

Dejavnost v okviru **RDEČEGA KRIŽA**

Tudi v letošnjem letu smo se pridružili akciji Rdečega križa KOŠARICA. Zbirali smo hrano z daljšim rokom trajanja, higienske pripomočke in šolske potrebščine. Zbrali smo preko 100 kg hrane, velik zaboj higienskih pripomočkov in nekaj manj šolskih potrebščin. Zbrano smo predali Območnemu združenju RK Novo mesto.

V torek, 9. 5. 2017, smo sodelovali na Bazarju Medkulturnosti – Moj sošolec je drugačen. Ekaterina in Angelina Petrovič ter Aleksandra Judež so predstavile Rusijo. Na stojnici smo v znak dobrodošlice obiskovalcem ponudile kruh in sol. Sladkosnede so se lahko posladkali z ruskim vzorčastim pecivom, ki ga je pripravila Aleksandra. Dekleta so obiskovalcem predstavila razstavljene predmete, ki so bili na različne načine povezani z Rusijo in rusko kulturo. Večino predmetov nam je velikodušno posodil gospod Černe. Naučile so jih tudi nekaj ruskih besed. Na Bazarju je devet šol predstavljalo osem držav: Venezuelo, Kitajsko, Francijo, Španijo, Bosno in Hercegovino, Albanijo, Estonijo, Ukrajino in romsko kulturo. Namen Bazarja je bil spoznati države in kulture držav, iz katerih prihajajo tudi nekateri naši učenci. Le poznavanje drugih kultur in zavedanje, da nas različnost bogati, nam lahko pomagata razbliniti stereotipe, nestrpnost in nam pomagajo ustvariti lepši jutri.

Mentorica RK, Vesna Zobarič

GRMSKO SREČANJE

Na letošnjem Grmskem srečanju se nam je predstavila grmska gledališka skupina, ki je zaigrala igro *Stran*. Za izjavo smo poprosili Tomaža Koncilijo, avtorja igre, Ado Stegnar, režiserko, svoje vtise pa nam je zaupalo tudi nekaj igralcev.

Tomaž Koncilija: Kako je nastala *Stran*

Potem ko smo pred daljnimi osmimi leti v šolski avli uprizorili priredbo mladinske igre *Totally over you* (v prevodu Kok ti men zdej dol visiš) angleškega avtorja Marka Ravenhilla – grmsko verzijo smo naslovili *Jst bi* – je na grmskih odrskih deskah v tretjem triletju zavlado nekakšno zatišje. Z učiteljico Ado Stegnar sva razmišljala, kako bi obudila dramsko dejavnost, saj se je k izbirnemu predmetu gledališki klub prijavila nardarjena in navdušena skupina tedanjih sedmošolcev, ampak nisva in nisva našla primerne novega teksta. In kot se pogosto zgodi v takšnih primerih – če ne pride gora k Mohamedu, mora Mohamed h gori. Pa sem se ponudil, da bom poskušal sam napisati mladinsko igro s čim bolj sodobno, aktualno tematiko. Že v izhodišču sem si dejal, da ne želim kake cenene komedije, ki bi želela za vsako ceno zabavati publiko, ampak mladinsko dramo, ki bo nastavila ogledalo tako mlajši kot starejši generaciji in zraven vsakemu posebej zastavila kako vprašanje o lastnem odnosu do sveta, prijateljev, sošolcev, učencev, staršev do otrok in otrok do staršev ... Tako je nastal lik devetošolke Sare, ki je malce »emo«, se pravi, da na zelo čustven način doživlja vse, kar se ji dogaja v obdobju adolescence. Zdi se ji, da se je ves svet zarotil proti njej, da je drugačna, da ni nikomur mar zanjo, da ji v njenih težavah vsi obračajo hrbet. In kar je najhuje – za vse krivi sebe in se zato potaplja vse globlje v brezno samoobtoževanja. Njen obupni klic po razumevanju je samouničevalno vedenje. Reže se po rokah, sama sebe kaznuje, da bi občutila fizično

bolečino in se tako vsaj za trenutek (navidezno) rešila iz ječe svojih temnih misli. In ko še to ni dovolj, si zadnji udarec zada tako, da sama objavi internetno stran z neprimernimi fotografijami in komentarji in s tem lastno nesrečo razkrije na spletu ter se izpostavi javnemu posmehu. Na tej točki pa stvari uidejo izpod nadzora. V Sarin čustveni tornado se zapletejo sošolci, učitelji, starši in celo policija, vsak od njih s svojimi problemi in pogledi, do končne razrešitve pa lahko pride šele, ko se Sara dotakne dna in začne eksperimentirati z drogami. Na srečo ohrani dovolj notranje moči, da se ji ob pomoči vseh vpletenih uspe iztrgati malodušju, da prizna lastne napake in spozna, da je življenje kljub vsemu lepo, če ljubiš in pustiš, da si ljubljen.

Dramo sem po dveh letih, ko je osnutek ležal zakopan med drugimi dokumenti nekje na mojem računalniku, dokončal med lanskimi poletnimi počitnicami. Tako jeseni sva z učiteljico Ado Stegnar, ki je prevzela režijo, izbrala igralsko zasedbo – nekdanji sedmošolci so bili zdaj že devetošolci – pridružilo se nam je še nekaj osmošolcev in dva sedmošolca in po večmesečnih pripravah smo lahko *Stran* postavili na oder. Ostalo je zgodovina.

Vsem mladim grmskim igralcem bi se na tem mestu iz srca zahvalil za njihov profesionalni odnos in zrelost, ki so jo pokazali. Mislim, da ste grmčani tudi sami lahko opazili, da so odigrali vrhunsko, da so ponotranjili svoje vloge in rasli z njimi; da smo se spraševali, ali so to res le naši sošolci, ki v nas znajo vzbuditi tako srh kot salve smeha in kakšno solzo kotičku očesa, ki znajo vzbuditi dramsko napetost in jo na koncu razrešiti v katarzo, pomiritev občutij. Skoraj tako kot v resničnem življenju.

Ada Stegnar

„Vsak otrok je umetnik, težava leži v tem, kako ostati umetnik, ko odrasteš.“

(Pablo Picasso)

Pedagoški poklic je dandanes poln izzivov, preizkušenj in vsakdanjega stresa. Vsak učitelj si želi svojim varovancem nuditi kaj največ in najboljšo. Včasih nam to uspe, včasih ne.

V tridesetih letih pedagoške prakse sem bogatejša za marsikatero novo izkušnjo in znanja, med najdragocenejše pa prav gotovo spada spoznanje, da lahko tistim željnim in ustvarjalnim učencem pomagam uresničiti njihove sanje. Ko srečujem svoje nekdanje učence, se spominjajo, kako so stali na šolskem odru, nastopali na različnih prireditvah in gledaliških predstavah, se udeleževali tekmovanj in preizkušali svoje meje na različnih predmetnih področjih.

Gledališki oder je prav taka priložnost. Jeseni sva s prof. Koncilijo organizirala avdicijo za mladinsko dramo Stran, da bi videla, ali sploh bo kaj odziva. Udeležilo se je okoli 30 učencev predmetne stopnje, ki so želeli izraziti svojo igralsko ustvarjalnost. Njihova motivacija, sposobnosti in gledališke izkušnje so bile zelo raznolike, v procesu oblikovanja predstave pa je ostala skupina tistih najbolj prizadevnih, igralsko nadarjenih, sposobnih, delovnih, odgovornih...

Režija in delo z mladostniki je kar velik zalogaj. Vzpostaviti je bilo potrebno osebni odnos do vloge, igrane osebe, oblikovati njen značaj, vedenje, govor, medsebojne odnose, obvladati gledališki prostor, dikcijo, svoje telo in osvojiti še cel kup drugih igralskih spretnosti. Tako je preko informativnih in kasneje interpretativnih bralnih vaj ter aranžirk na odru počasi nastajala predstava Stran. Pri tem je potrebno povedati, da smo vadili tudi v zelo neustreznih terminih po pouku, ko v avli ni miru in potrebne tišine, ob sobotah ali petkih popoldne, lovili smo proste minute za posamezne prizore in se prilagajali prav vsi. Sem sodi tudi samostojno učenje besedila doma, ki mu je sledilo pikolovsko piljenje naglasov, poudarkov, hitrosti, razločnosti in glasnosti govora. Smejali smo se Trimu in Niku, ki sta nagajala kostku Franciju, obzirno smrkali ob ganljivi Nežini igri, z odprtimi usti spremljali Mišin ples, iskali stične točke pri grmskih učiteljih in Tysheji ter Vitu in ostali brez besed ob energijskem izbruhu Nine. Aljaž nas je presenetil s

svojim odraslim nastopom, Ela, Kaja, Nel, Polonca in Luka pa so postajali iz vaje v vajo bolj prepričljivi. Kljub občasnim živčnim zlomom nam je uspelo. Predstava je v mesecu marcu začela dobivati svojo končno podobo, oblikovali so se liki, fantje in dekleta so začeli uživati in nadgrajevati svojo igro, besedilo je samo teklo iz ust, gibi in prostor so postali naravni, domači in prepričljivi. Ko smo dodali kostume in glasbo, je bilo to tisto pravo. Takrat smo vsi skupaj začutili, da nam ne more spodleteti.

In res nam ni. Pozitivni odzivi in pohvale so naše največje plačilo, gledališčnikom pa samopotrditev in dokaz, da volja, trdo delo, ustvarjalnost in energija, vodita k uspehu. In vsi, vključno z menoj, smo prepričani in odločeni, da bomo na grmskem gledališkem odru še in spet stali skupaj!

„Izzvati v sebi že nekoč doživljeno čustvo in nato s kretnjami, linijami, barvami, podobami, izraženimi z besedami, predati to čustvo tako, da tudi drugi doživijo isto čustvo, to je stvar umetnosti.“ (Lev Nikolajevič Tolstoj)

Aljaž Macedoni

Lepo je bilo sodelovati v predstavi STRAN. Nova izkušnja in seveda nepozabni spomini. Včasih je bilo zelo naporno priti v soboto ali nedeljo v šolo. Treme je bilo veliko. Upam, da je bila predstava zanimiva tudi gledalcem. Moja vloga je bila precej težka, ker je bilo težko govoriti pravilno. Ko smo imeli predstavo za 8. in 9. razred, sem imel največ treme, ker te gledajo sošolci, a vseeno je bilo odlično in sem zadovoljen z rezultatom igre.

Nina Knoll

Ta predstava nam je dala res veliko – poleg tega, da smo se naučili in spoznali, koliko dela je potrebnega za pripravo predstave, sem videla, koliko ljudi se je trudilo za to predstavo in enostavno je bila že to dovolj velika motivacija, da sem resno vzela svojo vlogo. Poleg tega smo se seveda naučili hitrostnega preoblačenja. Zato lahko z gotovostjo rečem, da je bila ta predstava zelo dragocena izkušnja.

Kaja Knafelj

Biti del te predstave je bilo neko doživetje, ki ga ne bom pozabila. Spoznala sem nove prijatelje, igrala Katro in se tudi nekaj naučila, predvsem pa sem se zabavala. Najtežje so bile vaje, predvsem zaradi hrupa po koncu pouka v avli. Seveda smo se temu prilagodili in naredili odlično predstavo, v katero smo se vživeli in tudi uživali, ko nam je publika ploskala. Treme nisem imela veliko, saj sem bila z odrom že seznanjena. Najtežje je bilo igrati pred učenci moje generacije, ker sem jih poznala in nisem vedela, kakšni bodo njihovi odzivi. Vesela sem, da sem bolje spoznala soigralce ter da ta predstava ne bo moja zadnja.

Nik Radovičevič

Biti del grmskega teatra je bil užitek, saj smo se kljub veliki količini dela izredno zabavali. Po bralnih vajah so sledile vaje na odru, kar je bilo zame še posebej zahtevno. A ko sem se navadil izjemno glasnega govorjenja, upoštevanja obrazne mimike in splošne postavitve na odru, pa je bil vse skupaj le en velik užitek. Upam, da bom lahko še kdaj del takšne igre.

Trim Ismaili

Za začetek bom rekel, da je bila ta predstava zame kot neka nova dogodivščina. Bolj sem se povezal s prijatelji, bolj sem se sprostil in se zabaval ... Za to pa se moram zahvaliti učitelju in učiteljici, ki sta me izbrala za predstavo Stran. Najbolj mi je odgovarjala vloga Izija, ki je devetošolec in bi rad pomagal Sari, ki je v stiski. Izbral sem jo, ker mi je zelo všeč njegov karakter. Je sproščen in je pripravljen pomagati. V nekaterih prizorih pa sem dobesečno igral samega sebe.

Naj učitelj

Lestvica najbolj priljubljenih učiteljev predmetne stopnje

1.

Vesna Zobarič
(66 glasov)

2.

Melita Blatnik
(56 glasov)

3.

Anja Hozner Vovko
(54 glasov)

Po nekaj letih smo na predmetni stopnji spet opravili anketo o najbolj priljubljenem učitelju med učenci. Vsak učenec je lahko zapisal svoje tri najljubše učitelje ali učiteljice. Naj učiteljico smo tudi prosili za izjavo in odziv.

Izjava naj učiteljice Vesne Zobarič: »Tako kot sem že rekla malo v šali, malo zares, dobro, da je šel učitelj Branko Šuster v pokoj, da imamo še ostali možnost pri izbiri naj učitelja. Zavedam se, da je bila konkurenca zagotovo velika, da je veliko dobrih učiteljev in da imam veliko dobrih sodelavcev. Seveda sem vesela in v bistvu je po eni strani čas, da vidim, da učenci sprejmejo tisto, kar jim hočem podati, in da začitijo, da mi je všeč to, kar delam. Seveda je najbolj pomembno, da imaš z učenci dober odnos, ker če tega ni, jih ne

moreš navdušiti nad predmetom in jim ne moreš podati tistega, kar bi hotel in se to ne bo nikoli usedlo v njihove glave, v njihove občutke. Bolj kot vse si želim to, da se bodo enkrat, ko bodo odrasli, spomnili, joj, to smo se pa naučili pri biologiji, to je pa bilo takrat pa takrat. Tako je ostalo tudi meni od mojega učitelja biologije in najbrž sem se tudi zato odločila, da bom šla študirat biologijo. Ko sem pisala prijavo za študij, ni bilo v prvem »planu«, da bi bila učiteljica in tudi kot otrok se nisem igrala učiteljice in se pretvarjala, da so

barbике in medvedki moji učence. Vedno pa sem bila veliko zunaj in sem obrnila vsak kamen, vsako vejo, vse, kjer je kaj raslo, vse, kjer je kaj živel. Nič ni lepšega kot to, ko vidiš, da so te učenci sprejeli in da jim je predmet všeč. Sem pa res presenečena, saj 3 oddelkov od 6. do 9. razreda sploh ne učim in me verjetno ne poznajo dobro ter ne vedo, kako učim.«

Aljoša Knap, 9. C

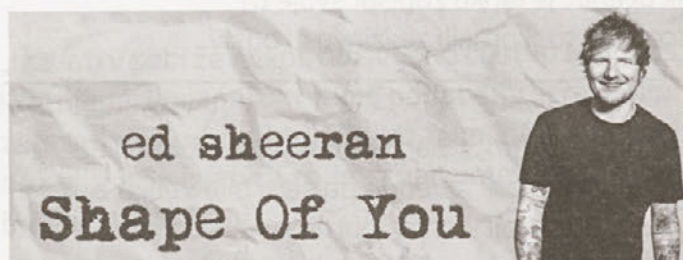
Hatsune
Miku

Daniła Prah, 9. b

GLASBENA LESTVICA

Glasba in jeziki so močno povezani. S poslušanjem domačih in tujih pesmi lahko namreč obogatite vaš besedni zaklad. Poslušajte torej glasbo, naučite se besedila in izboljšujte svoje jezikovno znanje! Kako pa ste glasovali za tokratni glasbeni lestvici?

TUJA LESTVICA

1. **Ed Sheeran**
– Shape of you (36 glasov)
 2. **Clean Bandit**
– Rockabye ft. Sean Paul & Anne-Marie
(17 glasov)
 3. **Selena Gomez**
– Kill Em With Kindness (8 glasov)
- Jason Derulo**
– Swalla (8 glasov)

DOMAČA LESTVICA

1. **Voda**
– Dan D (21 glasov)
2. **Čas**
– Dan D (18 glasov)
3. **Samo nasmeh je bolj grenak**
– Tina Blatnik (10 glasov)

Aida, Gaja, 8. a

REVIJA OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA

12. aprila 2017 smo se pevci mladinskega pevskega zbora pod vodstvom Sonje Čibej odpravili na vsakoletno revijo mladinskih pevskih zborov Pesem pomladi v Kulturnem centru Janeza Trdine. Za nastop smo pripravili tri pesmi: Šopek slovenskih narodnih pesmi, optimistično pesem Svet prelep je in razgibano Feel good. Za zaključek smo združeni zbori (OŠ Center, OŠ Bršljin, OŠ Šmarjeta, OŠ Vavta vas, OŠ Žužemberk in OŠ Grm) zapeli Zbor hebrejskih sužnjev iz opere Nabucco G. Verdija. Ker smo se za nastop dobro pripravili, so naši glasovi zveneli lepo in ubrano. Bili smo pohvaljeni tudi s strani strokovne spremljevalke. Najpomembnejše pa je to, kar je nastop pomenil nam, pevcem. Bil je lepa nagrada za naš trud in »odskočna deska« za nove pevske podvige.

Amika Zoja Jelič

V otroškem pevskega zboru poje 42 mladih pevcev od 3. do 5. razreda. Srečujemo se dvakrat tedensko, in sicer ob torkih in četrtek. Prepevamo domače in tuje pesmi, ob tem pa se gibamo v ritmu glasbe ter krepimo prijateljske vezi. Petje nas popelje v posebno deželo, v kateri pozabimo na vse skrbi in takrat za nas obstaja le čarobni svet glasbe.

Tudi letos smo nastopili na območni reviji otroških pevskih zborov, ki je bila 23. 3. v Kulturnem centru Janeza Trdine. Poleg našega zbora so se predstavili še štirje drugi pevski zbori. Pod vodstvom zborovodkinje Sonje Čibej smo odpeli Jaz mam pa konča belega, V deželi Nije ter venček pesmi iz filmov Kekec (Kekčeva in Mojčina pesem) in Bratovščina sinjega galeba. Na klavirju nas je spremljala Alenka Bogolin. Po reviji smo se posladkali z rogljičkom in sokom, vsi pevci pa smo prejeli priznanja.

Lina Gošnik, 5. d

Knjižni

kotiček

»Imate kakšno takšno zanimivo knjigo, kjer se nekaj zaplete, potem pa odplete?« je vprašala učenka 3. razreda knjižničarka. Ja, v naši šolski knjižnici je okoli 7000 takšnih knjig, ki čakajo mlajše in malo starejše učence, da jih poiščemo v zabojnikih ali na policah, si jih izposodimo in uživamo ob branju.

In katere knjige smo si grmčani v drugem delu šolskega leta največkrat izposodili? To so **zbirke knjig o Kapitanu Gatniku, Gospodu Gnilcu in Garfieldu, pa Dnevnik nabritega mulca, Babica Babarabica, Čudo, Krive so zvezde ...**

A veste, katera knjiga ima v naslovu številko ali po kateri knjigi je posnet film ali pa katera knjiga je izšla tistega leta, ko ste se vi rodili? Vse te uganke in še kakšno več smo v knjižnem raziskovalcu/raziskovalčku reševali v mesecu marcu, se s tem urili v orientaciji v prostoru, v samostojnem iskanju knjig, postavitvi gradiva in tako našli in izvedeli za veliko novih knjig. Pomen branja in knjig smo učenci višjih razredov spoznavali tudi z obiski knjižnih POPslastic v Knjižnici Mirana Jarca, kjer smo se

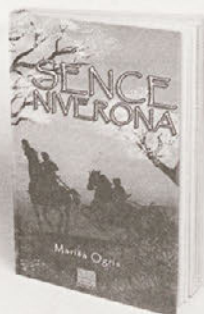
družili s **pisateljico Deso Muck, režiserjem Markom Bratušem ter stand-up komikom Perico Jerkovičem**. Sedmošolci so sodelovali tudi v projektu Rastem s knjigo in prejeli knjižno darilo – knjigo Vinka Möderndorferja Kit na plaži.

Na šoli pa nas je na dveh zaključnih prireditvah bralne značke obiskal **stand-up komik in prevajalec Boštjan Gorenc Pižama**, ki je zabaval, nasmejal in tudi marsikaj naučil **533 učencev, ki so letos opravili bralno značko**. Še veste, kdo je prvi slovenski pesnik in katera naj bi bila prva slovenska pesem? Pa kdo je najvišji slovenski pesnik? **17 učencev 9. razreda** pa se lahko pohvali tudi s priznanjem **Zlatega bralca/bralke**, saj

so vseh 9 let uspešno opravljali bralno značko, zato so se udeležili zaključne prireditve vseh dolenskih zlatih bralcev, kjer je bila gostja **Lucija Čirovič**, prejeli pa so tudi knjižno darilo.

In kaj vam priporočam za počitniško branje? Fantazijski roman **Sence Niverona**, ki bralca popelje v fantazijsko deželo Niveron, kjer živijo Aneiti in Reghrunci. Glavni junak Elling, ki na svoji poti vojaškega rekruta in poti reševanja prijatelja Diorja doživi veliko zanimivih dogodivščin. Ampak to je samo eden od predlogov, ki so odvisni od okusa vsakega bralca.

Aljoša Knap, 9. C

Boštjan Gorenc – Pižama

»Bodite zvedavi, bodite radovedni!«

Bralna značka ima že dolgoletno tradicijo. Vsako leto učenci razredne in predmetne stopnje berejo knjige in jih predstavljajo za bralno značko. Letos je na naši šoli 533 učencev uspešno osvojilo bralno značko in iz rok našega gosta, prevaljalca in stand-up komika Boštjana Gorenc Pižame, prejelo priznanja. Učenci, ki pridno opravljajo bralno značko vseh devet let, pa si prislužijo naslov zlatega bralca. Učenci, ki so letos opravili bralno značko, so se v sredo, 5. 4. 2017, udeležili zaključnih prireditev (ena za razredno stopnjo in ena za predmetno stopnjo) z gostom Boštjanom Gorencem Pižamo, ki je s svojima nastopoma navdušil prav vse prisotne. Prijazno je odgovoril tudi na naša vprašanja.

- **Na naši šoli je veliko mladih bralcev, ki vsako leto redno opravljajo bralno značko. Kaj pa Vi, ste bili tudi priden bralec, ki je redno opravljal bralno značko? Kako je potekala bralna značka takrat?**

Tudi jaz sem bil priden bralec in sem vedno imel v enem ali dveh mesecih narejeno bralno značko. Rad sem bral in požiral knjige že

od nekdaj, toda je pa res, da so bila takrat bolj klasična dela in ni bilo toliko sodobne literature, kakor jo imate danes vi na voljo.

- **Napisali ste številna dela, ki so bralce nasmejala do solz. Kje ste črpali ideje?**

Ideje so povsod okoli, srkaš tisto, kar vidiš, preobračaš, pokloniš se kakšni stvari. Opazuješ, kaj ti bo padlo v oči, in potem to uporabiš.

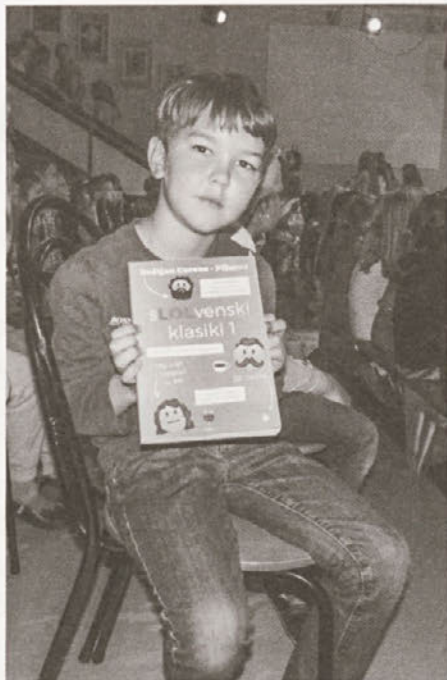
- **Danes je svet tehnologije in mnogo otrok ne more brez televizije. Je za mladino boljša knjiga ali televizija (filmi)? Zakaj? V kolikšni meri?**

Oboje je v redu, zdaj ne moremo reči: »Ta pa filme gleda ali pa televizijo, zdaj bo pa neumen do konca življenja!« Treba je imeti zdravo mero in seveda gledati, da so knjige ali filmi dobri. Konec koncev je film sedma umetnost

in televizija tudi. Kakšne nadaljevanke so čisto na nivoju oz. še presegajo filme, ker gre za neke dolge posnete romane. Definitivno bi bilo brez veze prepovedati karkoli televizijskega, ampak je pa tudi neumno knjige pozabiti. Knjige definitivno morajo biti. «

- **Mladi večinoma berejo samo knjige, ki so obvezne (npr. domače branje) in jih največkrat določijo učitelji. Ali je prav, da učitelji mlade silijo k branju knjig? Zakaj? Kakšno vlogo odigra knjiga pri bralcu, ki je knjigo prebral pod prisilo in z največjim odporom?**

To, kar je domače branje, je treba brati. Dosti učiteljev kombinira, da imaš nekaj klasičnega, pa nekaj sodobne problemske literature, ki je mladim blizu. Treba je spoznati stvari, ki so včasih nastajale, to je pač del pouka slovenskega jezika

in književnosti. Je pa potem dobro mladim pokazati, da so tudi knjige, ki jih zanimajo in so jim tematsko blizu. Mogoče je za koga res dolgčas brati, kako so eni pastirčki trpeli 150 let nazaj, ampak je pa dobro vedeti, kaj so takrat pisali.

■ **Veliko mladih in odraslih ima velike težave z javnim nastopanjem. Pri Vašem nastopanju pa ni začutiti treme. Kako ste na odru lahko tako sproščeni?**

Trema je, trema je zmeraj, vedno moraš biti malo napet, da veš, ali ti bo uspelo, ali da ne spustiš česa, da se ne zafrkneš. Je pa res, da je tole, kar sem imel danes, že nekako ustaljen program bralne značke in uživam že v tem, ker vem, kaj bom govoril. Večja trema je, ko so kakšne večje stvari ali kadar imam kaj novega materiala, ponavadi na festivalu Panč. Ponavadi pridem s kakšnimi 5 do 10 minutami v 20-minutnem programu s čim novim in potem je aaaaa, kako bo šlo to čez, tam se potem malo treseš.

■ **Počnete marsikaj. Kateri izmed Vaših poklicev Vas najbolj veseli? Zakaj?**

Dejansko vse, kar počnem, to nekako sprovedem na skupni imenovalci jezika. Prevajanje je kul, ker ti ni treba kreative delat, ker imaš vse že tam, pa se samo igraš s tem, kako prevesti; pisanje je kul, ker lahko sam izbereš temo, isto stand up, ampak vse je tako, da gre za neko igranje z besedami, s pomeni, z vsebino.

■ **V našem šolskem časopisu smo si tokrat za temo izbrali jezik. Glede na to, kar počnete, Vam je slovenščina zagotovo blizu ... Nam pa je učenje slovenščine pogosto odveč ... Imate za naše bralce kakšen nasvet?**

Dobro se je učiti slovenščino, da boš znal prav postavljati vejice, da boš znal uporabljati jezik tako, kot ga je treba. Jaz nisem eden tistih, ki rečejo: »Kako pa ta mladina piše na internetu pa v sporočilih, slovenščina je umrla, o bog pomagaj, grem metat čreva v Krko!« Ni, ne, to ne bo, vi se pač pogovarjate tako, kakor smo se mi pogovarjali, ko smo bili otroci, samo mi smo si po listkih pisali, pa smo to videli samo trije. Pri vas pa zdaj, ko je na internetu ali v sporočilih, vidijo tudi starši. Naloga jezika je prenašanje sporočil in dokler je sporočilo zapisano tako, da se tisti, ki ga je povedal, pa tisti, ki mu je namenjeno, razumeta, je jezik opravil svojo nalogo. Treba se je pa zavedati, da obstajajo različni jezikovni položaji. Tako, kakor se vi pogovarjate med sabo, v sporočilih, tako se ne moreš pogovarjati, ko boste pisali neko prošnjo ali pa nek uraden dokument. Slovenščina te nauči, da boš znal funkcionirati.

Kaj boš, če ne boš znal izpolni obrazca oz. prošnje napisati?

■ **Od kod vzdevek Pižama?**

Bil sem tisti nesocializiran otrok, ki so ga vsi topli in zafrkavali v prvem razredu. In sem kakšnih dvakrat prišel v trenirki v šolo in se je eden spomnil, da je to pižama. Tega kakšne 3, 4 leta nisem smel slišati, če sem, sem vedno ponorel in ven padel. Potem sem se pa navadil in sem to sprejel. Videl sem, da sem tistim težakom vzal največje orožje, ki so ga imeli proti meni.

■ **Deveto vprašaje si lahko sam izmislim. Ej, Pižama, kaj bi nam svetoval?**

Ej, bodite zvedavi, bodite radovedni, danes se vam ni treba toliko stvari »piflati«, kot smo se morali mi. Ker imate informacije vedno na dosegu roke, veste, kam iti, kam klikniti, da jih dobite, ampak naučite se sejeti, naučite se kritično prebirati te informacije, ki jih dobivate. To je važno, ker je informacij preveč in vi morate znati potem odbrati, katere so resnične, katere niso, kaj drži in kaj ne. Se pravi, kje je vir, kdo je to objavil ... Kritični pristop do vrednotenja informacij, to je tisto, kar morate narediti. Nikoli in res nikoli ne »šerat« stvari na internetu, če samo preberete naslov. Če to naredite, lahko pride do vas dedek Mraz in vam »upali šamar«. Tako, pa sem proti nasilju nad otroki, ampak zato si pa zaslužite od dedka Mraza vzgojno.

Aljoša Knap, 9. C

6. razred **ZIMSKA ŠOLA V NARAVI**

Avtobus je odpeljal in vsem se je kar mešalo od veselja. Med vožnjo smo se igrali veliko različnih iger in se imeli zelo lepo. Čez nekaj ur smo prispeli v deželo snega. Bilo ga je ogromno! Stopili smo iz avtobusa in se razgledovali naokrog. Seveda smo hitro zgrabili sneg, naredili veliko sneženih kep in začeli pravo vojno, ki pa ni dolgo trajala. Od nekod se je kar naenkrat prikazal jezni učitelj, ki nas je v pozdrav pošteno nadrl, nato pa odpeljal v dom. Razkazal nam je cel planinski dom in na koncu še naše sobe. V domu imajo fitnes, bazen, trgovino, učilnice in tudi podzemni tunel. Ko smo planinski dom poznali kot lastni žep, smo lahko odšli v naše sobe. Dobili smo 45 minut časa, da vse razpakiramo in se pripravimo na bivanje. Nato smo šli

v učilnico, kjer so nam natančno predstavili celotni program. Potem pa končno večerja. Tam smo se prvič srečali z otroki drugih šol. Hrup v jedilnici je bil neznošen že pred našim prihodom, takrat pa se je stanje še poslabšalo. Vsi smo vpili drug čez drugega. To prvo večerjo smo komaj nekako

preživeli. Sledil je počitek in spanje. Kar hitro smo zaspali, saj je bil dan dolg, pa tudi hoteli smo biti spočiti za nove dogodivščine, ki jih bo prinesel drugi dan.

Vsako jutro nas je učitelj zbudil ob sedmih, kar se mi je zdelo čisto prezgodaj. Oblekli smo kombinezone in odšli smučat na bližnji

hrib. Smučali smo vse do onemoglosti in bilo je odlično! Sledil je počitek in kasneje večerja.

Tretji dan smo odšli v Kranjsko Goro in bilo je še boljše, večja smučišča in več zabave. Tisto popoldne smo odšli še na pohod do kolibe ob visoki gori. Tam so si srečneži nakupili sladkarij, nekateri pa smo pozabili s seboj vzeti denar.

Četrty dan je bil moj najljubši, kljub temu da je učitelj zmotil moj prijetni spanec. Po telovadbi

smo zajtrkovali in se odpravili v Kranjsko Goro, kjer smo naslednje ure preživeli na smučeh. Vsi smo se imeli zelo lepo. Po smučanju smo se vrnili v dom in s prijatelji smo kartali poker. Ko nas je opazila učiteljica Petra, se nam je pridružila in nam pokazala prave sposobnosti. Odšli smo na večerjo in tokrat so nam učitelji dovolili vse naše glasne pogovore brez stalnega "tišje", kar je bilo zares super. To je bila ena res glasna večerja. Potem pa smo si ogledali

še film o smučarskih skokih. Ta večer sem bil po vsej tej akciji še posebej utrujen, zato sem komaj dočakal, da gremo spat.

Prišel je petek in naš zadnji dan v Planici. Imeli naj bi smučarsko tekmo, a kaj, ko je zunaj padal dež. Odšli smo v telovadnico in se igrali razne igre z žogami. Na koncu je ostalo samo še eno dejanje, spakirati vse stvari in se vkrcati na avtobus.

Luka Gautam, Lucija Vrbinc, 6. a

ŠPORTNI DOSEŽKI

OBČINSKA TEKMOVANJA

Pomladanski kros

Letnik 2006 in mlajši

- 2. mesto – Jure Judež
- 1. mesto – OŠ Grm, mlajši učenci (ekipno)
- 1. mesto – OŠ Grm, mlajše učenke (ekipno)

Letnik 2005 in mlajši

- 3. mesto – Tilen Kovačič
- 3. mesto – Lucija Vrbinc
- 1. mesto – OŠ Grm, mlajši učenci (ekipno)
- 2. mesto – OŠ Grm, mlajše učenke (ekipno)

Letnik 2004

- 2. mesto – Maks Mlakar
- 3. mesto – David Smuk
- 1. mesto – Klara Ostojič
- 3. mesto – Klara Marija Cimermančič
- 1. mesto – OŠ Grm, učenci in učenke (ekipno)

Letnik 2003

- 2. mesto – Maja Košmrlj
- 1. mesto – OŠ Grm učenci (ekipno)
- 2. mesto – OŠ Grm učenke (ekipno)

Letnik 2002

- 2. mesto – OŠ Grm učenke (ekipno)

Dvoransko atletsko prvenstvo

najmlajši učenci in učenke

30 m	2. mesto – Kristi Ladiha
	2. mesto – Nel Bobnar
300 m	3. mesto – Eva Macele
	2. mesto – Filip Auersperger
daljina	1. mesto – Nika Rifelj
	2. mesto – Tinkara France
	3. mesto – Daša Kulovec
	1. mesto – Gašper Pureber
	2. mesto – Mark Štrbenc
višina	2. mesto – Eva Luzar
	1. mesto – Leon Cerovšek

Daniela Prah, 9. b

Odbojka

- 3. mesto – mlajši učenci

Rokomet

- 3. mesto – mlajše učenke

Košarka

- 2. mesto – mlajši učenci
- 2. mesto – mlajše učenke

Mali nogomet

- 1. mesto – mlajši učenci

PODROČNA TEKMOVANJA

Štafetni teki

Letnik 2006 in mlajši

- 1. mesto – OŠ GRM 1
- 3. mesto – OŠ GRM 2

mlajše učenke

- 1. mesto – OŠ GRM 1
- 3. mesto – OŠ GRM 2

Namizni tenis

1.–5 razred

- 1. mesto – Andraž Zupančič
- kategorizirani učenci
- 3. mesto – Jaka Golob

Košarka

- 1. mesto – mlajše učenke
- 3. mesto – mlajši učenci

Veslalom

- 1. mesto – mlajši učenci in učenke (ekipno)

Jakob Kavšek

Jure Prus

»Z eno besedo – sanje«

Zgled bleščečih športnikov vleče mlajšo generacijo, da si po vzoru uspešnosti nekaterih od njih želijo živeti njihove sanje. Potrebni trud, odrekanje, solze bolečin in težav pa so ob lepih trenutkih, ki jih mogoče opazimo, skriti in nikoli dovolj predstavljeni.

Eno takšnih zgodb svoje športne poti živi tudi nekdanji grmčan Jure Prus, danes košarkar univerze v Michiganu, ZDA. Ob koncu osnovne šole je rokometno zamenjal za košarkarsko žogo in od takrat svojo športno pot živi z željo, da ga ta čimbolj približa samo njegovim sanjam. Tretji letnik srednje šole je opravljal v Ameriki na srednji šoli Florida Christian Institute, kjer je zaigral za njihovo ekipo. V Sloveniji je opravil maturo, po njej pa se je zopet odpravil nazaj ter se preizkusil v novi ekipi Combine Academy v Atlanti. Danes Jure tam študira International Business in zastopa barve košarkaške ekipe svoje univerze.

Te dni je izkoristil premor v tekmovalnem razporedu in si vzel čas, da je prijazno odgovoril na nekaj vprašanj.

■ **Imeti pogum, da že v času srednje šole zapustiš domače okolje, razigranost z vrstniki in jo nadaljuješ v Ameriki, je nekaj, kar ni običajno za najstnika. Kaj vas je takrat opogumilo za takšno odločitev?**

Z eno besedo, sanje. Sanje, da zaigram z najboljšimi igralci na svetu, so bile motiv in vodilo za to odločitev. Obenem pa sem želel spoznati novo kulturo, način življenja ter nazadnje nov šolski sistem, ki omogoča boljšo organizacijo športa ter študija.

■ **Ste bili takrat pri tej odločitvi sami ali vas je kdo še dodatno vzpodbudil?**

K tej odločitvi so pasivno najverjetneje pripomogli evropski košarkarji, ki so skozi študij v Ameriki

dosegli zastavljene cilje. So namreč člani največjih svetovnih košarkarskih ekip.

■ **Kako so starši sprejeli vašo odločitev? Ste imeli podporo ali pa je to bilo del vašega najstniškega upornišтва?**

Sprva so mislili, da je ideja o odhodu v Ameriko le ena izmed idej, na katere najstniki velikokrat pozabijo »čez noč«, a so se kmalu morali sprijazniti z dejstvom, da jih bo najmlajši sin slej kot prej zapustil. Mojo odločitev so s težkim srcem podprli ter obljubili, da mi bodo stali ob strani. Bodisi finančno ali mentalno.

■ Prva izkušnja v Ameriki je bila dokaj grenka za vas. Soočili ste se z novim okoljem, neznanimi obrazi, s srednjo šolo z drugačnim načinom dela, s tujim jezikom, trdimi treningi in stalnimi tekmami. Ste zmogli?

Res je, prvi »izlet« v Ameriko ni šel ravno po načrtih, saj sem se poleg kulturnega šoka moral spopasti z natrpanim urnikom v šoli ter v telovadnici. Prilagoditev na novo okolje ni bila enostavna, a sem se dokaj hitro navadil na nov sistem ter nov način življenja. Po prvem semestru sem se vseeno odločil, da se vrnem v Slovenijo ter dokončam srednjo šolo kot gimnazijski maturant, saj je šolstvo v Sloveniji na veliko višjem nivoju kot v ZDA.

■ V čem je bila bistvena razlika med treningi košarke pri nas in v Ameriki? Ko se tako odločiš, to res postane način življenja?

Po mojem mnenju je intenzivnost treningov razlog, da so Američani trenutno najbolj uspešni košarkarji. Fizična pripravljenost je osnova, brez katere igralec ne more konkurirati svojim vrstnikom. V Sloveniji je moč prepoznati izvrstno nadarjenost igralcev, a se nekateri zaradi prešibke fizične moči kmalu »izgubijo« v košarkarskem svetu. Treninzi potekajo petkrat na teden tudi do 6 ur na dan. Trdim, da košarka prej kot slej postane način življenja, saj ji moraš prilagoditi počitek, prehrano ter nenazadnje tudi šolo.

■ Je igranje košarke danes za vas del študija ali del službe in prvih denarnih povračil za do sedaj vloženo? Lahko to združujete?

Za Slovence je igranje košarke na univerzi v ZDA le del študija, v Ameriki pa ljudje igranje ter šolanje pri-merjajo/razumevajo kot del službe.

V Ameriki je namreč univerzitetna izobrazba za navadnega smrtnika plačljiva. V mojem primeru temu ni tako, saj zaradi zastopanja barv univerze prejemam športno študentsko šolanje. Študentje, ki niso del športnih ekip, leta in leta plačujejo kredite, ki si jih morajo izposoditi za štiriletno izobraževanje.

■ Bi danes še enkrat tvegali takšne odločitve kot pred štirimi leti?

Prva odhoda v »obljubljeno« deželo sem izkoristil, da so me trenerji z univerz opazili ter mi kasneje ponudili brezplačno šolanje ter igranje košarke na visokem nivoju. Če bi mogel prevrteti čas nazaj, bi se za odhod v Ameriko odločil še nekoliko prej ter si tako zagotovil še boljše izhodišče za prihodnost.

■ Kaj bi sporočili mladim košarkarjem, ki danes trenirajo in igrajo v Sloveniji? Mislite, da je treba delati še več glede na vaše dosedanje izkušnje v Ameriki?

Mladim košarkarjem ter njihovim staršem bi sporočil, da je šport v prvi vrsti igra, kjer otrok razvija tako motorične kot psihične sposobnosti. Zdi se, da ljudje dandanes pozabljamo, da je šport zabava, ki je v prostem času lahko tudi poučno sredstvo. Predvsem starši pa so tisti, ki zaradi napačnega pogleda na šport otroku odvzamejo smisel igre – zabavo.

Glede na to, da je košarkarsko znanje slovenskih trenerjev na visokem

nivoju, se za prihodnost slovenske košarke ni potrebno bati. Nadobudnim košarkašem pa bi rad sporočil, naj bosta cilj ter trdo delo vodili za uresničitev sanj.

■ Kako pogosto se vračate domov in kako ohranjate stik s slovenščino v Ameriki?

Domov se vračam okoli božičnih praznikov ter čez poletje. Ko sem doma, obiskujem sorodnike, prijatelje, predvsem pa prihod domov izkoristim za počitek. Slovenščina je moj materni jezik, zato je kljub temu, da je ne govorim veliko, razen ko se slišim z domačimi, ne morem pozabiti. Včasih z domačimi nimam stika več dni in se potem kakšne besede ne spomnim takoj.

■ Vam je ob prihodu v Ameriko angleščina povzročala kaj težav?

Ko sem se odločil za igranje košarke v Ameriki, sem moral sprejeti tudi to, da bom moral redno tekoče govoriti angleško. Sprva sem se tega malo ustrašil, vendar pa nato ni bilo tako hudo. Na začetku se še nisem spomnil kakšne besede in zato ovinkaril, da sem prišel do bistva, a potem sem se navadil. Vsak dan to znanje samo še dopolnjujem. Zato v Ameriki nisem samo zaradi izkušenj in novih znanj s področja košarke, temveč sem se naučil angleškega jezika, predvsem pa samostojnega življenja. Vse to mi bo dobra popotnica za življenje.

Ana Siročič

Kako biti FIT

Večina nas sicer želi biti FIT, a mnogi ne vedo, kako to postati. Za nasvet smo povprašali kar naše učitelje športne vzgoje, zanimalo pa nas je, kaj svetujejo mladim, da bodo FIT.

Vanja Mokotar

Kaj sploh je biti FIT? Biti zdrav? Biti podoben super modelom, manekenom? Se dobro počutiti v svoji koži – to je zame biti FIT. Ne glede na mnenje vrstnikov ali podobo v ogledalu. Če pa to želiš doseči, moraš poskrbeti za svoje telo s primernim rednim in zmernim gibanjem, ki te napolni z energijo, in z zdravo prehrano za telo in duha. Če ne boš skrbel za svoje telo in duha, kje boš potem živel?

Majda Krize

Postati in ostati fit je želja vseh ljudi, toda pot do tam je dolga in tlačkavati jo je potrebno dan na dan. Iz izkušenj vem, da se skoraj polovica mladine aktivno ukvarja s športom, je pa res, da večina ne z mislijo, da bi postali fit, ampak z željo postati

in ukvarjanje z njim vam mora biti v užitek. Če pa si zaželiš imeti skladno in lepo oblikovano telo, pa naj bi vadba potekala redno, za vašo starost to pomeni tri do štirikrat na teden. Tek, vaje za moč in gibljivost so osnova take vadbe. Vadba večinoma ni trening za rezultat na tekmi, ampak je rezultat viden v ogledalu. Naj vam bodo ogledala čim dlje dober prijatelj, zraven pa naj vedno koraka voda.

čim boljši, če ne že kar vrhunski športnik. Velikokrat se zgodi, da je ta želja pretirana, podprta tako s strani staršev kot tudi trenerjev. Rezultat je pretreniran, velikokrat poškodovan mladi športnik, ki nato preneha z vsako športno aktivnostjo, in to je največja izguba tako za mladega športnika kot za sam šport. Vprašati se moramo tudi, kdo je fit in kako je fit mladostnik videti. Tisti, ki trenira samo eno športno panogo, večinoma ni fit, ker razvija samo določene mišične skupine, druge pa zanemarija. Veliko se govori o bazičnih športih: gimnastika, plavanje, atletika in tudi vse oblike plesa. Res je, da so ti športi manj priljubljeni, ker ni žoge ali kakšnega drugega rekvizita, ki popestri igro in še za rezultat si odgovoren sam, ne moreš svojega slabega dne skriti za uspehom ekipe. Moj nasvet vam mladim: šport je v bistvu lep

in ukvarjanje z njim vam mora biti v užitek. Če pa si zaželiš imeti skladno in lepo oblikovano telo, pa naj bi vadba potekala redno, za vašo starost to pomeni tri do štirikrat na teden. Tek, vaje za moč in gibljivost so osnova take vadbe. Vadba večinoma ni trening za rezultat na tekmi, ampak je rezultat viden v ogledalu. Naj vam bodo ogledala čim dlje dober prijatelj, zraven pa naj vedno koraka voda.

Radojka Babič

Današnja mladina je zelo osveščena o zdravem načinu življenja oziroma o tem, kako ostati čim bolj FIT. Sama bi svetovala, da si najdete kakšno rekreacijo, nekaj, v čemer boste uživali in to z veseljem obiskovali. To pa ne pomeni vedno vodene oblike, lahko se tudi sami

organizirate in doma naredite nekaj vaj za moč in gibljivost, greste vsaj trikrat na teden na en daljši sprehod, tek ali kolo in tako že ogromno naredite. Torej, gibanje je ena stran, zdrava prehrana pa je drugi pomembni del FIT izgleda in počutja. Pri vsem tem sta pomembni disciplina in doslednost. Prav s tem imate, draga moja mladina, največ težav. Gibanje in zdrava prehrana morata postati vaš način življenja in potem ste zmagali. To vas bo pripeljalo do vašega cilja.

Darko Cujnik

Stvar je povsem enostavna, samo uresničevati jo je treba. To je kombinacija telesne aktivnosti in pravilnega načina prehranjevanja. Torej ukvarjanjem s športom, katerim koli v zmernem obsegu, tudi pretiravanje je škodljivo. Lahko se vključite v športne klube, lahko pa tudi sami ali s starši kolesarite, tečete, hodite, plavate. Vadba naj bo redna in pravilno dozirana. O prehrani pa je veliko napisanega, samo prebrati je treba in se tega držati.

Matej Štokar

Vsakodnevno gibanje oz. športna vadba (šport v šoli, popoldanske športne aktivnosti v klubih, druge športne aktivnosti popoldan, med vikendi, počitnicami – hoja, tek, plavanje, kolesarjenje ...). Čim

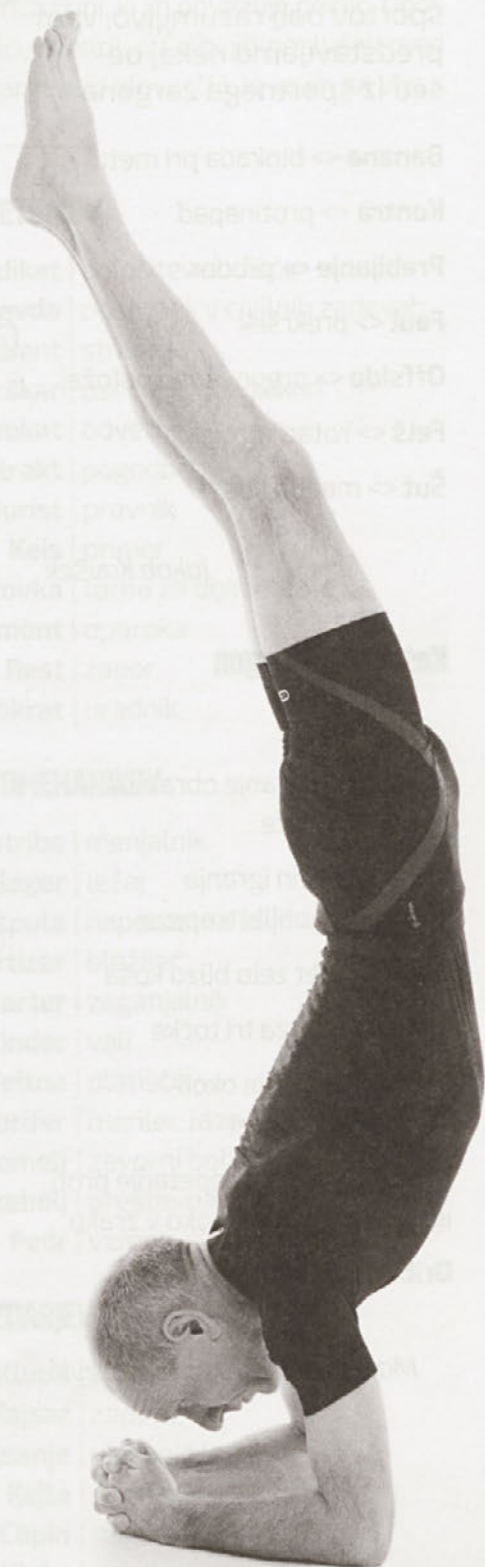

manj uživanja sladkih in gaziranih pijač (namesto tega pijte vodo, nesladkan čaj). Čim manj uživanja nezdravih prigrizkov, ki vsebujejo veliko sladkorja in soli (namesto tega raje sadje ali oreščke). Čim manj uživanja hitre hrane. Vsakodnevno uživanje sadja in zelenjave. Pomembno je, da vsak dan zajtrkujete in zaužijete več kot 3 obroke dnevno (priporočljivih je 5 obrokov).

Slavko Seničar

Biti fit ima lahko več pomenov. Biti zdrav, gibalno aktiven ... Tisti, ki se ukvarjajo s kakšnim športom (trenirajo), naj s tem ne bi imeli problemov. Ostali pa bi se morali 3–4 krat tedensko ukvarjati s kakšno fizično dejavnostjo. Lahkotni tek, hitra hoja, kolesarjenje, plavanje ... Po mojem mnenju pa mora biti človek fit tudi mentalno in zato bi priporočal tudi »umsko telovadbo«. Veliko branja, reševanja raznih nalog, umske igre ... Vsem pa bi v vseh aktivnostih priporočal zmernost.

ŠPORTNI ŽARGON

Da bo spremljanje raznih športov bolj razumljivo, vam predstavljamo nekaj besed iz športnega žargona.

Banana <> blokada pri metu

Kontra <> protinapad

Prebijanje <> prodor

Faul <> prekršek

Offside <> prepovedan položaj

Felš <> rotacija žoge

Šut <> met na koš

Jakob Kavšek

Košarkarski žargon

Presing <> igranje obrambe čez celo igrišče

Cona <> način igranja obrambe v obliki trapeza

Zicer <> met zelo blizu koša

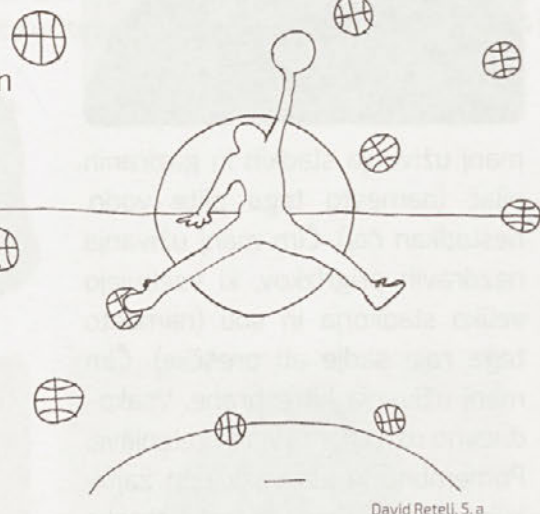
Trica <> met za tri točke

Post <> območje okoli črte za prosti met

Kloz aut <> hitro cepetanje proti igralcu z rokami visoko v zraku

Dribling <> vodenje žoge

Maja Košmrlj, Aida Dizdarevič

David Retelj, 5. a

Jure Judež, 5. a

Žargon v smučarskih skokih

podn <> del skakalnice, kjer se teren že ravna

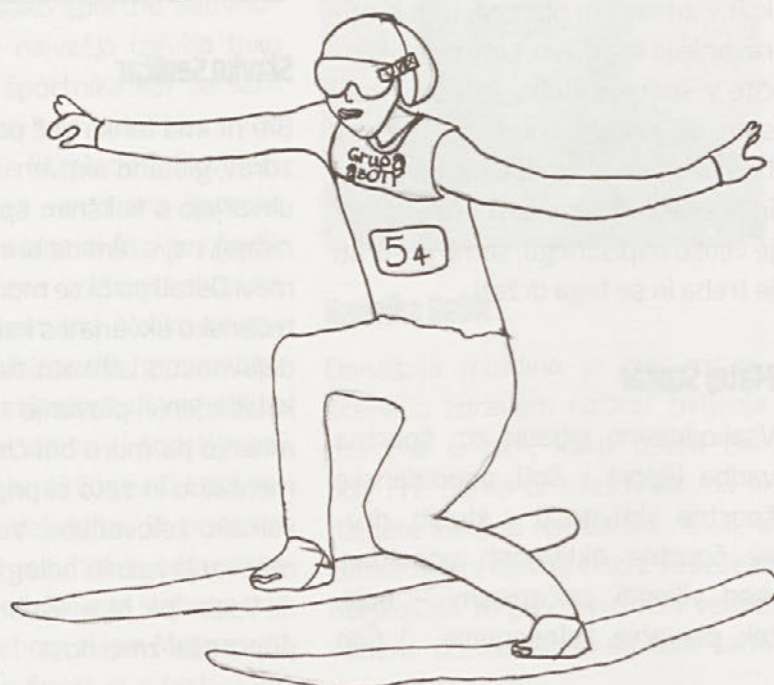
kahla <> možnost pristanka, ime je dobil po tem, ker se zdi, da skakalec seda v nočno posodico, za tak doskok dobi slabše ocene

telemark <> možnost pristanka, kjer skakalec eno nogo pokrči nazaj, kot bi klečal, dobi visoke ocene, je tudi težje izvedljiv kot »kahla«

odskočna miza <> del naleta skakalnice, ki je čisto na koncu, tam se skakalec odrine

(odskočiti) **v smer** <> to se zgodi takrat, ko se skakalec z mize odrine ravno v pravo smer

(skakalec) **vleče** <> zadnja faza leta, ko skakalec leti zelo nizko, na koncu pa pristane pri lepi dolžini

Gaja Urek Ekart, 5. c

ŽARGON, LE KAJ JE TO?

Nekateri veste, kaj je žargon, mnogi ne. Zato najprej pojasnilo. Žargon je govorica ljudi, ki jih povezuje poklic. Uporabljajo ga, ko se pogovarjajo o svojem delu. Zdravniki, šoferji, učitelji, trgovci, kuharji ... Če bi jih poslušali med delom, verjetno ne bi razumeli vsega. Morda vam bodo v pomoč naši mini žargonski slovarčki, ki so jih za vas s pomočjo staršev pripravili naši osmošolci.

ŽARGON V LOGISTIKI

- Šleper** | tovornjak
- Dvižna rampa** | nakladalna ploščad
- Šubler** | pomično merilo
- Diler** | servisni partner
- Kovinski box** | kovinski zaboj
- Tender** | izbiranje ponudb

ŽARGON V FARMACIJI

- Oficina** | prostor za stranke
- Magistralec** | zdravilo na recept
- Betaglukani** | prehranska dopolnila
- Antidepresivi** | zdravila za pomiritev
- Prejem** | dodajanje zdravil na zalogo
- Lipilonček** | lonček za zdravila
- Dozator** | škatlica za zdravila
- Unguator** | stroj za mešanje krem

ŽARGON RAČUNALNIČARJEV

- Kanta** | računalnik
- Dongel** | USB ključek
- Zbutaj** | prižgi oz. ugasni računalnik
- Hrošč** | napaka v programu
- Kišta** | namizni računalnik
- Skodirati** | napisati program
- 404** | naslov ne obstaja
- FTPjaj na server** | prenesi na strežnik
- Flešati** | naložiti novo programsko opremo
- Zrutati** | pridobiti vse pravice na napravi

ŽARGON ODVETNIKOV

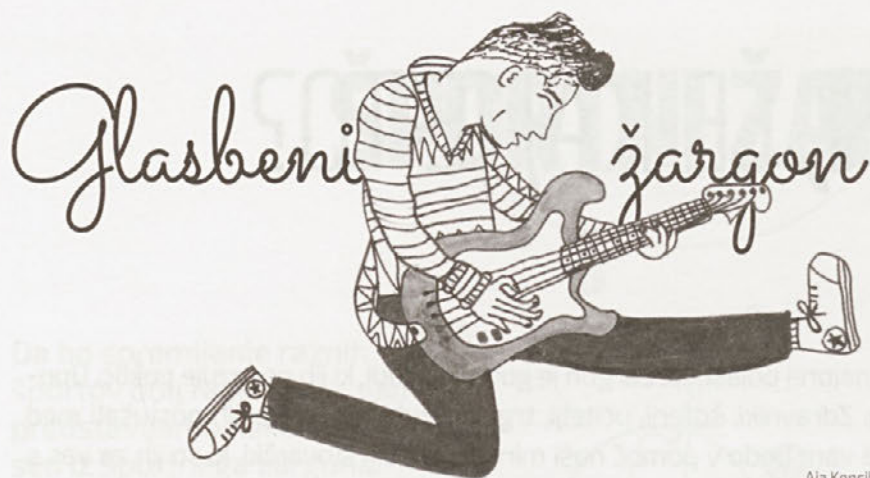
- Judikat** | odločitev sodišča
- Pravda** | postopek v civilnih zadevah
- Klient** | stranka
- Prekrškar** | oseba, ki krši zakon
- Advokat** | odvetnik
- Kontrakt** | pogodba
- Jurist** | pravnik
- Keis** | primer
- Aktovka** | torba za dokumente
- Testament** | oporoka
- Rest** | zapor
- Birokrat** | uradnik

ŽARGON AVTOMEHANIČARJEV

- Getribe** | menjalnik
- Kugllager** | ležaj
- Cinšpula** | napetostna tuljava
- Amortizer** | blažilec
- Štarter** | zaganjalnik
- Cilinder** | valj
- Feltna** | platišče
- Fazenbrifer** | merilec faze
- Dromelj** | zavorni boben
- Šaltkebelj** | prestavna ročica
- Fedr** | vzmet

ŽARGON GOZDARJEV

- Klupa** | premerka
- Rajsar** | zadirač
- Šlajsanje** | vlečanje lesa
- Kajla** | zagozda
- Capin** | naganjalo
- Kluc** | vejnik
- Noras** | vejnik

Aja Koncilija, 6. c

S pomočjo našega učitelja slovenščine Tomaža Koncilije in učiteljice za glasbo Sonje Čibej lahko spoznate nekaj žargonskih izrazov, povezanih z glasbo.

gaža	honorirani nastop, koncert; tudi honorar za nastop (Kje mate gažo?)
feršteker, feršt	ojačevalnik oz. ojačevalec, npr. bas feršteker
verbl	snare, boben z mrežico na spodnji opni
žaganje	distorziran, popačen zvok električne kitare, pogost v rock in metal glasbi
trga gate	nekdo igra izredno dobro, navdušuje poslušalce
spermič	solo kitarist, ki v kratkem času zaigra veliko tonov, vendar brez občutka, tehnika mu je pomembnejša od čustev; izraz se uporablja v slabšalnem pomenu
cufati, slepati	igrati bas kitaro tako, da s palcem udarjaš po strunah, s kazalcem in sredincem pa strune vlečeš, kar ustvari poseben zvočni učinek (slapping&popping)
drajsati, drgniti	velikokrat igrati isto skladbo
fiuš, fušati	petje v netočni intonaciji (beseda izhaja iz nemške besede falsch – napačen)
muska	glasba (beseda izhaja iz stare grščine: muze – zaščitnice umetnosti)
špil	imeti nastop z bendom ali orkestrom (npr.: Zvečer imamo špil v KCJT.), beseda izhaja iz nemščine (spiel – igra)
bend	ansambel (iz angleške besede band – ansambel)
auf	(takt) – znak za začetek ali predtakt (iz nemščine auf – pokonci, gremo)
plejbek	igrati ali peti ob vnaprej posneti glasbi, ne v živo (iz angleščine playback – ponovni posnetek)

KUHARSKI ŽARGON

Zanimalo nas je, katere žargonske besede uporabljajo naši kuharji in kuharice, zato smo jih prosili, da nam zaupajo nekaj najpogostejših besed.

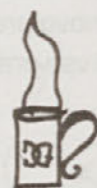
KASTROLA
posoda, lonec

KUHANCA
kuhalnica

SERVET
prtiček, kuhinjska krpa

BIŠTEK
pribor

ŠALCA
skodelica

Ana Brajčič, 5. a

Nik Radovičević

Nina Knoll

Je slovenščina ogrožena?

Mnogi menijo, da je slovenščina ogrožena in da je njena prihodnost temna, drugi spet, da je njena prihodnost svetla. Pravijo, da bomo ljudje čez čas ubili lasten jezik, zato se potrudimo, da ga bomo ohranili. Naše učitelje z razredne in predmetne stopnje smo povprašali o prihodnosti in ogroženosti slovenščine. Kakšno prihodnost ima po vašem mnenju slovenščina? Svetlo ali bo slovenščina postala ogrožena? /Ali jo sploh ima? Zakaj?

1. **Kaj jo ogroža? Zakaj?**
2. **Kakšen je po Vašem mnenju položaj slovenščine danes? Zakaj?**
3. **Kakšen položaj bo imela slovenščina v prihodnosti? Se bo spremenil? Zakaj?**

Razredna stopnja

Majda Mohar

Sem mnenja, da slovenščina ne bo šla v pozabo, če se boste mladi bolj trudili s pisanjem v slovenščini. Mislim predvsem na razna sporočila, ki jih pišete veliko v angleškem jeziku. Priporočam veliko knjig naših domačih pisateljev. V svoji mladosti sem prebirala Bevka, Brenkovo, Percocijevo, Cankarja ... Sem pa vesela, da se nekateri starši učencev, ki so

prispeli iz Bosne, trudijo izgovorjave v slovenščini. To moramo spodbujati še naprej.

Nataša Obrán

Večja odprtost v mednarodno okolje in globalizacija sta vsekakor prispevala k temu, da moramo razmišljati tudi o pomembnosti slovenščine in njeni vlogi. Potekajo številne razprave, kako bomo ohrani-

li naš materni jezik, torej jezik, ki smo se ga naučili v domačem okolju in ga uporabljamo v vsakdanjem življenju. Kakšna je naša zavest do jezika? Kakšno imamo jezikovno kulturo? Veliko vprašanj na to temo se odpira tudi v javnem prostoru.

Mislim, da je prihodnost našega jezika odvisna od tega, ali se nam ga bo zdelo vredno ohranjati in ali je to za vsakega posameznika vrednota. Na socialno-družbenih omrežjih, ki so ta trenutek zelo aktualna in imajo velik vpliv, je vsekakor najbolj uveljavljena angleščina. Hkrati hiter tehnološki razvoj in razmere v svetu vplivajo na rabo slovenščine, saj že v pogovoru in raznih zapisih zaznamo veliko tujk.

Zavedati se moramo, da se jezikovna kultura privzgaja že od najzgodnejšega otroštva. Bogastvo jezika najdemo v različnih pravljičah, pesmicah, izštevankah ... Zato je pomembno, da otroku že zgodaj začnemo brati, kajti s tem bo razvijal lasten odnos do literature, knjige, branja in jezika. Prav vsak od nas bo moral s svojim delovanjem poskrbeti, da bo slovenščina ohranila svojo obliko in posebnosti ter se razvijala tudi v prihodnje.

SONŠČINA, KDO BO TEBE LJUBIL? Mi, Slovenci, kdo pa drug.

Mislím, da slovenščino lahko ogrozimo le sami, če je ne bomo dovolj cenili in negovali. Spominjam se dni, ko sem »gulila« osnovnošolske klopi, ko je bila slovenščina moj najljubši predmet. Zaradi izjemno stroge in predane učiteljice, ki nam je privzgojila zavest, kako zelo pomemben je naš jezik. Izžarevala je ljubezen do slovenskega jezika, v glave nam je »vtepla« slovnicična pravila in nam približala slovensko poezijo in prozo. Tudi danes se odnosa do našega jezika navzame v šoli. Kar naprej vam učitelji privzgamó odnos in ljubezen do slovenskega jezika in kulture. Mladi namreč pogosto mislite, da je tuje lepše, boljše. Po mojem mnenju je to zato, ker je postal »svet« dostopnejši, kar naprej ste obkroženi s filmi in glasbo v tujih jezikih. Slovenskih ljudskih pesmi skoraj ne bi poznali, če jih ne bi peli v šoli, saj v družinah zaradi medijev in drugačnega načina življenja petje zamira. Včasih mladi namesto slovenščine uporabljate angleščino, ker ste v tujem jeziku bolj sproščeni, s tem pa tudi površni. Lažje rečete »sorry« kot pa iskreno »oprosti« ali pa »love U« namesto »ljubim te«.

Ali kdaj razmišljamo, kako lepo zvenijo slovenske besede hvaležnost, lepota, ljubezen, sanje, sonce, prijateljstvo, pa naša dvojina – midva?

Ljubimo našo slovenščino, pa se nam za njeno prihodnost ni bati.

Tina Gačnik

Če poslušamo današnje najstnike

ali beremo njihova pisna sporočila, izgleda, kot da so slovenščini štete minute in zanjo ni nobenega upanja več. A brez skrbi, sleng je dokaz, da je jezik živa tvorba, ki se ves čas spreminja, in mladi z njim iščejo svoj prostor pod soncem. S tem seveda ni nič narobe, če jim skozi odraščanje priučimo ljubezen do materinščine in krepimo narodno zavest, ki je močno povezana z jezikom.

Slovenski jezik je šel v zgodovini našega naroda čez mnoge ovire, zanj so se naši predniki, jezikovni in kulturni velikani borili ter niso klonili pod nasilnimi poskusi potujčevanja. Iz jezika, namenjenega samo kmetom, je slovenščina postala samostojen in enakopraven jezik vsem ostalim »velikim« jezikom.

Suverenost in boj za naš narodni obstanek sta nas pripeljala do tega, da je slovenščina danes eden od uradnih jezikov Evropske unije.

Bolj kot »ful« in »hey« me skrbi misel, da bi mladi hitro pozabili na ta težek boj in bi se pustili preliščiti nečemu tujemu, ki zagotovo ni boljše od tega, kar imamo.

In ne pozabite, slovenščina je še kako kul!

Aljoša Knap, 9. C

Zdravljica
 terte so rodili
 vince nam
 nam otolga
 razjadni mi obo
 ki vtopi
 vse sherbi
 ertih prvih upa bi.
 komu napred ve
 v zdravljico, bratje. om zapet
 Bog nas nam delo
 zivi ves slovenski svet
 Brate
 Kar nas
 ino sloveče mate
 Edinstvo, skéca sprava
 nam naj najj vernaja
 Otrah, kar in
 Slava,
 vsejo
 vsi naj si v roke

KAKO DOBRO POZNAMO NAŠ JEZIK?

Slovenščina se mnogim, ne samo tujcem, zdi zelo zahteven jezik. Ima polno pravil in posebnosti na katere moramo paziti, da o vejicah sploh ne govorimo. Gotovo pa bi vsak moral poznati vsaj osnove jezika, zato smo vam pripravili kviz, da preverite svoje znanje slovenščine. Vprašanja so povezana predvsem s splošno znanimi pravili, nekaj pa jih je tudi o zgodovini oz. razvoju slovenščine in besednem zakladu.

1. Koliko sklonov poznamo?

- a) Štiri
- b) Pet
- c) Šest

2. Kaj v slovenščini spregamo?

- a) Samostalnike
- b) Pridevnike
- c) Glagole

3. V katero jezikovno skupino spada slovenščina?

- a) Indoevropsko, med slovanske jezike
- b) Indoevropsko, med romanske jezike
- c) Neindoevropsko, med ugrofinske jezike

4. Kateri sta bili prvi slovenski tiskani knjigi?

- a) Ciciban in Katekizem
- b) Abecednik in Brižinski spomeniki
- c) Abecednik in Katekizem

5. Katera trditev o pridevnih je pravilna?

- a) Uporabljamo jih za opisovanje predmetov, dogodkov ali oseb.
- b) Povejo nam, kaj se je zgodilo, ne pa, kako se je zgodilo.
- c) Ne smemo uporabiti več kot dva v enem stavku.

6. Koliko oseb poznamo v slovenščini?

- a) Dve
- b) Tri
- c) Štiri

7. Koliko slovnicih časov poznamo (če zraven štejemo še predpreteklik)?

- a) Tri
- b) Dva
- c) Štiri

8. Kaj pomeni beseda močnik?

- a) To je starinska kletvica.
- b) To je tradicionalna slovenska jed iz vode in moke.
- c) To je starinsko poimenovanje za žleb.

9. Kaj je zapisano pravilno?

- a) Stopil je čez vrata in pogledal čez okno.
- b) Stopil je čez predpražnik, nato še skozi vrata.
- c) Stopil je skozi vrata in pogledal čez okno.

10. Katera domača beseda je sopomenka besedi advokat?

- a) Vodovodar
- b) Odvetnik
- c) Zdravnik

Nina Knoll

Maša Radovan, 6. a

VSAKA VAS IMA SVOJ GLAS

Slovenščina je zelo bogata. Ne verjamate? Potem naj vam povemo, da ima med slovanskimi jeziki, med katere spada, največ narečij. Za nas torej res drži rek, da ima vsaka vas svoj glas. Učence, ki imajo sorodnike ali prijatelje v različnih pokrajinah, smo poprosili za pomoč. Tako smo zbrali kar nekaj besed, značilnih za določena narečja. Morda vam pridejo kdaj prav, ko se boste potepali po Sloveniji.

Gorenjsko narečje

kle ali klele – tu
tu – kdo
vkn – okno
mrva – trava
žvajzniti – udariti

Oliver Blagojevič, 5. b

Dolenjsko narečje

zic – sedež
firtaf – predpasnik
lujtre – lestev
korola – samokolnica
antula – brisača

Belokranjsko narečje

gvnt – obleka
špajza – shramba
štoflec – pokrovček
šajtrga – samokolnica
lajšta – ravna deska
hititi – vreči
peniček – klada
gank – balkon
bautica – mala sekira
štorkle – stol
popi malo – popij malo
gremo damuh – gremo domov
kaj boš jel – kaj boš jedel
gremo se van igrat – gremo se ven igrat
ne da mi se – ne da se mi
hiti mi žogo – vrzi mi žogo

japka – jabolka
tma je – tema je
daj, reci mi – povej mi
Koupa – Kolpa (reka)

Pohorsko – štajersko narečje

zokni – nogavice
povšterzegel – preobleka za povšter
sclafrog – kopalni plašč
cvevek – sliva
idi vun – pojdi ven

Štajersko narečje

vete – veste
bote – boste
nena ali nea – ne
vreji – v redu
krapči – krofi
zokni – nogavice
povšterzegel – preobleka za povšter
sclafrog – kopalni plašč
cvevek – sliva
idi vun – pojdi ven

Nika Ribič, 5. c

Prekmursko narečje

blek – želodec ali trebuh
kujamo – kuhamo
mamca – babica
nori – goljufa
šamar – klofuta
ajta – oče
auga – kapa
bot – palica
gvant – obleka
atak – tako
bači – stric
krumpič – krompir
potač – kolo
posvejt – luč
kmica – tema
gesti – jesti
šteri – kateri
gučati – govoriti
lampe – usta
fčesnoti – udariti
baota – trgovina
betežen – bolan
bilica – jajce
bot – palica
brüjtef – pokopališče
čaren – črn
čondraš – smrkolin
čunta – kost
inda – nekoč
lejko – lahko
cota – oblačilo/krpa
črevli – škornji
divaj – kavč
drgaoč – drugič
drot – tanka žica (navadno brez izolacije)
dveri – vrata
gnes – danes
fčera- včera
geli – kajne
glažojna – razbit košček stekla
graba – jarek
inači – drugače
lük – čebula
manjak – lenoba
mantrati se – močno se truditi
obečati – obljubiti
odi – pridi

pajdaš – prijatelj
pejnez – denar
rejtaš – zavitek (pecivo)
svetek – sveti praznik
talige – samokolnica
tikef – buča
varaš – mesto
vgojno – zjutraj
viršlin – hrenovka
vütro – jutri
glažvina – steklo v vseh oblikah
đzabuka – jabolko
žmetno – težko
žačka – vrečka
zakoj – zakaj
zašenki – zastonj
zgučati se – dogovoriti se

Koroško narečje, cvetober besed

Adrca – ženska naglavna ruta
rpica – krompir
štrankln' – strožji fižol
kvočav' nudln' – štruklji s hruškami
špampet – postelja
grta – gor
dovta – dol; v rabi često skupaj
grta pa dovta,
semta – sem

štota – tja; v rabi takisto često
semta pa štota
droč koj – ponovno, spet
zamerkat' – opaziti
barat' – vprašati
r'čt' – povedati
čud'n det – visok fant
rida – ovinek
prekleman' – prekleti
črez – čez
vejko – veliko
mavo – malo
vozko – ozko
šroko – široko
ziran – zmešan
butl, trep – neumnež
mrlizgan'e – počasno,
obotavljajoče jesti

Še ena koroška ljudska

Anzej Panzej pieč podr'u,
n'tr skočo jo podpr'u,
kruha speko, otrokom dau,
otroc' so r'kli,
štk' je prau,
da nam je Anzej Panzej kruha dau.

Kakšen je tvoj besedni zaklad?

Ali si se kdaj vprašal, kakšen je tvoj besedni zaklad? Najstniki velikokrat pomembnost besednega zaklada damo na stran. Mislimo, da to ni tako pomembno, a čez leta ugotovimo, da to ni res. Če si želiš preveriti bogastvo svojega jezika, reši test in izvedel boš, koliko znaš. Saj veš: »VEČ ZNAŠ, VEČ VELJAŠ!«

1. Izberi presežnik

pridevnika **SLADEK**: /1

- a) najsladkejši
- b) najslajši
- c) najbolj sladek

2. Kaj pomeni: »Kdor živi od laži, ga laž pokoplje«? /2

- a) Kdor laže, je na koncu sam žrtev laži.
- b) Lažnivca pride laž pokopat.
- c) Tisti, ki laže – umre.

3. Kako bi razložil stalno besedno zvezo »počuti se kot riba na suhem«? /1

- a) dehidriral bo
- b) ima suho kožo
- c) počuti se nelagodno, neprijetno

4. kateri sta dve sopomenki besede »DISTRIKT«? /1

- a) okoliš, zemlja
- b) področje, okoliš
- c) okoliš, posest

5. Nadpomenka je »SORTA«. Katere so pravilne podpomenke? /4

- a) konj, bernardinec, bela ovca, anakonda
- b) marjetica, jonagold, bodeča neža, zlati delišes
- c) trobentice, vrtnice, maltežan, čivava

6. Ljudje velikokrat uporabljamo besede, za katere mislimo, da so slovenske, a niso. Kaj misliš, iz katere države izvira beseda »RESTAVRACIJA«? /1

- a) Francija
- b) Nemčija
- c) Argentina

7. Izberi prevzete besede: /3

- a) butik, first lady, štedilnik
- b) ikona, first lady, računalo
- c) garaža, butik, ikona

8. Kako se pravilno sklanja beseda »GOSPA«? /3

- a) gospa, gospe, gospe, gospo, pri gospe, z gospo
- b) gospa, gospo, gospe, gospo, pri gospej, z gospo
- c) gospa, gospo, gospej, gospo, pri gospej, z gospo

9. Kaj pomeni kratica »SAZU«? /2

- a) Slovenska akademija zbiranja naslovov ulic
- b) Slovenska akademija znanosti in umetnosti
- c) Slovenska akademija za ujetnike

10. Kaj pomeni štajerska narečna beseda »FKUP«? /1

- a) v klub
- b) nakup
- c) skupaj

No, kako je šlo? Pa pogledajmo, kakšen je tvoj besedni zaklad!

Od 20 t do 17 t

= TVOJ BESEDNI ZAKLAD JE ZELO BOGAT!

Od 16 t do 12 t

= TVOJ BESEDNI ZAKLAD JE DOBER!

Od 11 t do 0 t

= TVOJ BESEDNI ZAKLAD NI NAJBOLJŠI!

ODGOVORI:

1b, 2a, 3c, 4b, 5b, 6a, 7c, 8a, 9b, 10c

Ekaterina Petrovič

Starši o slengu

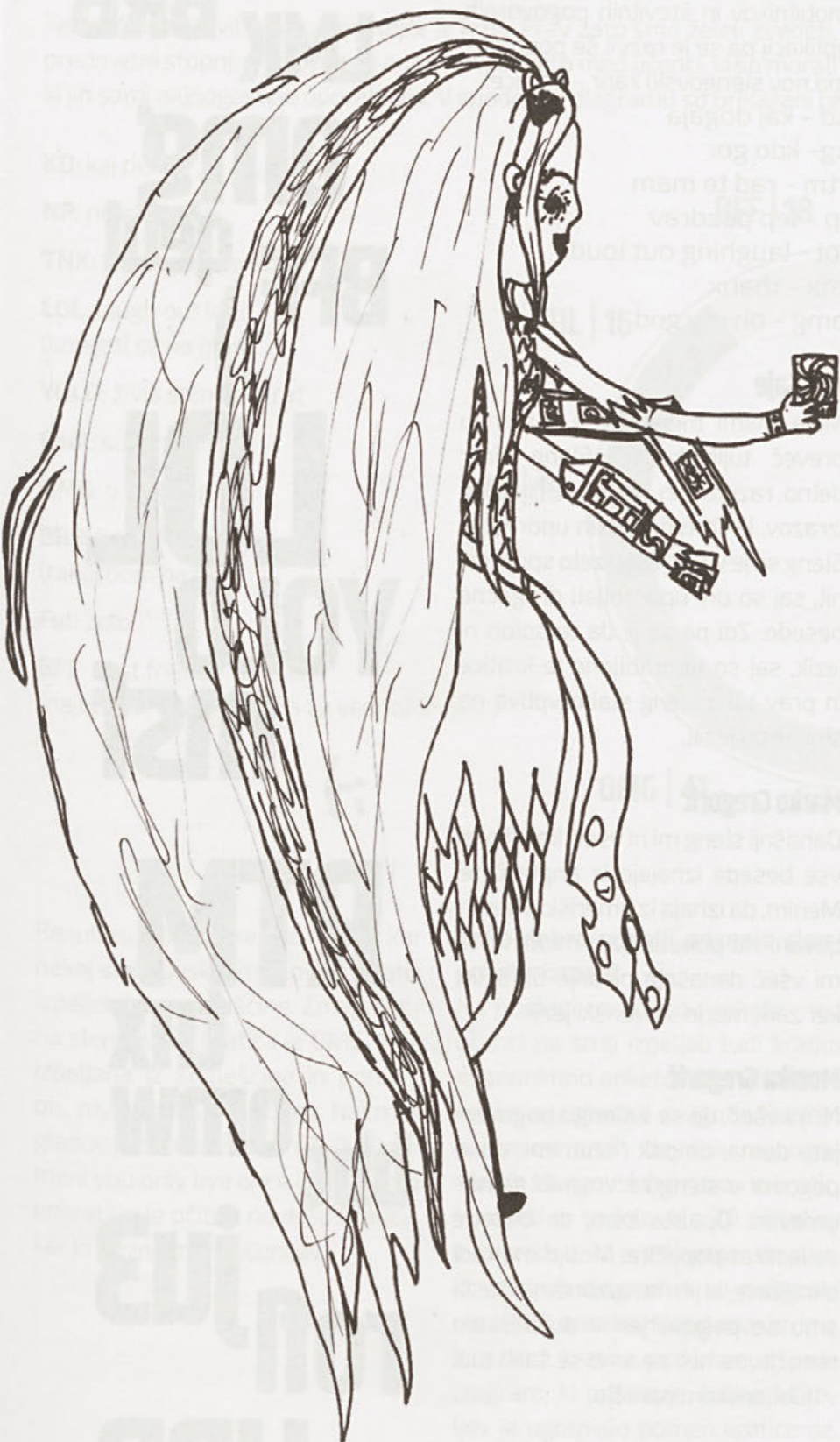
Kaj mislite, kako se počutijo starši, ko poslušajo ali celo berejo naše pogovore? Jim je sleng blizu, ga razumejo, ga kdaj tudi oni uporabljajo? Vse to in še več nam je zaupalo nekaj staršev in celo ena babica.

Peter Geršič

Sleng mi je blizu. Jezik sms-ov je zanimiv in ekonomičen, ker z zelo malo znaki lahko sporoča zelo kompleksne pomene, a na drugi strani menim, da se mladi z uporabo SMS jezika velikokrat nehote znajdejo v nenavadni osebni komunikaciji, kjer imajo občutek, da komunicirajo osebno, a v resnici komunicirajo preko tehničnega sredstva, ki ni zmožno prenesti celotne širine človeškega komuniciranja. To pomeni, da npr. preko sms-ja napišejo LOL, kar pomensko predstavlja, da se smejemo na glas, a ne more prikazati globljega pomena našega smejanja, npr. ironični smeh, posmehovanje itd., kar na drugi strani zelo enostavno v osebni komunikaciji komuniciramo simultano in brez težav z več osebami hkrati, nam tehnične omejitve sms komuniciranja tega ne omogočajo in s tem ožajo našo sporočilnost. Večinoma uporabljam besede, ki so prevzete iz angleščine in jih uporablja tudi mlajša populacija, kot na primer kul, ful ...

Nik Jenič

Mami je povedala, da je njen odnos do slenga pozitiven, če gre za pogovor s prijateljem in ne za pogovor v uradnih okoliščinah. Sleng se ji zdi zabaven, če ni uporabljen v

pretiranih količinah. V mladosti je s prijatelji sleng uporabljala mnogo več kot sedaj in imela je veliko večji besedni zaklad. Danes uporablja samo še besede, kot so ful, kul, bremza, too much Naštel bi tudi besede iz njenega otroštva, a se jih na žalost ne more spomniti.

Neja Luzar

Ko je bila moja mami mojih let, niso tako uporabljali slenga, kot ga mi sedaj. Uporabljali pa so naslednje besede ali besedne zveze:
kua dogaja – je kaj novega
matka – matematika
slouka – slovenščina
densat – plesat
ajde bok – adijo

Rok Zaman

Babico sem vprašal, kaj meni o slengu. Njej sleng ni blizu in slengovskih izrazov ne razume. Katerokoli izraz sem povedal, ga ni razumela. Jezik SMS je zanjo popolnoma nemogoč, ker ne upošteva nikakršnih jezikovnih pravil, tako da ji je na koncu besedilo popolnoma nerazumljivo. Ko je bila v mojih letih, tovrstnega izražanja niso poznali. Govor se je razlikoval samo po narečjih.

Barbara Gautam

Sleng mi je zelo blizu, saj živim z dvema fantoma, starima 7 in 11 let, ki sleng uporabljata vsak dan. Če ne bi sledila novostim v „slengovskem“ jeziku, ju občasno niti razumela ne bi. Kakšen je jezik SMS-jev? Največkrat dobim kakšen »emoji«, »memes« ali »gif«, če pa je že tekst vključen, je le-ta v kraticah in kodah. Celo moja mama, ki je stara 65 let, mi je poslala sliko jezne muce, ki kaže na uro, ker sem zamujala. Mladi so vedno uporabljali sleng, je pa res, da se je ta skozi čas bistveno spremenil. Moja generacija je generacija otrok, rojenih v Jugoslaviji, in

veliko našega slenga je imelo izvor v jeziku ostalih republik. Današnji sleng, poleg tistega, ki je slovenskega izvora, največkrat izhaja iz angleščine (npr. komp – računalnik, luzer – zguba ...). Zaradi uporabe mobilnikov in številnih pogovornih aplikacij pa se je razvil še popolnoma nov slengovski žanr – kratice.

kd – kaj dogaja

kg – kdo gor

rtm – rad te mam

lp – lep pozdrav

lol – laughing out loud

tnx – thanx

omg – oh my god

Ana Saje

Moja mami meni, da je v slengu preveč tujih besed. Sleng sicer delno razume in pozna tudi nekaj izrazov, ki jih tudi včasih uporablja. Sleng se je v tem času zelo spremenil, saj so oni uporabljali drugačne besede. Zdi pa se ji, da to sploh ni jezik, saj so uporabljene le kratice in prav tako sleng slabo vpliva na slovenski jezik.

Marko Gregorič

Današnji sleng mi ni všeč, ker skoraj vse besede izhajajo iz angleščine. Menim, da izhaja iz ameriških nadaljevank, ki poneumljajo mladino. Ni mi všeč današnje pisanje SMS-ov, ker zanemarja slovenski jezik.

Monika Gregorič

Ni mi všeč, da se v slengu pogovarjate doma, ampak razumem, da je pogovor v slengu z vrstniki samoumeven. Opazila sem, da besede velikokrat popačite. Motijo me tudi okrajšave, ki jih ne razumem. Včasih smo se pogovarjali v dolenskem narečju, za hec pa smo se šalili tudi v ljubljanskem narečju.

#txt

ILY

BRB

LMK

omg

BFF. :)

LOL

YOLO

msf

;-)

RTM

tnx

omw

bbc

ju3

rofl

HBD

Najbolj pogosti slengovski izrazi grmčanov

OMG, to je pa the best!

Tema druge številke letošnje Najče je jezik. Prav zato smo želeli zvedeti, kako je z rabo slenga med grmčani. Na predmetni stopnji smo opravili anonimno anketo med učenci, ki so morali napisati 3 slengovske izraze oz. kratice, ki jih sami najpogosteje uporabljajo. V spodnjem diagramu so prikazani rezultati.

KD: kaj delaš

NP: ni problema

TNX: thank you (hvala)

LOL: laugh out loud
(smejati se na glas)

YOLO: živiš samo enkrat

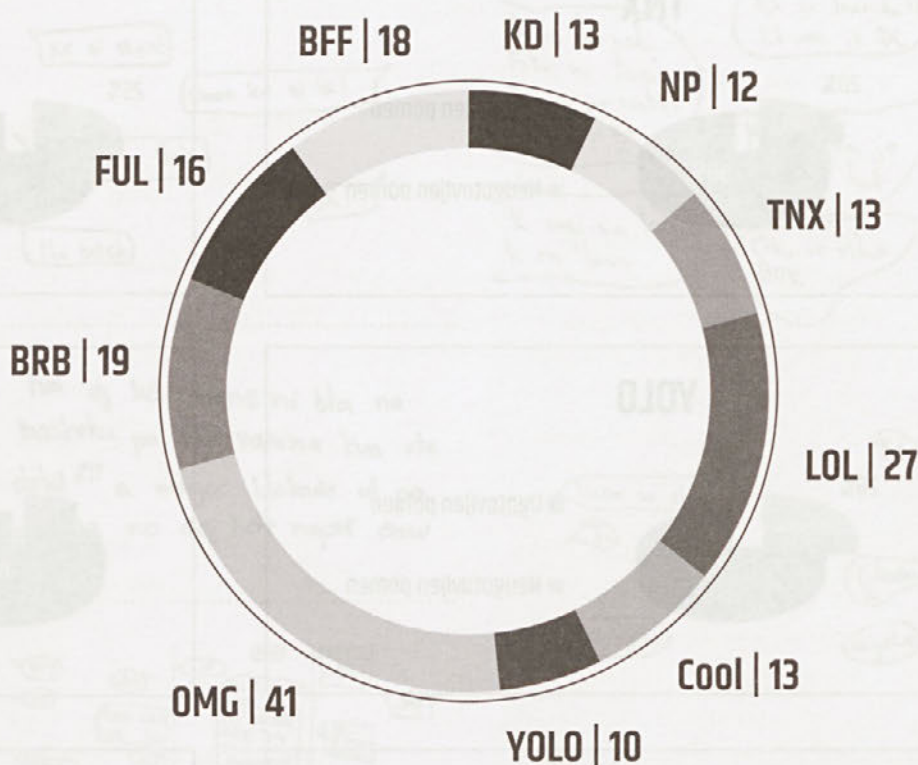
Cool: super, odlično

OMG: o moj bog

BRB: be right back
(takoj bom nazaj)

Ful: zelo

BFF: best friends forever
(najboljša/i prijatelja/ici za vedno)

Rezultati ankete kažejo, da je kar nekaj slengovskih izrazov oz. kratic izpeljanih iz angleščine. Zmagovalna slengovska kratica je OMG, ki je izpeljana iz angleščine in pomeni oh, my god (o, moj bog). Najmanj glasov je dobila kratica YOLO, ki pomeni you only live once (živiš samo enkrat) in je očitno novejša kratica, ker jo pozna malo učencev.

Kako dobro učitelji poznajo slengovske izraze?

Na podlagi rezultatov ankete med učenci pa smo izpeljali tudi kratko in anonimno anketo med učitelji, ki so se pozabavali z ugotavljanjem pomenov prvih desetih najpogostejših slengovskih izrazov in kratic. V anketi je sodelovalo 20 učiteljev z razredne in predmetne stopnje. V spodnjih diagramih so prikazani rezultati ankete. Napisano je ime izraza oz. kratice, pod imenom pa je diagram, ki prikazuje, koliko učiteljev je ugotovilo pomen kratice oz. izraza in koliko učiteljev pomena ni ugotovilo.

Rezultati ankete* kažejo, da učitelji kar dobro poznajo naš sleng. Malo učiteljev je prepoznalo pomen kratic KD (kaj delaš) in YOLO (živiš samo enkrat). Skoraj vsi učitelji pa so prepoznali izraza cool in ful.

Aljoša Knap; Lana Gabrijelčič

* glej naslednjo stran >

KD

NP

TNX

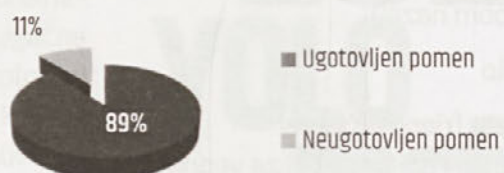
LOL

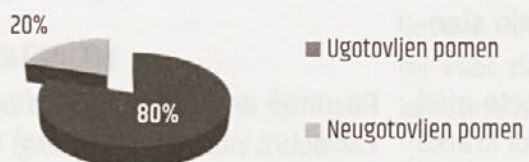
YOLO

Cool

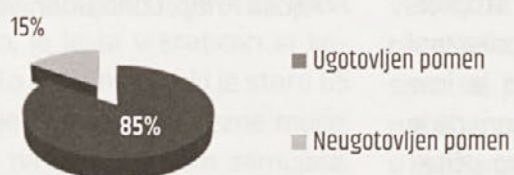
OMG

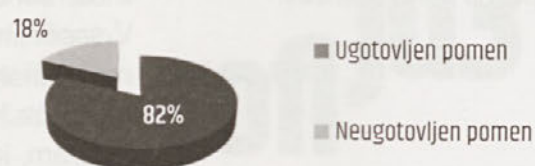
BRB

Ful

BFF

SMS TAKO PA PIŠEMO MLADI

Večina vas ve, da je sleng naš jezik, jezik mladih, ki se zelo hitro spreminja. Sleng je del našega vsakdana, uporabljamo ga pogosteje kot zborni jezik, zato zagotovo vpliva tudi na to, da v zbornem jeziku delamo številne napake. A težko si predstavljamo, da bi se s prijatelji pogovarjali ali dopisovali drugače kot v slengu ... Predstavljamo vam nekaj SMS-jev, ki jih pošiljamo svojim prijateljem.

- Hey
- KD
- Gledam TV
- DC
- Ker je tvoj najljubši film
- Pirati s Karibov
- Ker del pripravam
- Ush 5
- No zdej 5 pride m
- Tvoj??
- Me je THE COMPANY
- Ali obožujem tista gradnja
- Hahaha
- Ker 1 al 2 del
- Opa sva 1 je bulsi
- Men to sploh ni strasno
- Mon tut ne
- de pa potesmenem dogajam
- Res ???
- Mislm do to ne dostaja
- LOL
- hahaha
- Gtg
- CaO
- Bye

Mejji... Dne ma ogubla fon pa momm
lit na kompu

Ba ni ravn, da ga
nimam v karti?

Mja om je pogledala, mamom om ga
pustila pr dostavi je om oga lolllla
uporabljala

ga boje blagon
om... ajde mam m
mamiti v sluzbo (AV)

Ke si stari!

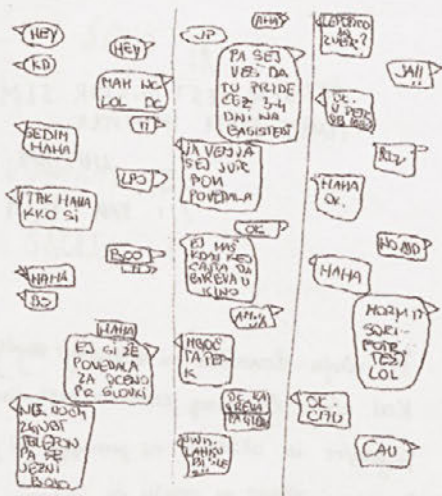
Oooo ke si lik!

Lol! Čaki Brb.

OK.

I'm back

hei ej kd mene ni blu na
basketu pa me zanima kva ste
delal a mogoč blokade al pa
presing no dej hitr napis čaw

Hey a mai lej keja, da
gremo jutro v nap.

Kan nimam ni, ure
m paraba za ure
kul icule.

Aja sej res ure amazing
holo icule si kupla.

Ej Maša, kaj je
blo pr matki ran
domacio?

Sam tisti racini
u riceniku

Thx

Np

Doma kr neki.
Fatr ni tezi
k sm pr matki
dobro sot AM

Kje si lewenda?
Kd, mm je DC

Mislm ka je
ta lajft bad

K greš na kebab
k sm lajn

OK se vidno
BOX

Ucim se slouko

Ti

Gledam
TV

Ok ajde

ajde

Sej bomo prevernanje pisal 8:31

Aja sej res tnx 8:31

Mislm da bo sprasvou? 8:31

Nvm po moje ne bo 8:32

Ok 8:32

06-01-2017

Ej je blu kej za dn 16:00

Dans ne 16:00

Đoka Živinen Roma

(Tako živijo Romi)

Roma naj nindar žalostno roma hile vavik vesalo khexlenavn zu jak, rupco duš ero phandelo, kijklja uradi, radja pu celo glaso. Roma rado khelen navadno pleso a najhiderede khelen terne čhaja trebušno pleso. Romende hilo lengaro prazniko pu 8. april, ki pe leske pheni Romano dive pu dova čhaja khelen sakon sorta plesi. Vičino čhaja khelen pamange, pu dova dive čhaja i dilaven. KOnikon roma pe muškura peste košen konikon pe pa rado dikerem.

Romi niso nikoli žalostni. Romi so vedno veseli, plešejo zunaj pri ognju, ruto v glavi speto, krilo imajo oblečeno, radio na cel glas. Romi radi plešejo navadni ples, a najbolj plešejo mlade punce trebušni ples. Romi imajo svoj praznik na 8. april, ki se mu reče Dan Romov. Na ta dan punce plešejo vse sorte plesov. Večino punc so bose, ko plešejo, ko je Dan Romov, punce tudi pojejo. Eni se med seboj kregajo in tepejo, eni se imajo pa radi.

Med nami so tudi učenci iz drugih držav ...

V zadnjih letih tudi na našo šolo prihaja vse več tujcev iz različnih držav. Najbrž si težko predstavljamo, s kakšnimi težavami se spopadajo, ko se znajdejo v povsem novem, tujem okolju, v katerem vsi okoli njih govorijo v njim neznanem jeziku. Zaupali so nam, kako se učijo slovenščino in kaj jim dela težave.

Jaz sem Tarik. Rad igram igrice in gitaro.
Ja sam Tarik. Volim igrati igrice in gitaro.

TARIK SMARLOVIĆ
3.6

Sem Edonita, prihajam iz Kosova.
Rada igram računalniške igrice.
Edonita Sopaj
6.B

Unë jam Edonita, unë jam prej Kosove
Unë luaj në kompjuter lojra.

JAZ SEM FESTIM STAR SEM 9 LET. RAD IGRAM NOGOMET
I MAM BRATA IN SESTRA.
UN JAM FESTIMI. I KAM 9 UJET. UN LUJ FUDBOL
/ I KAM VLA E MOTER

FESTIM SOPAJ 4.B

Pri učenju slovenščine mi sestavljanje stavkov dela težave.
Kod učenja slovenskega jezika mi sestavljanje rečenica radi problema.
Priateljice in učiteljice mi pomagajo pri jeziku in ostalih predmetih.
Priateljice i učiteljice mi pomagajo sa jezikom i ostalim predmetima.

Minela Hasantašić, 6.A

Jaz sem Edonis. Star sem 13 let. Volim vs. c. Rad imam nogomet.
Unë jam Edonis. I kam 13 ujet. Jam në klasën 8. c. Më pëlqen futbollit.

Edonis Sopaj
8. c

Pri učenju slovenščine mi sestavljanje stavkov dela težave.
Kod učenja slovenskega jezika mi sestavljanje rečenica rudi probleme!
Prijateljice in učiteljice mi pomagajo pri jeziku in ostalih predmetih.
Prijateljice i učiteljice mi pomažu sa jezikom i ostalim predmetima.

Minela Hasanbašić, 6.a

V Sloveniji mi je zelo všeč, rada se družim s prijatelji
n rada se učim. Slovenščino zelo razumem, in se
rada pogovarjam s prijatelji po slovensko, ampak mi
dvojina in množina delata težave.

U Sloveniji mi se mnogo sviđa, volim se družiti sa prijateljima
i volim učiti. Slovenski mnogo razumijem i volim pričati
sa prijateljima na slovenskom, ali mi dvojina i množina
prave probleme.

JAZ SEM JASMINA, PRIHAJAM
IZ BOSNE. RADA HODIM V ŠKOLU IN
DELAM DOMAĆO NALOŽU.

JA SAM JASMINA. DOLAZIM IZ
BOSNE. VOLIM IĆI U ŠKOLU I
RADITI DOMAĆU ZADAĆU.

JASMINA HASANBAŠIĆ, 2.C.

Amela Helvidić, 9.a

V šoli sem spoznal zelo dobre prijatelje.

V šoli mi je vse všeč. Trudim se, da
bi se naučil slovensko.

U školi sam upoznao vrlo dobre prijatelje.

U školi mi je sve u redu. Trudim se,
da bi se naučio slovenski.

Vamir Ordagić

7b

Pogumno pero

NOČ JE LEPA, A TUDI NEVARNA

V soboto zvečer, dne 11. 3. 2017, sta se Maks Blažič in Danila Prah sprehajala po Župančičevem sprehajališču v smeri od Bršljina proti Loki. Malo naprej od Pumpnice, ob sprehajalnem razpotju, sta srečala dva, na pogled vinjena, neznanca. Kljub mraku sta opazila, da sta mlajša odrasla Roma. Eden izmed njiju ju je nagovoril s »Hej!«, nakar mu je Maks, sicer malo začuden, odvrnil isto. Nato ga je isti Rom vprašal: »Kaj si rekel?!« Maks mu je, že kar malo zbežan, odgovoril: »Dober večer.« Neznanec je še enkrat ponovil vprašanje ter ga takoj zatem boksnil v levo sence. Sledilo je 7 podobnih udarcev skupaj s ponavljajočimi se vprašanji Roma in kričanjem Maksa: »Kaj sem ti naredil!?!«

Maks se je poskušal zateči k Pumpnici, kjer je ravno takrat manjša skupina ljudi imela glasno zabavo, zato dogodka niso mogli opaziti in najstnikoma pomagati. Drugi napadalec, rahlo treznejši od prvega, je poskušal svojega prijatelja odvrniti od izvajanja nadaljnjih udarcev. Vendar ga ta ni poslušal ter je Maksa pahnil na tla in ga nato še petkrat brcnil v trup in glavo. Medtem si je njegov tovariš očitno premislil, saj je tudi sam začel brcati Maksa.

Danila, ki je ves ta čas zgroženo opazovala dogodek in kričala na napadalca, naj nehata s svojim početjem, je stekla k ljudem pri Pumpnici po pomoč. V tem času je prvi napadalec zahteval od Maksa mobilni telefon in ta mu ga je izročil. Oba Roma sta že hotela oditi, nakar se je drugi, treznejši, zadržal in Maksa vprašal: »Si dobro?« Nato je dodal: »Veš, meni so tudi to že naredili.« Maks je iz strahu in v upanju, da bosta čim prej odšla, komaj izustil: »Nič, res nič mi ni, dobro sem.« Medtem se je prvi napadalec, ki se je že nekoliko oddaljil, vrnil in še enkrat boksnil Maksa v sence ter zagrabil svojega prijatelja in ga odvedel s seboj. Odšla sta po poti ob Krki proti Bršljinu.

Maks je vstal, nekaj trenutkov zrl za pretepačema, ko pa se mu je zazdelo, da se vračata, je začel teči v smeri proti Loki. Danila so bili medtem ljudje, h katerim se je zatekla po pomoč, takoj pripravljeni pomagati: preiskali so neposredno bližino Pumpnice, dogodek so takoj

Danila Prah, 9. a

prijavili policiji, Danila pa je o dogodku po mobilnem telefonu obvestila svoje in Maksove starše.

Maks je ves pretepen, pretresen in prestrašen tekkel vse do gostišča Loka, kjer sta mu po srečnem naključju nasproti prišla njegova sošolca Fran Biličič in Klara Jordan. Ko sta izvedela, kaj se mu je zgodilo, sta poklicala Klarinega očeta, ki je Klara in Maksa z avtom odpeljal do Pumpnice, kjer so že čakali policisti. Klara je že prej po mobilnem telefonu obvestila Danilo, da je z Maksom vse v redu.

Danila Prah, 9. b; Maks Blažič, 9. c

Odrešenje

Bilo je mirno v mesečini,
spali so še petelini.

Izza zidu pojavi se oseba,
iz oči se ji vidi beda.

Sprehaja se ob reki,
ustavi se šele pri najvišji smreki.
Bil pa zraven je star most,
Na njem se svetlika kost.

Gre na most ta človek ubogi,
še zadnjič k svojemu bogu zmoli.

Ve, da uničil ga je brezup,
hoče, da je kmalu konec njegovih
muk.

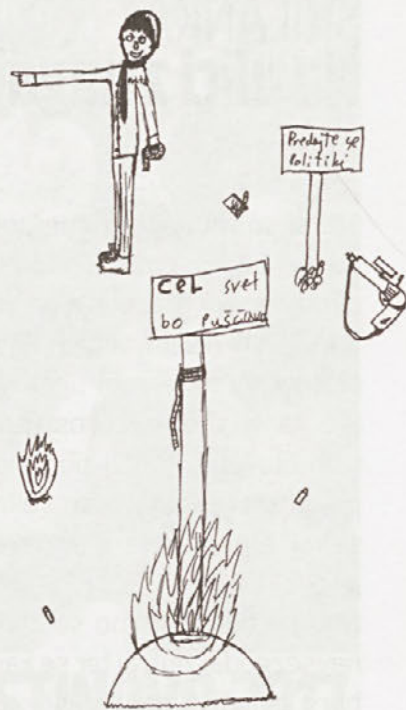
Nato se odrine in pod vodno
gladino izgine.

Kmalu oblije ga sladkoba,
saj tako prišel je do svojega
GROBA.

Jan Kastelec, 7. C

Maša Mesojedec, 8. a

Lara Zobarič Kraus, 6. a

KRUTA POLITIKA

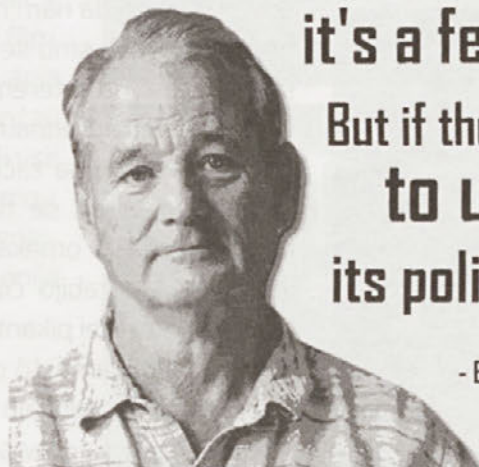
Vsi ljudje so lačni, ker so politiki drugačni,
toda politika je kruta kot Iliada,
vse zažge kakor grmada.
Vlado moramo iz ovojev oblasti odviti
in jih v srce raniti.

Današnji vrhovi politični
so do svobodnih ljudi kritični.
Zato danes se moramo zbrati
in si pravice pridržati.

Nina Črtalič in Lana Traven, 7. b

"So, if we lie to the government,
it's a felony.
But if they lie
to us
its politics."

- Bill Murray

ŠRILANKA

Na ulici z nagajivimi opicami ...

Starši so mi nekega dne povedali, da se bomo pozimi odpravili na dvotedensko potovanje po Šrilanki. Sprva niti nisem vedela, kje je ta država. Kasneje sem ugotovila, da je Šrilanka otok v velikosti približno treh Slovenij, ki leži pod Indijskim polotokom. Komaj sem čakala, da se naše potovanje v tropske kraje prične.

Na dan odhoda smo se zbudili že navsezgodaj zjutraj ter se kar se da hitro odpeljali na letališče. Čeprav sem se že kar nekajkrat peljala z letalom, me je bilo malo strah. Letalo je bilo zares veliko, najbolj pa so mi bili všeč ekrani, ki smo jih imeli pritrjene pred seboj na sedežu. Na njih si si lahko ogledal vse mogoče filme, igral igrice ter poslušal glasbo. Na letalu se zares nisem dolgočasila. Prispeli smo ob približno štirih zjutraj in seveda smo bili vsi popolnoma neprespani. Nato smo najeli taksi in šele takrat se je naše potovanje zares začelo.

Po nekaj urah vožnje smo se ustavili v obcestnem baru. Usedli smo se za bližnjo mizo in naskrivaj sem opazovala ljudi okoli nas. Opazila sem, da so skoraj vsi bosí in da jedo kar z golimi rokami. Vsi so bili tudi

temnejše polti in počutila sem se zelo drugačna od vseh ostalih. Tudi naš apartma ni bil kdo ve kaj, a je bil še zmeraj veliko lepši kakor hiše domačinov, ki so živeli okoli nas.

Že naslednji dan smo se odpravili na ogromno skalo, ki se je vzpenjala nad široko džunglo. Bila je veličastna, saj se je z nje videlo daleč naokoli in si se počutil, kakor da bi bil sam vladar sveta. Obiskali smo tudi številna mesta in ugotovila sem, da so ljudje revni in da njihov vsakdan še zdaleč ni podoben našemu. Veliko hiš je bilo precej ubogih, samo iz opek ter z majavimi strehami in majhnimi okni. Zanimivo pa je bilo, da so se po njihovih ulicah sprehajale nagajive opice – kakor pri nas potepuške mačke. Na srečo smo bili dovolj pazljivi, da nam niso ukradle hrane. Udeležili smo se tudi kuharskega tečaja, na katerem so nas naučili skuhati tradicionalno šrilanško jed. Njihova glavna začimba je kari (curry), po kateri se tudi imenuje najbolj značilna omaka. Pri skoraj vsaki jedi uporabijo čili ali poper, zato je vse precej pikantno. Zanimivo je tudi, da namesto olja in moke večinoma uporabljajo kokosovo mast in moko. Čeprav so sestavine

popolnoma drugačne od slovenskih, mi je bila hrana zelo všeč.

Preden pa smo se odpravili na skrajni jug, smo obiskali še safari. Čisto od blizu smo videli najrazličnejše ptice, kuščarje, krokodile, želve in seveda slone. Niso se nas skoraj nič bali. Eden od slonov nam je z rilcem celo pomahal.

Nato pa smo se odpravili na morje. Tudi tam smo videli polno različnih živali – od kuščarjev, raznobarnih rib pa vse do velikih morskih želv. En dan smo se zgodaj zjutraj odpravili na opazovanje sinjih kitov! Čeprav smo videli le delček njihovega hrbta in rep, se mi je zdelo prav čarobno, da sem jih videla čisto od blizu in v živo. Naš zadnji dan smo preživeli na plaži in uživali še zadnji sončni zahod, ki smo ga videli na našem potovanju.

Pogrešam vonj morja, opice, ki so ti kar naenkrat skočile pred noge, velikanske slone, hrano in veliko drugih stvari, ki sem jih spoznala na Šrilanki. To potovanje je name naredilo velik vtis, saj sem šele zdaj spoznala, kako raznoliki smo ljudje in kako velik je naš svet.

Lana Traven, 7. b

LIKOVNA KOLONIJA, ERNESTINOVO 2017

Učitelj Uroš Strugar naju je izbral za Mednarodno kolonijo mladih v Ernestinovem na Hrvaškem. Odšli smo v ponedeljek, 17. 4., in s seboj peljali še Saro iz OŠ Dobropolje, ki je izlet dobila kot nagrado za zmago na Mednarodni kiparski koloniji mladih v Črnomlju. Po petih urah vožnje smo prispeli v galerijo Petar Smajić, v sobe odložili prtljago in se odpravili na ogled sosednjega mesta, Osijeka. V torek so se začele delavnice. Najina prijateljica Sara se je odločila za kiparsko, midve pa za filmsko delavnico. Najina naloga v sodelovanju z desetletno Hrvatico Lano je bila, da na naključne besede, ki nam jih je dodelila mentorica, sestavimo scenarij. Spoznali sva tudi dve Črnomaljki, Laro in Ano, in takoj postali prijateljice. Zvečer smo šli ponovno v Osijek in se peljali s tramvajem. V sredo sva začeli snemati naš film. Govoril je o Hrvatici Lili in Slovenki Hani, ki si zamenjata telesi in s pomočjo dobre vile najdeta pot nazaj v prvotno telo. Čeprav sta Slovenija in Hrvaška dokaj blizu, nas ni nihče razumel. V četrtek je bil montažni dan. Ves dan sva montirali film, a ker sva to delali prvič, nama zaradi sporazumevanja ni šlo vse po načrtih. Film sva vseeno uspešno končali in se od smeha jokali na predstavitvi, ko so pokazali vse filme. Okoli 18. ure smo iz Ernestinovega odšli domov. Naš prihod je bil pozen, saj smo prišli šele ob pol enajstih, naslednji dan pa smo imeli pouk. Ta likovna kolonija je bila gotovo najboljša izkušnja do sedaj.

Emma Oberstar, 8. b, Leja Novak, 8. c

M a l a N A J Č A

O JAKOBU, KI SE UČI PLAVATI

KO JE JAKOB PRIŠEL PRVIČ DO BAZENA, ŠE NI ZNAL PLAVATI. POMAGAL SI JE Z OBROČEM ZA PLAVANJE. VELIKO JE PLAVAL IN VADIL ZAMAHE. POTEM SE JE ZAČEL UČITI PLAVATI TUDI POD VODO. KMALU JE ŽE TAKO DOBRO PLAVAL, DA SE JE PRIJAVIL NA TEKMOVANJE V PLAVANJU. GLEDALCI SO PLOSKALI, SAJ JE JAKOB ZMAGAL. OSVOJIL JE ZLATO MEDALJO, KER JE VADIL IN SE TRUDIL. KO JE PRIŠEL DOMOV, JE STARŠEM POKAZAL MEDALJO. BILA STA ZELO PONOSNA.

DAN BERNARD, 1. A

ANDRAŽEVO SOBOTNO DOPOLDNE

ANDRAŽ JE SPAL V SVOJI POSTELJI. COPATE JE ZVEČER POSPRAVIL POD POSTELJO. ZJUTRAJ SE JE ZBUDIL IN SI UMIL ZOBE Z RDEČO ZOBNO ŠČETKO. RDEČA BARVA JE BILA NJEGOVA NAJLJUBŠA. POTEM JE SEDEL NA STOL. MAMICA MU JE V SKLEDI PRINESLA KOSMIČE. KER SE JE LEPO VEDEL PRI ZAJTRKU, SO ODŠLI ZA NAGRADO NA BAZEN. ANDRAŽ ŠE NI ZNAL ZELO DOBRO PLAVATI, ZATO JE IMEL ROKAVČKE.

TJAŠA MALENŠEK, 1. A

MAČEK MURI GRE NA MORJE

NEKEGA DNE SE JE MAČEK MURI ODLOČIL, DA GRE NA MORJE. KO JE PRIŠEL NA OBALO, JE SKOČIL V MORJE. PLJUSK, JE NAREDILO. KO SE JE OHLADIL, JE ODŠEL V SVOJO HIŠO, SPIL ČAJ IN SPEKEL PIŠKOTE. K SEBI JE POVABIL MUCICO IN PRIJATELJA MUCKA. NAENKRAT SO SE PRIKAZALE ŠE TRI MIŠI. MUCKI SO BRŽ SKOČILI IN JIH POJEDLI. SITA PRIJATELJA STA ODŠLA DOMOV, MAČEK MURI PA JE ODŠEL POČIVAT. NASLEDNJI DAN JE MAČEK MURI MORJE RAZISKOVAL S ČOLNOM. ZELO JE UŽIVAL. S PRIJATELJEM MAČKOM PA STA ODŠLA LOVIT RIBE. VEČERJA JE BILA OKUSNA. POČITNICE SO SE S TEM KONČALE IN MAČEK MURI SE JE ODPELJAL NAZAJ PROTI DOMU.

MARTIN ČINKOLE, 1. A

LENA, 4. B

PREDSTAVIM SE V ALBANŠČINI

Emri im është Blearta. Shkoj ne klasen e par se bashku me kusheriren time. Vijm nga R.e Kosoves. Ne Sllovenij kemi ardhur me familje ne vitin 2011. Prevod: Ime mi je Blearta. Hodim v 1. razred skupaj s svojo sestrično. Prihajam iz Kosova. V Slovenijo smo prišli z družino leta 2011.

Blearta Muqaj, 1. a

ŠTEJEM PO ROMSKO:

1 - JEK	6 - ŠEST
2 - DUJ	7 - SEDAM
3 - TRIN	8 - OSAM
4 - ŠTAR	9 - DEVET
5 - PET	10 - DESET

JULIJ MIKLIČ, 1. A

URŠKA GRE PRVIČ NA BAZEN

URŠKA SE JE Z OČKOM PRVIČ ODPRAVILA NA BAZEN. KO STA PRIŠLA, STA SE RAZPAKIRALA IN SI OBLEKLA KOPALKE. ŠLA STA V BAZEN. KMALU JE OČKA REKEL, DA MORATA DOMOV. OBLJUBIL JI JE, DA BOSTA KMALU SPET PRIŠLA. TAKO SE JE URŠKA POSLOVILA OD BAZENA. ALI JE OČKA OBLJUBO DRŽAL? TEGA NE VEMO.

TARA PAVLOVIĆ, 1. A

TRIJE ŠKRATKI

EN MALI ŠKRATEK JE BIL SAM IN NI IMEL NOBENEGA PRIJATELJA. KO JE HODIL PO POTI, SI JE PREPEVAL. PROTI VEČERU JE PRIŠEL DOMOV IN ŠEL SPAT. ZJUTRAJ JE POJEDEL ZAJTRK IN ŠEL V GOZD PO GOZDNE JAGODE. NA POTI IZ GOZDA JE SREČAL ŠKRATA, KI TUDI NI IMEL PRIJATELJA. POVABIL GA JE K POTOKU, DA BI SE IGRALA. TAM STA SREČALA ŠE TRETJEGA ŠKRATA. ŠKRAT JE OBA NOVA PRIJATELJA POVABIL DOMOV NA ČAJ.

IVA MACELE, 1. A

NASTOP V RITMIČNI GIMNASTIKI

ZELO VESELA SEM BILA, KO SEM IZVEDELA, DA BO TUDI KROŽEK RITMIČNE GIMNASTIKE. ŽE KO SEM IZVEDELA, SEM MAMICI IN OČIJU REKLA, ČE LAHKO TRENIRAM RITMIČNO GIMNASTIKO. BILA STA ZA. ŽE PRVIČ, KO SEM PRIŠLA NA TRENING, MI JE BILO VŠEČ. TAKRAT SMO DELALI S TRAKOVI. KO SEM PRIŠLA DOMOV, SEM MAMICI REKLA, ČE MI KUPI DRES. DALA MI JE EVRE ZA DRES. KMALU SMO IMELE PRVI NASTOP. VŠEČ MI JE BILO. KO SEM ŠLA PO NASTOPU NA TRENING, SEM IZVEDELA, DA BOMO PLESALE Z OBROČI. TUDI TA NASTOP MI JE BIL VŠEČ. NA NASLEDNJEM NASTOPU PA BOMO PLESALE S KOLEBNICO.

MANCA ŠPILER, 1. C

OTROCI IN NAČRTOVANJE PRIHODNOSTI

V 1. B RAZREDU SMO RAZISKOVALI PRETEKLOST NAŠIH PRABABIC IN PRADEDKOV IN UGOTOVILI, DA SE JE NJIHOVO ŽIVLJENJE PRECEJ RAZLIKOVALO OD NAŠEGA. DELO JE BILO VSE OPRAVLJENO ROČNO; STROJEV IN GOSPODINJSKIH PRIPOMOČKOV NA ELEKTRIKO NI BILO. TUDI NJIHOVE IGRE IN IGRAČE SO BILE PRECEJ DRUGAČNE OD DANAŠNJIH.

TIM: VČASIH SO SE BABICE IGRALE S PUNČKAMI IZ CUNJ, KI SO JIH NAREDILI DOMA.

LENA: BABINA NAJLJUBŠA IGRAČA JE BILA PUNČKA IZ CUNJ.

IVANA: IGRALI SO SE S KAMENČKI.

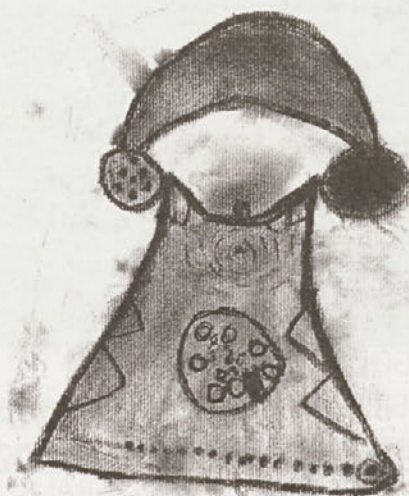
DANES PA IGRAČE:
MARK: KUPIMO V TRGOVINAH.

TIM, NIKA: NAREDIJO JIH V TOVARNAH.

MATIC O., SEVERIN: DANES SO IGRAČE IZ RAZLIČNIH MATERIALOV (BLAGA, KOVINE, PLASTIKE, GUME, LESA).

V PRIHODNOSTI PA SE BODO IGRAČE SAME PREMİKALE, LETELE IN PLAVALE: ELEKTRIČNI ROBOT, ELEKTRIČNA PUNČKA, KI SE SAMA PPREMİKA IN POGOVARJA, NAMESTO ŽIVIH RIB BODO V AKVARIJU PLAVALE UMETNE RIBICE ...

UČENCI 1. B

MOJA SOBA

V MOJO SOBO JE PRILETELA BOMBA, ZDAJ JO MORAMO POSPRAVITI. KNJIGE DAMO NA POLICO, MAFINE PA V PEČICO. POTEM MORAMO ŠE POSTELJO POSTLATI. NATO ŠE PRAH POBRIŠEMO IN DOMAČO NALOGO NAPIŠEMO. KO JE NIKA PRIDNA, JE NA KONCU PIKA.

NIKA KOVAČIČ, 1. B

PESMI

ŠIBA RIBA
V VODO JE SKOČILA
IN SE POTOPILA.

LENA KREVS RUPENA, 1. B

ROŽICE SO LEPE,
SO SE RAZCVETELE
IN V NEBO POLETELE.

NA NEBU JE LEPO,
KER PTIČKI LETAJO
IN VESELO POJEJO.

LENA KREVS RUPENA, 1. B

ELA DRAGAN, 1. B

ŠAL KRALJ V GRADU JE BIL
PESMICE IGRAL
IN SE SMEJAL.

ELA DRAGAN, 1. B

LIJA IZABELA NOGRAŠEK, 1. B

SMREKICA, SMREKICA
UŽALJENA JE,
KER NIMA PRIJATELJEV
ZLATIH, KOT JE.

SMREČICA, SMREČICA
PRIJATELJA JE NAŠLA
PRIJAZNEGA KOT NIKOLI,
VSA VESELA JE BILA.

LENA KREVS RUPENA, 1. B

ŠPELA ZUPANČIČ, 1. B

ŽOGICA SKOKICA
JE V LUŽO PRILETELA,
FANTKA POŠPRICALA
IN ODLETELA.

LIJA IZABELA NOGRAŠEK, 1. B

ZVEZDICE

ZASPANKA
SVETIMO, SVETIMO
ZVEZDICE ZLATE.
OTROKOM SANJE
V GLAVO PRŠIJO.
KO PRIDE JUTRO,
ZVEZDICE BRŽ ZASPIJO
IN OTROCI SE ZBUDIJO.

ELA DRAGAN, 1. B

BRALNI NAHRBTNIK

PREBRALI IN PREGLEDALI
SMO KNJIGE. NAREDILI SMO
DVA POSKUSA Z VODO. Z
BRATCEM PRIMOŽEM SVA IZ
PAPIRJA ZGIBALA RIBE, PTICE IN
ŽABE, ZA MAMI PA CVETOČO
LONČNICO, KI ZDAJ KRASI NAŠO
MIZO.

LENART GORIŠEK, 1. D

MOJA NAJLJUBŠA NAJČA

KO SEM IZVEDELA ZA NAJČO,
SEM BILA NAVDUŠENA.
PROSILA SEM MAMICO, NAJ JO
NAROČI V ŠOLI. NA ZAČETKU MI
JO JE BRALA MAMICA. ZDAJ JO
ŽE BEREM SAMA. VESELA SEM,
DA JE V NAJČI OBJAVLJEN MOJ
PRISPEVEK. NAJ ŽIVI NAJČA!

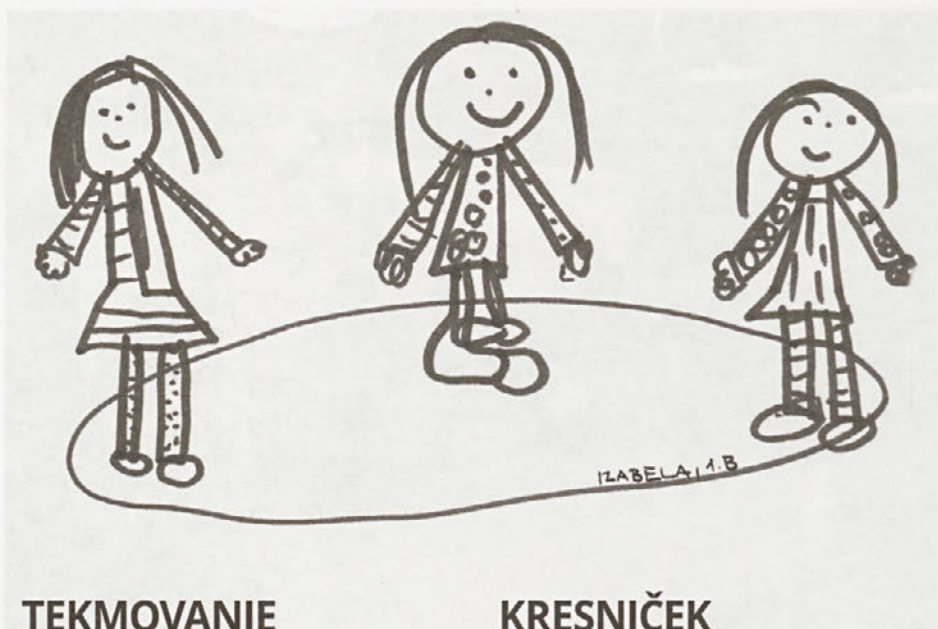
IVA GODEC, 1. D

PRVI ŠOLSKI DAN

ZELO DOBRO SE SPOMNIM
PRVEGA ŠOLSKEGA DNE. KER
NISEM POZNAL NOBENEGA
SOŠOLCA, MI JE BILO HUDO
IN SPRVA MI JE BILO TEŽKO
PRITI V ŠOLO. POTEM SEM SE
NAVADIL. ZDAJ RAD HODIM
V ŠOLO IN IMAM PRIJATELJE.
MOJ NAJBOLJŠI PRIJATELJ JE
GAŠPER. IMAM TUDI NAJBOLJŠI
PREDMET. TO JE ŠPORT. MOJI
UČITELJICI STA PRIJAZNI IN
STA ME LEPO SPREJELI V PRVI
RAZRED. HITRO JE MINIL ČAS IN
PRVEGA RAZREDA JE ŽE SKORAJ
KONEC.

OSKAR TURK, 1. C

TEKMOVANJE MEHURČKI

KO SEM PRIŠLA V ŠOLO, SEM IZVEDELA, DA BOMO IMELI TEKMOVANJE MEHURČKI IZ SLOVENŠČINE, KI JE MOJ TRETJI NAJLJUBŠI PREDMET. TAKOJ SEM DOMA POKAZALA PRIJAVNICO MAMICI IN REKLA MI JE, DA LAHKO GREM NA TEKMOVANJE MEHURČKI. ZELO SEM SE RAZVESELILA. VSAK TOREK SEM IMELA DODATNI POUK. V PETEK, SEDMEGA APRILA, SMO IMELI TEKMOVANJE. DOBILA SEM 18 TOČK.

MANCA ŠPILER, 1. C

KRESNIČEK

NASTOPILA SEM V GLASBENI PRAVLJICI KRESNIČEK, KI STE SI JO OGLEDALI TUDI NEKATERI UČENCI OŠ GRM. KRESNIČEK JE VSEM NAGAJAL. ZARADI TEGA JE BIL KAZNOVAN. IZGUBIL JE LUČKO. KO SE JE POKESAL, MU JE SONCE DALO SVETLOBO. NIČ VEČ NI BIL NAVADNA RJAVA MUHA. V PREDSTAVI SEM BILA ROŽICA. PELA SEM IN PLESALA. NASTOPATI MI JE BILO ZELO VŠEČ.

ANABELA ŠINCEK, 1. C

MAX M.
3. D

V SLOVENSKEM JEZIKU

PRVOŠOLEC

JAZ SEM MALI PRVOŠOLEC. RAD GREM V ŠOLO, KER SE VSAK DAN NAUČIM ČRKO NOVO.

NAUČIL SEM SE ŠTETI IN MALO BRATI, A DO KONCA LETA ZNAL BOM ŽE PISATI.

ADIN BEŠIĆ, 1. C

V BOSANSKEM JEZIKU

PRVOŠKOLAC

JA SAM MALI PRVOŠKOLAC. VOLIM, DA IDEM U ŠKOLU, JER SE SVAKI DAN NAUČIM SLOVO NOVO.

NAUČIO SAM SE BROJATI I POMALO ČITATI, A DO KRAJA GODINE ZNAT ĆU VEĆ PISATI.

ADIN BEŠIĆ, 1. C

ZVEZDICA ZASPANKA

SMRAD JI NI BIL VŠEČ. MOTILI SO JO: UMAZANIJA, PRAH, MIŠI, PAJKI, BOLHE, RAZMETANA POSTELJA, RAZBITO OGLEDALO, RAZTRGANA PREPROGA, ZMEČKAN ČASOPIS, ZLOMLJEN STOL, SMRDLJIVE NOGAVICE IN HRANA. JOŽI JE ZAPRLA VRATA IN ODŠLA DOMOV. TAKEGA SVINJAKA ŽE NE BO POSPRAVLJALA. ČISTILKA JOŽI JE SKORAJ OMEMLELA. TAKŠNE UMAZANIJE ŠE NI VIDELA. BILA JE JEZNA NA CEFERINA.

IVA GODEC, 1. D

NOVOMEŠKI TEK

BILI SVA NA TEKU NA GLAVNEM TRGU. TEKLI SMO OD MOSTU DO SLAŠČICARNE. DOBILI SMO MEDALJE IN OD STARŠEV TUDI SLADOLED.

IVA GODEC IN MIA PEZDIRC, 1. D

Čevlja

Nekoč je bil v trgovini par čevljev. Nihče ga ni hotel kupiti. Bil je zelo žalosten. Nekega dne je v trgovino prišla deklica. Kupila je tri pare čevljev, tudi tistega žalostnega. Nekega sončnega dne so čevlji želeli nazaj v trgovino. Zakaj pa? Povem vam, zakaj! Deklica se ni želela umivati in čevlji so smrdeli. Poleg tega so bili še umazani. Bili so zelo žalostni. To je videla vila in neke noči prišla k čevljem ter jim rekla: »Vse sem videla.« »No, potem veš, kaj se dogaja, kajne?« »Pripravite se,« je rekla vila. »Na kaj?« so vprašali čevlji. »Na čarovnijo. Zdaj vas bom očistila in vrnila v trgovino, deklici pa bom dala sedem lekcij in ji prinesla druge čevlje.« Tako so čevlji prišli nazaj v trgovino in tam živeli srečno še naprej.

Tinkara Novak, 2. a

MIA

MOJE IME JE MIA. NAJRAJE HODIM K BABICI IN DEDKU. TAM IMAMO PSIČKO NELI. Z NJO SE RADA IGRAM.

MIA PEZDIRC, 1. D

BRALNI NAHRBTNIK

V PONEDELJEK, 20. MARCA, SEM DOBIL BRALNI NAHRBTNIK. ZELO VŠEČ MI JE BILA KNJIGA PETER NOS. V KNJIGI OTROK USTVARJA SEM NAŠEL VELIKO ZANIMIVIH IDEJ, KI MI BODO KRAJŠALE ČAS, KO BO ZUNAJ SLABO VREME. MAMI SI JE SKOPIRALA NEKAJ RECEPTOV IZ KNJIGE ŠKROBEK KUHA. Z MAMI SVA SKUPAJ ZGIBALA ORIGAMI. LEPO JE BILO IMETI BRALNI NAHRBTNIK.

TJAŠ KASTELEC, 1. D

Čudežna torba

Tine je za rojstni dan dobil novo torbo. Bila je prelepa, zelena in svetleča kot kristal. Hodil je v šolo in v torbi je imel potrebščine. Torba je kar naenkrat začela odpirati usta. Tine se je zelo prestrašil. Torba je začela migati z rokami. Nato je začela še govoriti. Začela sta se pogovarjati. Prišla sta do doma in tako sta vsak dan hodila skupaj v šolo. Bila sta dobra prijatelja, ki sta si zaupala vse skrivnosti.

Tara Zupančič, 2. a

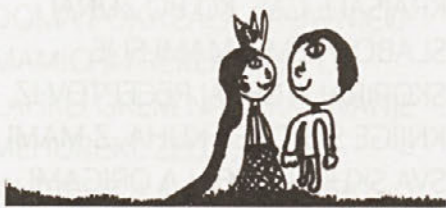
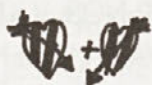
Jezik tako in drugače

Jezik tako in drugače,
ko beseda z besedo po listu
skače.

Črke združi v lepo melodijo,
v napeto zgodbo,
lepo pesem ali vragolijo.
In vsak že govori jezike,
tiste tuje, ta velike.
Najlepši jezik pa je ta,
da slovenščina se zna.

Tinkara Novak, 2. a

SARA 1.C

Presledek izgubi službo

Nekoč je bil presledek. Živel je v zvezku za slovenščino. Bil je postavljen med besedo koruza. Izgledalo je tako: ko-ruza. A neko popoldne je učiteljica pregledovala zvezek in prečrtala presledek v besedi ko-ruza. Tako je presledek izgubil službo. Ni vedel, kam naj gre. Nato pa je skočil v drug zvezek, kjer je pisalo »ne-bom«. Videl je, da je vmes napisan znak za presledek. Vselil se je notri in živel do konca svojih dni. Ne-bom!

Tara Božič, 2. a

Srečal sem Čarodajsa

Živijo, sem Maks. Danes grem s svojim najboljšim prijateljem Čarodajsem v mavrično deželo. Tam bova žurala in ustvarila svoj bend. Igrali bodo še muc Mehkošapek, zmaj Direndaj in čudežna bolha Megi. Vsak bo dobil svojo vlogo. Jaz bom pel, Čarodajs bo igral kitaro, Mehkošapek bobne, Direndaj flavto, Megi pa ropotulje. Veselo bomo igrali in cela mavrična dežela nam bo ploskala. Počutil se bom dobro, ker bom v bližini svojih prijateljev.

Maks Cvitkovič, 2. a

ANŽE HROVAT

Oči in Tara

Oči in Tara,
dva velika junaka,
vsak svojo pot koraka.
Ko se dan začne,
eden levo, drugi desno se ozre.
Ona v šoli, on v službi
daleč stran v tuji družbi.
A ko noč se prikotali,
oči pri Tarici v objemu
lepo smrči.

Tara Božič, 2. a

Palček

Pred davnimi časi je živel palček. Živel je v gobi mušnici. Imel je sedem prijateljev. Palček se je zjutraj prebudil in sedel za mizo. Zajtrkoval je jagodne piškote, ki jih je spekel prejšnji večer. Ko je pojedel, se je odpravil k bližnjemu drevesu, ki mu je dalo vsak dan po sedem češenj. Vsakemu prijatelju je dal eno češnjo. Ko so pojedli, jih je palček povabil domov. Tam je skuhal kosilo za vse. Pripravil je makarone in omako, potem pa se je mizica kar sama pospravila. Prijatelji so odšli domov, palček pa je v svoji gobici živel srečno do konca svojih dni.

Maj Žižek in Tara Božič, 2. a

Hiter kot sokol

Nekega dne, ko smo v šoli tekmovali, sem bil najhitrejši. Moj sošolec mi je rekel Hitrostnik. Ostali pa so mi govorili, da sem hiter kot sokol. Tako sem postal najhitrejši v razredu. Naslednjič pa smo fantje pri teku izgubili in takrat sem izvedel, da je bolje, da tečeš po notranji strani steze kot pa po zunanjem delu stadiona. Od takrat naprej samo še zmagujem.

Martin Kolarič, 2. b

Kolibri

Kolibri najmanjši ptiček je, v Ameriki leta le. Cvetni nektar z jezičkom pije in se v cvet skoraj skrrije. Kolibri najhitrejši ptiček je, ujeti nam ga ne uspe.

Patrick Sotler, 2. b

Hiter kot gepard

Nekega dne, ko smo tekli pri športni vzgoji, sem bil najhitrejši. Kar naenkrat sem imel ogromno energije. Sam sebi sem se čudil, ko sem prehitel štiri najboljše tekače v razredu. Bil sem prvi. Kolikor se spomnim, smo tekli štiri kroge, tako da sem bil na koncu malo utrujen. Sem se pa tudi zelo zabaval, saj sem imel ob sebi prijatelje. Posebno sem bil ponosen nase, ker sem prehitel Eneja, ki je eden najboljših v razredu. Na koncu pa mi je ostalo še dovolj moči, da sem pospešil in prišprintal v cilj pred vsemi. Zelo sem se veselil zmage.

Lucijan Ivičić, 2. b

Lepa kot pav

Zelo rada sem lepa. Doma imam zelo lepe obleke, krila in majice. Mami mi je kupila čudovite kopalke z modrčkom. Rada imam lepe stvari. Doma imam tudi baletno obleko, Elza oblekico in čevaljčke. Nekega dne sem oblekla baletno obleko in zaplesala balet. Naslednji dan sem oblekla Elza oblekico in si predstavljala, da sem v Ledenem kraljestvu. Imela sem ledeno moč. Tretji dan sem se oblekla v vilo. Nazadnje pa sem se zbudila v lepi pižami in ugotovila, da sem sanjala.

Tia Vozelj, 2. b

Dirja kot konj

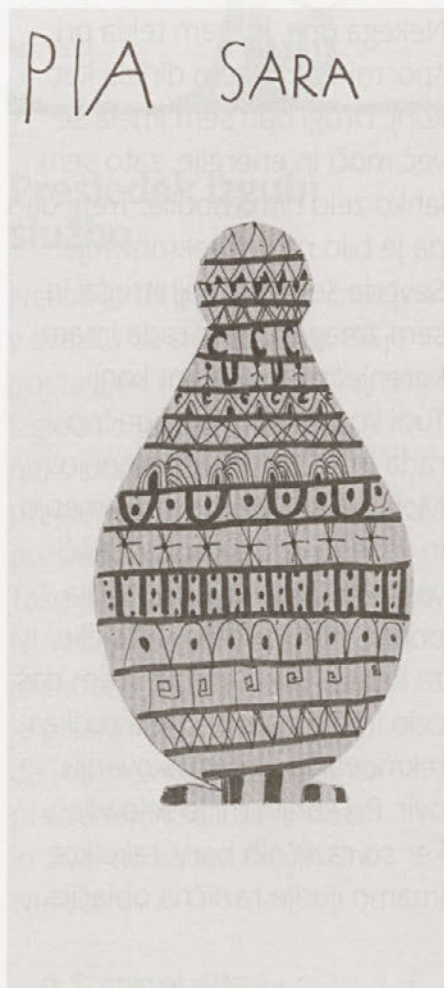
Nekega dne, ko sem tekla pri športni vzgoji, sem dirjala kot konj. Drugi dan sem imela še več moči in energije, zato sem lahko zelo hitro hodila. Tretji dan pa je bilo na šoli tekmovanje. Seveda sem bila najhitrejša in sem zmagala. Zelo rada imam korenje in jabolka kot konji. Tudi konje imam neskončno rada in želim si imeti kmetijo. Moja prijateljica Ela ima kmetijo in v hlevu veliko konj. V Češči vasi sem že jahala in krtačila ponije. Konji skotijo mladičke, za katere lahko skrbiš in jim daš celo ime. Konje bi imela tudi za tekmovanja v preskakovanju ovir. Pri konjih mi je zelo všeč, ker so različnih barv, tako kot imamo ljudje različna oblačila.

Alja Jerman, 2. b

Spretna kot opica

Nekega dne, ko smo tekmovali na testiranju, sem bila najboljša v svoji skupini. Ko smo prišli na balkon, smo morali v vesi na bradlji zdržati kar najdlje. Potem smo delali trebušnjake eno minuto. Kasneje smo imeli še poligon, kjer smo morali vzvratno, po vseh štirih, premagati ovire. Tudi pri predklonu na klopki mi je šlo super. Uspešna sem bila tudi pri dotikanju plošče z roko. Težko bi se odločila, kaj mi je bilo najbolj všeč, ker imam zelo rada šport. Na tem testu sem bila zelo spretna in ponosna na svoje rezultate.

Alja Retelj, 2. b

Zvita kot lisica

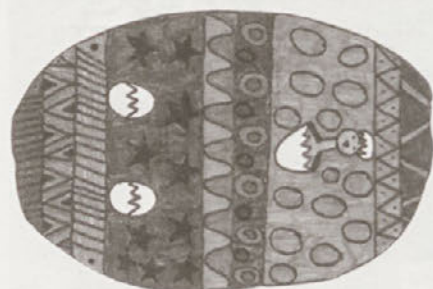
Ko sem bila nekega dne v gozdu, sem srečala lisico. Bila sem zelo nagajiva. Potegnila sem jo za rep in ji rekla, da so jo njeni mladički potegnili in zbežali v brlog. Lisica je bila užaljena in me nikoli več ni hotela videti. Ko sem prišla domov, sem mami povedala, da sem v gozdu srečala poredne lisičje mladičke. Mamica me je vprašala, kdo je bil bolj poreden. Ojoj, jaz sem bila poredna. Morala sem se opravičiti lisici in mladičkom. Opravičila so bili zelo veseli in me povabili na čajanko. Jedli smo imenitne piškote in pili sadni čaj, lisica pa mi je priznala, da sem bolj zvita kot ona.

Zoja Vidergar Janežič, 2. b

Na kmetiji

Letos smo doma postavili visoke grede, zato smo šli na kmetijo po zemljo. Z nami je šel tudi sošolec in sosed Vid. Na dvorišču nas je pričakal pes Rex. Rexa se nisem bal in sem ga pobožal. V hlevu smo videli krave, bike in teličke. Pri skednju so bili trije traktorji in kombajn s prikolico. Na kmetiji imajo tudi ribnik. Z Vidom sva hranila ribe tako, da sva jim metala kruh. Domov smo pripeljali polno prikolico zemlje. Mamica je bila zelo vesela.

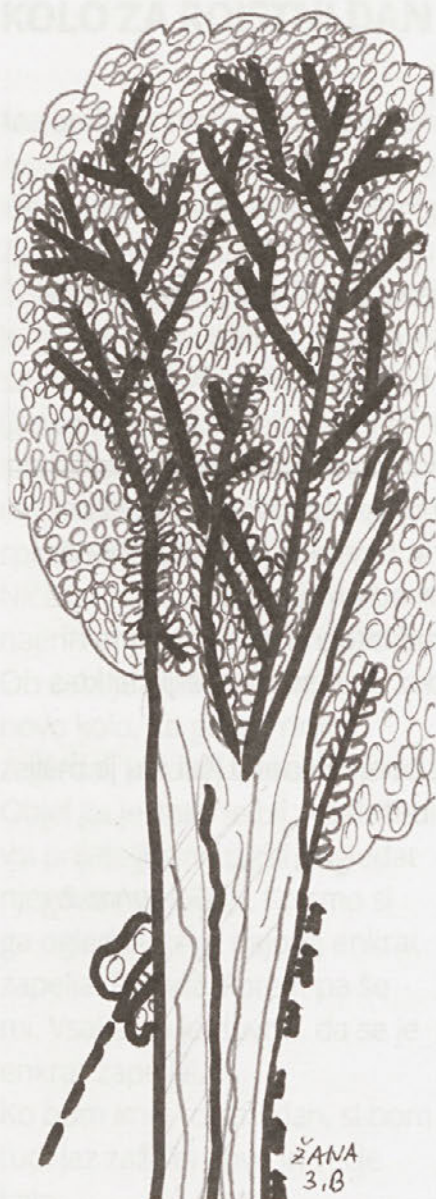
Patrick Sotler, 2. b

BADMINTON

Zelo rad imam šolo, a še raje imam svoj prosti čas. Uživam v vseh športih z žogo, rad smučam, kolesarim, tečem in skačem. Najraje od vsega pa igram badminton in odbojko. Ko sem prišel iz šole domov, mi je babi povedala, da ima zame presenečenje. Kupila mi je komplet za igranje badmintona: dva loparja, žogice in mrežo. Tega sem bil zelo vesel. Babi sem v zahvalo močno stisnil. Mami mi je pomagala pri postavljanju mreže na zelenici pred hišo. Žal je tisti dan preveč pihalo in ni bilo primerno vreme za igranje. Že naslednji dan smo veselo igrali. Prišel je sošolec Jaro in sva odigrala eno igro. Badminton z menoj rada igrata tudi ati in mami.

David Kleindienst, 2. c

POČITNICE BREZ ELEKTRIKE

Ko sem preživljala počitnice na vikendu z dedom, smo se včasih šli kopat. Kolpa je zelo blizu. Ob večerih smo deda, moja sestra Dora in jaz zakurili ogenj. Sedeli smo ob ognju in se pogovarjali. Kakšen večer smo pekli koruzo. K nam je prišla tudi sosedka Gabi. V naši leseni hiši ni elektrike, zato smo hodili spat, ko se je naredila tema. Vse, kar smo skuhalo, je bilo na kurišču. Tudi računalnika in igrice tam ni. Kadar je deževalo, smo se igrali v hiši. Ta hiša brez elektrike je na Hrvaškem. Zabavno je bilo tudi, da sva s sestrico spali v prostoru pod streho, deda pa spodaj v hiši. V tej hiši sem preživela počitnice. Po dveh mesecih smo se vrnili v Novo mesto. Vsak dan, ki sem ga preživela v hiši brez elektrike, sem zelo uživala.

Ida Vrbečič, 2. c

SREČAL SEM TIMA GAJSERJA

Z družino smo šli na motokros dirko v Šentvid pri Stični. Vsi obožujemo motokros in navijamo za Tima Gajserja.

On je naš najboljši motokrosist, ki je takrat ravno postal svetovni prvak.

Na dirko smo prišli zgodaj in si poiskali mesto, od koder smo videli velik del proge. Ko smo se usedli, smo na hribu nad nami zagledali Tima Gajserja. Z mamico sva šla k njemu, ga pozdravila in podpisal se mi je na majico. Dirka je bila zelo zanimiva in dolga. Gledali smo tudi dirke mlajših motoristov. Na dirki smo srečali sosede, ki tudi navijajo za Gajserja. Mami mi je kupila Gajserjevo kapo.

Komaj čakam letošnje nove dirke, kjer bom močno navijal za Tima. Tudi sam bi rad vozil motokros. Starša sta predlagala, da malo odrastem, predno mi kupijo motor. Sam se vozim s svojim kolesom po gozdu. Za rojstni dan bom dobil pravi kros motor, to bo poleti.

Blaž Hajsinger, 2. c

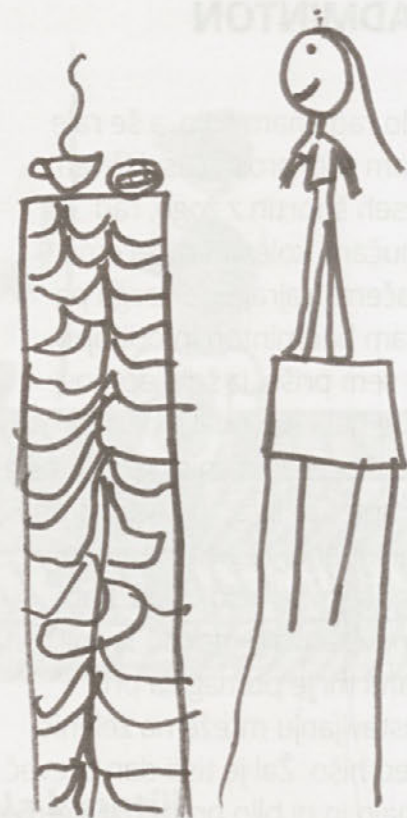
O KITIH

Nekoč je živel mali kit, ki je imel krasno družino. Njegova družina so bili on, bratec, sestra, mamica in očka.

Ko se je brezskrbno igral v morskih globinah, se je izgubil. Od daleč ga je zagledal beli morski pes. Ko je mali kit žalostno plaval sem in tja, da bi našel svojo družino, je zagledal morskega psa. Prestrašil se je. Beli morski pes ga je začel loviti. Mali kit je klical očeta na pomoč, a ga ta ni slišal. Na koncu je bil že zelo utrujen. Komaj je še lahko plaval. Beli morski pes pa je bil vse bližje in bližje. Samo še malo, pa bi ga ujel. Tedaj se je nekaj zasvetilo v vodi. V kletki je plaval potapljač, ki je želel slikati morske pse. Ko je to videl beli morski pes, je priplaval h kletki. Takrat pa mu je mali kit pobegnil. Če bi ga lovil samo še malo, bi poginil od utrujenosti.

Ker belemu morskemu psu svetlikanje fotografskega aparata ni bilo všeč, se je začel zaletavati v kletko. Zato so mornarji kletko s potapljačem dvignili.

Beli morski pes pa je tako ostal brez obeh plenov. Ušel mu je mali kit, rešili pa so tudi potapljača. Bil je besen.

Gal Mrhar, 2. c

STARA HRUŠKA

V Cerovem Logu imamo velik travniški sadovnjak. Na vrhu hriba je stala stara hruška. Pod njo smo vsako leto nabirali gozdne jagode.

Potem se je hruška začela sušiti.

Oče je poklical strica Zvoneta.

Skupaj sta jo požagala. Ko sem

prišel iz šole, smo šli v Cerov

Log. Tam smo morali mogočno

drevo požagati. Žagali smo

ga na velike kose. Delo ni bilo

lahko. Tudi jaz sem pomagal,

ko je bila hruška že na tleh.

Pospravljaj sem veje. Oče in

stric pa sta hruško razžagala na manjše dele.

Z njenim lesom se bomo še

dogo greti.

NA SEJEM KAMNOV V NEMČIJO

Ko sem bil mlajši, sem se veliko igral s kamenčki. Ko sem si jih ogledoval, so bili zelo lepi. Imeli so črtice različnih barv. Eni so bili gladki, drugi ne.

Mamica in očka sta bila zelo vesela, ko sem se odločil, da bom zbiral kamenčke. Vsak je bil drugačen. Očka je izvedel, da bo v Nemčiji sejem kamnov. Odločili smo se, da gremo vsi skupaj na sejem.

Ker je Nemčija daleč, smo se vozili zelo dolgo. Včasih smo se malo ustavili, da smo malo popili. Ko smo prišli na sejem, je bilo veliko ljudi. Tudi kamnov je bilo zelo veliko. Bili so takšni, ki jih še nikoli nisem videl. Bili so veliki, majhni, različnih barv in oblik.

Ker je bila pot v Nemčijo in nazaj dolga, sem bil zelo utrujen. Bil pa sem tudi vesel, ker sem lahko dobil nekaj prelepih kamnov.

Jaro Plisson, 2. c

Aljaž Laharnar, 2. c

MIŠEK SREČKO

Nekega lepega dne se je v našo hišo, v našo klet naselil nekdo. Le kdo bi vedel, kdo bi to bil. Hrana, ki smo jo imeli spravljeno v kleti, je počasi izginjala. Zato, da bi tatu ujeli, smo nastavili pasti. Nekaj dni smo čakali, a tat se ni ujel. Tudi sosedovega mačka smo prosili za pomoč. Tat se je tudi njemu izmuznil. Imel je veliko srečo, saj je sosedov maček spreten lovilec mišk. Zaradi spretnega izmikavanja smo mu dali ime Srečko. Nato je oči nastavil novo past. V njo je dal sir. Srečko se je ujel. Ker je imel Srečko veliko srečo, smo ga izpustili zunaj na vrtu. Vsi vemo, da Srečko srečno živi še naprej.

Adam Ladiha, 2. c

KOLO ZA ROJSTNI DAN

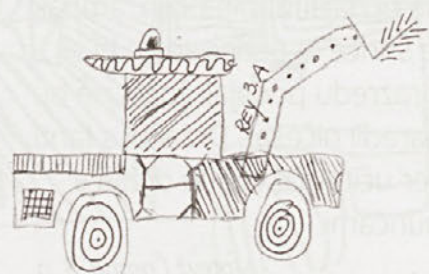
Moj prijatelj Primož je imel rojstni dan. Ko je razmišljal, kaj bi si zaželel, se je spomnil. Zaželel si je kolo. Želel je takega z zvončkom, zato je na list napisal svojo željo. Ko se je začela zabava, smo se vsi igrali zunaj. Brcali smo žogo, igrali različne igre. Primož pa ni bil najbolj vesel. Vsi smo ga spraševali, zakaj je žalosten. Ničesar nam ni povedal. Kar naenkrat je iz garaže prišel očka. Ob sebi je porival Primožovo novo kolo. Ko ga je Primož zagledal, je takoj stekel k njemu. Objel ga je, tako je bil vesel. Tudi vsi prijatelji smo prišli pogledat njegovo novo kolo. Ko smo si ga ogledali, se je najprej enkrat zapeljal Primož. Potem pa še mi. Vsakemu je dovolil, da se je enkrat zapeljal. Ko bom imel rojstni dan, si bom tudi jaz zaželel novo in večje kolo.

Zal Božič, 2. c

GLASNO PETJE DINOZAVROV

Nekoč je živel mali medvedek Piki, ki se je sprehajal po gozdu. Nabiral je rumene rožice. Naenkrat ga je zmotilo glasno kričanje. Odločil se je, da bo pogledal, od kod prihaja to kričanje. Šel je za glasom. Malo globlje v gozdu, nedaleč stran od velikega grmovja, je našel tri dinozavre, ki so peli. Samo to ni bilo petje, kot ga je poznal medvedek. To je bilo pravo kričanje. Prav takšno, kot se sliši v šoli. Z druge strani grmovja je medvedek zagledal žabico. Tudi njo je zmotilo glasno kričanje. Tudi ona je prišla pogledat, kaj se dogaja. Prikazala se je še lisica, pa zajec. Na koncu je bila polovica gozdnih živali zbranih okoli grmovja. A vsi so bili enakega mnenja: Dinozavre je treba naučiti petja. Povodni konj, ki je tudi prišel poslušat kričanje, je dinozavre povabil k sebi. Naučil jih bo petja. Vse živali so se čudile. Niso vedele, da zna povodni konj lepo peti, saj ga še nikoli niso slišale. Ko pa so dinozavri slišali, da ne znajo peti in da jih druge živali vabijo na pevske vaje, so bili užaljeni. Užaljeni so bili tako zelo, da niso nikoli več želeli peti.

Tim Pašagić, 2. c

KAKŠEN BI BIL IDEALEN UČITELJ

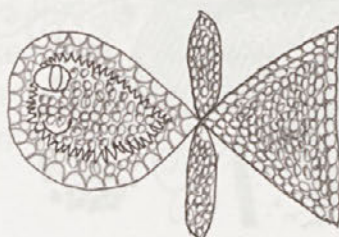
Zame bi bil idealen učitelj tisti, ki bi imel le tri predmete in to so: nogomet, šport in turnir yugioh. A šport bi bil brez plesa, ker ga fantje, no, vsaj jaz, ne maramo. Pri nogometu bi, kaj pa drugega, igrali nogomet proti puncam. Pri športu bi tekli in se igrali igro med štirimi ognji ter plavali v bazenu. In ostal je še yugioh turnir, kjer bi se samo kartali in za zmago bi dobil ne katerokoli karto, ampak originalno. Čas, ki bi ostal, bi porabili za odmor, ker bi gledali Harryja Potterja in igrali igrice. Če pomislim, bi bil predmet tudi spoznavanje okolja, kjer bi delali poskuse in imeli kvize o telesu. Učitelj ne bi dajal slabih ocen, ampak le štirice in petice, in če bi si v razredu podajali žogo, ne bi naredil ničesar. Držal bi s fanti, ker učiteljice vedno držijo s puncami.

Matevž Čampa, 3. a

IZGUBLJENI MEDVEDEK

Nekoč je v neki hiši živel medvedek po imenu Posmehljivček. Razmišljal je, kam bi lahko odšel. Odločil se je, da bo odšel v gozd nabirat gobe. Dolgo jih je nabiral. Ko si je zaželel oditi domov, poti domov ni več našel. Sedel je ob drevo in zajokal. Njegov jok je slišala veverica. Stekla je po veji, po deblu in že je bila pri njem. Objela ga je in ga potolažila. Povedala mu je, da pozna pot iz gozda. Pokazala mu jo je. Medvedek je nato sam našel pot od gozda do doma. Prava sreča se mu je nasmehnila, ko je srečal veverico. Nič več ni bil izgubljen.

Manja Nograšek, 2. c

Vesna Magušar, 3. a

KAJ SI MISLI KOKODESA

Kokodesa si misli, kar se ji poželi. Nekega dne si zamisli, da bi kokoški ukradla zlato jajce. V glavi si je že zamislila načrt, kako bo to izpeljala. Najprej moram ugotoviti, kje ima svoje gnezdo. Tako bodo mislili, da sem njihova mama ali žena. Potem moram iti do čarovnika po napoj. Hmmm! Kaj mu bom rekla, da mi ga bo dal? Si bom že kaj izmislila! Prišla sem od čarovnika in dobila napoj. Za moje piščančke in petelina, ha, ha! Kmalu bo vse moje! Zdaj pa k najbolj pomembnemu. Moram se pretvarjati, da sem petelinu prinesla čaj. A dala mu bom napoj! Potem bom dala napoj še piščančkom. A najprej se morava s kokoško spoprijateljiti. Vesti se moram lepo, ne smem biti nesramna do drugih. A najprej se moram lepo urediti. Kupiti novo torbico, iti k frizerju, na pedikuro, kupiti novo obleko pa še kaj. No, pa napišimo vse to! Kje je moj zvezek? Sedaj bom morala pa še to iskati! No, pa sem ga le našla! Najprej si moram očediti svoja lica, trepalnice, veke in obrvi. Grem v svoj laboratorij, naredim napoj in ga preučim. Pa še kaj moram preučiti. Potem se je Kokodesa zamislila nad svojim zvezkom in napisala, kar je bilo treba. In pisala je celo noč.

KRAVICA ROZA

Na kmetiji je imel kmet krave in bike. Krave so bile razliĉnih velikosti in barv. A ena je bila prav posebna. Bila je ĉrno-bele barve in je imela majhen ĉopek sredi glave. Ime ji je bilo Rozi. Vsako jutro mu je dala mleko, potem pa je odšla na pašnik. Na pašniku je lenarila celo popoldne, nato pa prišla v hlev spat. Neko jutro pa Rozi ni Źelela, da bi jo pomolzel. Kmetu je bilo to ĉudno. Crkljal jo je in crkljal, vendar ni bilo niĉ bolje. Za veterinarja ni imel denarja, zato se je odloĉil, da jo bo nekaj dni opazoval. Po nekaj dneh z Rozi ni bilo niĉ bolje. Kmet je bil Źe v skrbeh. A ko se je neko jutro prebudil, je poleg Rozi zagledal malega teliĉka. Ko je Rozi skotila teliĉka, je zopet dovolila, da jo kmet pomolze. Kmet je bil zelo navdušen.

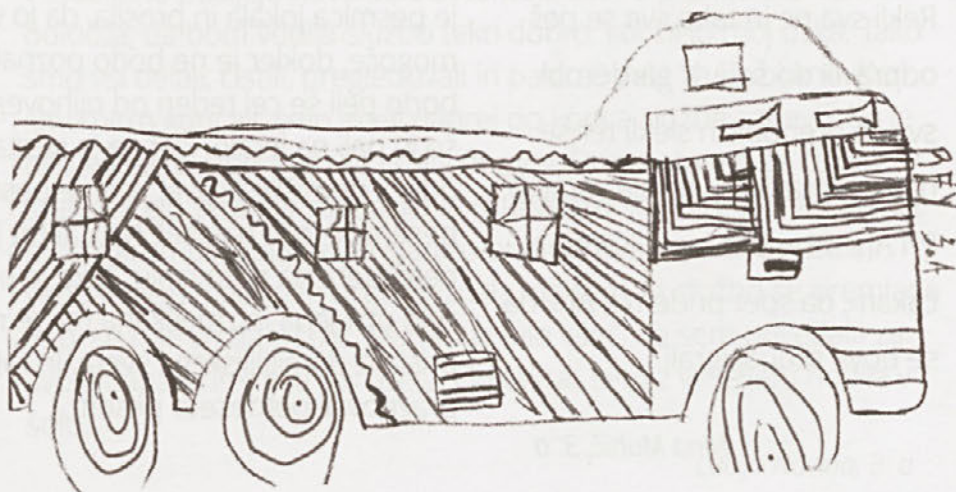
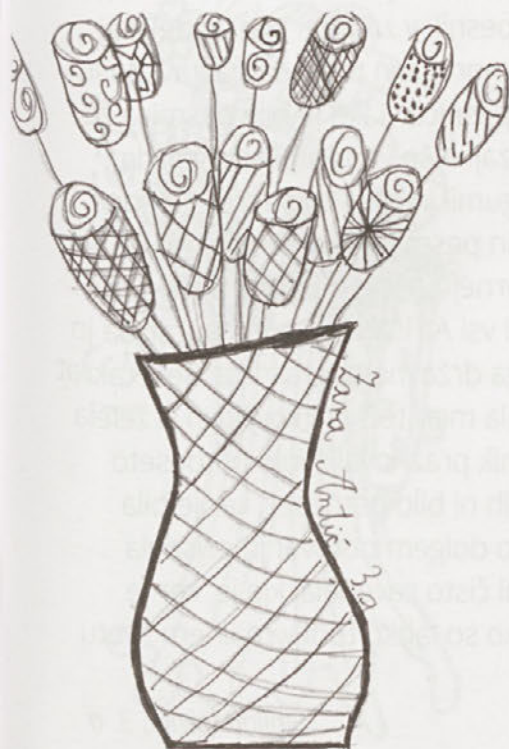
Shejla Srebrnjak, 3. a

Prevedeno v bosanski jezik

KRAVA ROZI

Na imanju farmer je imao krave i bikove. One su bile razliĉitih veliĉina i boja. No, jedna je bila vrlo posebna za njega. Ona je bila crna i bijela, i imala je mali ĉuperak u sredini glave. Njezino ime je Rozi. Svako jutro, ona mu je dala mlijeko, ali on ju je morao prije maziti. Zatim je otišla u paši. Na paši cijelo popodne nije ĉinila ništa, i onda je došla do staje za spavanje. Jednog jutra nije Źeljela, da se muze. Farmer se ĉudio. Mazio ju je i mazio, ali nije bilo ništa bolje. Za veterinara nije imao novca, pa je odluĉio, da će je nekoliko dana promatrati. Nakon nekoliko dana s Rozi nije bilo ništa bolje. Farmer je bio veĉ zabrinut. Kad se je farmer neko jutro probudio, pored Rozi, je ugledao malo tele. Kad se tele rodilo, Rozi opet pusti, da se muze. Farmer je bio vrlo uzbuĉen.

Shejla Srebrnjak, 3. a

MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJICA

Moji najboljši prijateljici je ime Ana. Skupaj se igrava med odmorom. Ana ima tudi sestrico Klaro. Ana je prijazna. Velikokrat pridem k njej na obisk. Enkrat sem prišla k njej na obisk, ker smo imeli zbiralno akcijo. Moja mami je naložila v avto papir in odšla v službo. Prišla sem v njeno stanovanje. Ana se je zbudila in mi pokazala hrčka. Potem sem ji poiskala oblačila, oblekla se je in si šla umit zobe. Pojedla je še zajtrk in pogledali sva si še ponovitev Usodnega vina. Nato smo se skupaj odpravili h grmskemu gradu. Tam smo oddali naš papir. Potem sva Anino mamico Tadejo prosili, če greva lahko peš do naše šole. Dovolila nama je in tako sva se odpravili po pločniku. Spet naju je vprašala, če ne bi raje odšli z avtom. Rekli sva ne in tako sva se peš odpravili do šole. V garderobi sva se preobuli in slekli ter se nato odpravili v jutranje varstvo. Pri Ani mi je bilo lepo. Komaj čakam, da spet pridem k Ani, da se bova skupaj igrali.

Nina Muhič, 3. a

NEPOZABEN PLAVALNI TEČAJ

V ponedeljek, 27. 2. 2017, sem začel obiskovati plavalni tečaj. Prvi dan na plavalnem tečaju smo se igrali. Naslednji dan nas je učitelj razdelil v tri skupne. Bil sem v najboljši skupini. Tisti dan mi je bilo dolgčas, ker sem bil že na plavalnem tečaju, na katerega me je prijavila mami. Ko smo se začeli učiti kravelj, mi je bilo že bolj zabavno. Vaditelj je rekel, naj se drugi postavijo na rob, ker jim bom jaz pokazal žabico, ker mi je šla najbolje. Vaditelj me je še pohvalil. Nekaj dni mi je bila druga skupina bolj všeč, ker so več skakali. Predzadnji dan smo odšli plavat še kravelj nazaj. Šlo mi je zelo dobro. Isti dan smo plavali še za bronastega delfinčka. Ko smo vsi odplavali, nam je učitelj povedal, da tisti, ki želijo, lahko plavajo še za srebrnega delfinčka. Prijateljem sem rekel, da ga bom poskušal osvojiti. Naslednji dan sem skupaj s prijateljema Rokom in Blažem plaval za srebrnega delfinčka. Z Blažem sva prišla do konca. Na koncu smo se lahko še igrali v vodi, a jaz in še nekaj prijateljev smo počivali, saj smo bili utrujeni od naporenega plavanja. Moram priznati, da se je splačalo potruditi, saj smo nekateri tako osvojili srebrnega delfinčka.

Miha Bartelj, 3. a

KAKO JE PESMICA POSTALA POPEVKA

Pesmica je še spala, ko je zaslišala zvonec. Mislila je, da je prišel pesnik s potovanja. Odprla je vrata, a na vratih ni bil pesnik, temveč navadna smrdljiva kokoš. Pesmica se je počutila grozno, ker je kokoši padla v perje, ker je zapihal močan veter. Na ta dan kokoš ni bila pri zavesti, ampak jo je nosila luna. Potem se je pesnik vrnil s potovanja in videl, da ni pesmice. Pesnik si je moral zatisniti nos, ker je smrdelo po kokoši. Takrat je bil pesnik v zadregi in ni vedel, kaj naj stori. Domislil se je nekaj hudo norega in to je, da nastavi past, da bo ugotovil, kdo mu je ukradel pesnico. Tako je bila pesmica že v Afriki in ni je mogel dobiti več nazaj. A še vedno ni omagal, da je ne bi iskal. Ne, pesnik se je opogumil in iskal še naprej. No, do sedaj se njegova sreča ni izkazala in pesmice ni našel. Takrat pa se je pesmica jokala in prosila, da jo vrnejo nazaj pesniku, a to ni bilo mogoče, dokler je ne bodo poznali vsi Afričani in se je naučili, da jo bodo peli še cel teden od njihovega državnega praznika. Šele takrat so jo dali na letalo, kjer se je stiskala med težkimi kovčki in si želela oditi v domišljijjski svet, kjer je pesnik praznoval svojo petdeseto pesem, ki jo je napisal. No, takrat jih ni bilo petdeset, ker je bila petdeseta na potovanju. Tako je po dolgem potovanju prispela zelo utrujena in zmečkana ter se ni čisto zavedala, kje je, ker je prišla iz domišljijjskega sveta. In tako so lahko tudi v realnem svetu praznovali petdeseto pesem.

Sibila Mežnar, 3. a

DOGODIVŠČINA POD MORSKO GLADINO

Nekega dne sem šel na prijateljevo ladjo. Mario me je odpeljal na odprto morje. Pripravil sem vabo. Zalučal sem vabo na trnku v vodo. Nekaj ur sem čakal zaman. Spomnil sem se, da imam s seboj potapljaško opremo. Oblekel sem se in skočil v vodo.

Zagledal sem morskega psa. Bežal sem, a me je dohiteval. HRSKI! Za malo, pa ne bi imel več nog. Vzel sem vodno puško in ga zadel.

Hitro sem se odpravil na površje. Opazil sem, da morskega psa vlečem na površje. Vzela sva ga iz vode in ga odpeljala domov.

Marko Đuranović, 3. b

Daša Kone
3A

OBISKAL NAS JE BOŠTJAN GORENC PIŽAMA

Nekega dne nas je obiskal Boštjan Gorenc Pižama. Bil je velik, močan in bradat mož. Stopil je v razred 3. a. Vsi smo bili navdušeni nad njim. Predstavil se je in povedal nekaj vicev. Vsi vici so bili tako smešni, da sem se skoraj polulal v hlače. Povedal nam je zgodbo, ki govori o lisici, ki je spekla medveda. Na sredini pravlјice je začel kašljati. Na koncu pa je delil svoje avtograme. Dal mi je največji avtogram. Povedal nam je še pravlјico o lovcu, ki je želel pojesti medveda, in pravlјico o špagetu, ki je šel v lonec. Ko nam je povedal še par vicev o kmetu, ki ga je pičila kača, je začel kar plesati pred tablo. Ker je bil tako vznemirjen, se je začel na glas krohotati.

Miha Brajkovič, 3. a

STARŠE SEM POSLALA V ŠOLO IN SE ODPRAVILA V SLUŽBO

Zjutraj, ko sem se zbudila, se mi ni dalo oditi v šolo, zato sem v šolo poslala mamico in očka, ki sta se seveda strinjala, jaz pa sem odšla v očkovo službo. Ker je očka v službi šef, sem lahko delala, kar sem želela. Odločila sem se, da ne bo nikomur treba delati, ampak bomo imeli zabavo. Zabava je bila popolna. Imeli smo bazen, lunapark, kolačke, dobro hrano in še veliko igrišč in igrač. Vsi smo se zabavali, dokler ni prišla na zabavo nepovablјena gostja. Hotela je, da z zabavo zaključimo, ker morajo delavci delati hitro, da lahko v Ljubljano pošljejo nove dele avtomobilov. Po premisleku sem se odločila, da bom vodila službo tako dobro, kot bi jo moj očka. Tako smo vsi delali, čistili, pregledovali in pakirali dele za Ljubljano. Ker smo hitro končali, smo imeli naprej do konca službe zabavo. Ko je bilo konec službe, sem se vrnila domov. Doma sta me že čakala starša. Celo skuhala sta kosilo in skuhala mojo najljubšo jed goveje meso, krompir, golaž in za sladico puding. Bila sem zelo vesela, vendar sem mamici in očku priznala, da sem za službo še premlada in bi se raje vrnila v šolo. Mamici je bilo všeč, da sem povedala za svoje napake in mi je oprostila. Od takrat sem z veseljem hodila v šolo.

Lucija Novina, 3. a

PRAVLJICA O RESNEM ČLOVEKU

Nekoč pred davnimi časi je za devetimi gorami živel resen človek. Nekega dne se je resen človek, ki mu je bilo ime Trdohud, odpravil do bližnjega prijatelja Skokca po hrano, ker je njemu hrane zmanjkalo. Na poti pa je srečal vilo Modrinko. Ni se zanimal zanjo, zato ga je vila Modrinka ustavila in ga grdo pogledala. Vprašala ga je, če se tako pozdravi gozdno vilo. Resen človek Trdohud ji je nazaj grdo odgovoril, da je njemu tako ali tako vseeno za druge. Vila mu je nazaj umirjeno rekla, da če se bo tako obnašal, ne bo imel prijateljev. To je Trdohuda tako razžalostilo, da se je odločil, da se hoče poboljšati, vendar pa ni vedel kako. Vila se ga je tako usmilila, da mu je dala nekaj nasvetov in kot bi trenil se je lepo obnašal. Tako je resen človek vesel odšel naprej do prijatelja in sedaj ni bil več tako resen.

Lucija Novina, 3. a

Zlobni kralj

Pred davnimi časi je živel kralj z imenom Maks. Bil je zelo prijazen. Nekega dne je čarovnici Hildi vzel njeno čarobno palico, ker je ta čarovnica začarala njegovo ljudstvo v žabe. Ampak čarovnica se mu je maščevala. Neke noči je vdrla v njegovo sobo in ga uročila z urokom zlobnosti. Naslednji dan je njegov služabnik Tim prišel po novo zadolžitev. Zdelo se mu je čudno, da je kralj v novih oblačilih. Vprašal ga je, če je v redu. Kralj mu je odgovoril, da se ni še nikoli bolje počutil. Naslednji dan je služabnika Tima zopet zanimalo, kaj je narobe z njim. Žal mu kralj ni želel zaupati svoje skrivnosti. Mladenič Tim je kljub temu razmišljal, kako bi izvedel resnico. Prišel je na idejo, da bo kralj morda poslušal meščane. V palačo je pripeljal vse meščane, da prepričajo kralja, da pove resnico o uroku. Ko je kralj meščanom in Timu zaupal resnico o uroku, se je urok čudežno izničil. V zahvalo je kralj Maks služabnika Tima razglasil za prvega viteza kraljestva. Tako so vsi srečno živeli še mnogo let.

Ana Štrasberger, 3. b

UČENCI 3. B SMO RAZMIŠLJALI O SEBI

Verjamem, da bom tudi v prihodnje dober dečko in prijazen do učiteljice. **Marko**

Želim, da me objameš. **Karla**

Vesela sem, kadar vidim svoje prijateljice. **Katarina**

Če bi lahko, bi imela Katarino za vedno. Rada bi, da bi v vsakem človeku videla nekaj dobrega. **Zala**

Verjamem, da je v razredu kdo, ki je žalosten. **Maša Z.**

Rad bi bil mamici v ponos. **Sergej**

Najsrečnejši bi bil takrat, ko bi videl svojo babico. **Miloš**

Verjamem, da lahko zmagam. **Filip**

Najsrečnejša bi bila, če bi zapadlo veliko snega. **Maša P.**

Rad bi imel mlajšega bratca. **Maj**

Najsrečnejša bi bila, če bi bilo vse po moje. **Žana**

MOJ OBISK PLANICE

V petek, 24. 3. 2017, sem se s starši in bratcem odpeljala v Planico. Imeli smo srečo, da na poti ni bilo gneče. Ko smo prišli, smo parkirali na parkirišču.

V gostilni smo počakali na avtobus. Prišel je avtobus in vstopili smo. Na avtobusu so bili navijači, ki so peli in trobili na trobente. Poljski navijači so imeli s seboj voziček, v katerem je spal dojenček. Prispeli smo in občudovali velikanko. Malo smo počakali in pričela se je poskusna serija. Vsi so glasno navijali. Tudi mi. Imeli smo slovensko zastavo in nalepke, ki smo jih kupili na stojnicah. Ko je bilo konec poskusne serije, je spet sledil kratek odmor. Začela se je tekma. Bilo je še bolj vznemirljivo.

Minilo je zelo hitro in že je bila tu druga serija. Stefan Kraft je postavil rekord skakalnice. Bilo je zabavno. Na vrhu so bili še trije skakalci, mi pa smo odšli, da ne bi bilo gneče. Spet smo se do parkirišča odpeljali z avtobusom. Šli smo še v gostilno nekaj pojest in se spet odpravili na pot. Moj bratec Filip je na poti zaspal.

Ko smo prišli domov, sem bila vesela, saj je bil to zanimiv dan.

Nika Goršič, 3. b

LANA, 3.B

ALEKSANDER SCH., 3.B

RISANI JUNAKI IN JAZ

Neko nedeljo zvečer so mi starši dovolili za lahko noč pogledati mojo najljubšo risanko Mia in jaz. Ker sem imela to risanko zelo rada, sem si jo pogledala večkrat zaporedoma. Risanke imam še vedno zelo rada. Ponoči se mi o njih pogosto sanja. Po navadi tako močno, da med spanjem škrtam z zobmi. Ker moje škrtanje slišijo tudi starši, me opozarjajo, da bi bilo bolje, če bi pred spanjem raje brala kakšno knjigo.

Tisto nedeljo sem skoraj zaspala. Sanjala sem, da sem šla iz šole v trgovino. Kupila sem si čips, bonbone, čokolado in ledeni čaj. Prišla sem iz trgovine, iz žepa vzela telefon in začela igrati igrice. Kar naenkrat me je igra potegnila v nekakšen portal. Zelo sem se ustrašila. Začela sem iskati pot nazaj, a je ni bilo. Pred mano se je pojavila deklica. Bila je taka kot deklica iz risanke, ki sem jo gledala tisti večer. Oblečena je bila v vilinko in bila zelo podobna Mii. Jahala je samorožega Ončava. Nisem mogla verjeti svojim očem, saj je bilo vse tako resnično. Vprašala me je, kdo sploh sem in kaj delam tam. Ker sem bila zmedena, sem ji odgovorila, da sem Mia, tako kot ona, in da jo obožujem. Takrat se je zmedla tudi ona in postala zelo žalostna. Vprašala sem jo, zakaj je tako žalostna. Potožila je, da so jo odpustili iz risanke in začela jokati. Tudi jaz sem jokala, saj mi je bila takrat njena risanka med vsemi najboljša. Mia mi je povedala, da moram v tem portalu paziti nase, ker se tukaj zbirajo junaki iz risank, ki so jih ukinili. Peljala me je v temen tunel. Na koncu je bila soba, kjer so bili sami grozoviteži. Ko sva zagledali čarovnico Gorgono, sva od strahu zbežali. Peljala me je tudi v svetel tunel, kjer so bili ljubki junaki. Ker so bili vsi žalostni, me je bilo zelo strah. Sklenili sva, da morava ukrepati in čim prej zapustiti ta portal. Spomnila sem se, da se je vse skupaj začelo z igranjem tiste igrice in da se samo tako lahko tudi konča. Tako, ko sem Mii povedala, da jaz v resnici nisem Mia, ampak Maša, se je igrica končala in tudi jaz sem se prebudila iz spanja. Ugotovila sem, da so bile to samo sanje. Zelo sem si oddahnila.

Naslednji dan sem bila vesela, ker sem Mio zopet videla v risanki. Da ne bi več sanjala takih grozljivih sanj, sem si obljubila, da bom pred spanjem namesto gledanja televizije raje prebrala kakšno lepo knjigo. Tako se moji junaki iz risanke ne bodo več pojavljali v grdih sanjah.

Maša Praznik, 3. b

SUPER ROBORAČEK

Predavnimi časi, ko Zemlja še ni obstajala in ni bilo nobenega živega bitja v našem osončju, je živel roboraček po imenu Niko. Niko je živel drugačno življenje kot drugi. To pa zato, ker je reševal vesolje. Premagal je veliko zlobcev, kot so doktor Kinglejt, Votar, Konat in Vojkond. Odločil se je, da se bo soočil z najbolj zlobnim stvorom celega vesolja, s Kodronom.

Ko je Kodron s teleporterjem 2. 0 vstopil v Galaksijo, je super roboraček poklical svojega prijatelja superlaboda Rudija in skupaj sta odhitela do Kodrona. Začela sta ga napadati z laserjem iz oči in kril, njegov prijatelj labod pa s sunki elektrike. Kodron pa je rjovel in bruhal ogenj. Eden od izbruhov je zadel Nika in ga ubil. Rudi je od besa in žalosti tako močno udaril v Kodrona, da se je zlobna zver raztreščila.

Vsi so bili srečni, razen Rudija, ki je izgubil prijatelja. Odločil se je, da bo varoval vesolje, da bo Niko nanj ponosen.

Teo Frantar, 3. b

ČAROVNIČKE

Nekega dne so se v deželi Čaronilili čaravnice šle čarovniško šolo. Ene so bile nagajive in prijazne, druge pa zoprne in žaljive. Naslednji dan so šle čaravnice na prvo tekmovanje v čaranju. Morale so začarati najbolj zanimivo stvar. Tista, ki je začarala najbolj dolgočasno stvar, pa se je morala pridružiti skupini zoprnih in žaljivih čaravnic. Prijazna čaravnica Lili je bila med petimi najboljšimi čarovničkami v šoli. Lili je imela slab dan, zato je izgubila. Morala je iti na šolo zoprnih in žaljivih čaravnic. Lili je bila zelo žalostna, ker ni bila več s svojimi prijateljicami. Ponoči so se v avli šole zbrale vse prijazne čaravnice in ravnateljica Rudanka. Imele so dolg sestanek. Dogovorile so se, da bodo šle naslednjo noč po Lili, saj so jo zelo pogrešale. Vse čarovničke so bile zelo vznemirjene. Zvečer so se oblekle v črno in se začarale v nevidne čaravnice. Pretihotapile so se do druge šole in šle so v sobo, kjer je spala Lili. Ker so bile nevidne, jih nihče ni videl. Vzele so jo v naročje in se začarale v svojo šolo. Ko se je Lili zbudila, najprej ni vedela, kje je. Potem pa se je začela zabava.

Lili in čarovničke so bile zelo vesele. Ugotovile so, da je prijateljstvo bolj močno kot zloba. Rajale so dan in noč.

Žana Pavlin, 3. b

ČUDEŽNO DREVO

Nekoč, pred davnimi časi, je živel fant, ki mu je bilo ime Rik. Nekega dne je šel na tržnico in si za tri evre kupil mošnjiček s semeni. Naslednji dan se je odločil, da bo semena posadil. Izkopal je luknjo, vanjo dal semena in jih zalil z vodo. Pognalo je drevesce. Vsak dan ga je pridno zalival. Drevo je počasi raslo. Nekoč je prišel na vrt in začudeno strmel v drevo. Ni mogel verjeti svojim očem, zato se je uščipnil v obraz. Saj to je res, si je govoril. Na njegovo začudenje je zraslo drevo, polno sladkarij.

Mark Pašagič, 3. c

PREGNALI SMO TETO ZIMO

Teta Zima je zelo jezna, ker jo hočejo živali pregnati z dežele. Jaz sem Luna Katarina. Jaz in moji prijateljici smo pregnale teto Zimo. Prijateljici sta čaravnica Lila in druga čaravnica Izabela. Zimo smo pregnale tako, da sta čaravnici zleteli v nebo in s čarobnim prahom ta sneg porinili na drugo stran sveta. Jaz sem naredila temo, da je teta Zima zaspala. Vse je šlo po načrtu. Ko se je teta Zima zbudila, je videla drug del sveta. Dežela je postala povsem zelena. Živali so se veselile, ker so lahko tekale naokoli.

Sara Aš, 3. d

UČITELJICE NI BILO NAZAJ

Nekega dne sem veselo prišla v šolo. Šli smo na zajtrk. Najprej smo na urniku imeli slovenščino in matematiko, potem pa odmor. Med odmorom je učiteljica rekla, da mora v avlo in da pride takoj nazaj. Otroci so jo pustili in odšla je. Čez eno uro je ni bilo nazaj. Otroci so mislili, da imajo pokvarjeno uro in da je še zmeraj odmor. Čez dve uri je šel Miha pogledat v avlo, vendar je ni bilo tam. Ko je bilo konec pouka, so otroci odšli na kosilo. Danes smo jedli riž, juho in pecivo. Ko smo pojedli kosilo, je nekaj otrok odšlo v knjižnico, da bi pogledali, če je učiteljica tam. Ko so prišli v knjižnico, so našli učiteljico, ki je spala. Zaspala je med branjem knjige. Otroci so jo zbudili in jo odpeljali nazaj v razred.

Sara Bančov Varga, 3. a

KATERI TUJI JEZIK BI RAD/-A ZNAL/-A TEKOČE GOVORITI IN ZAKAJ?

ANGLEŠČINO

Ko bom veliko potoval in odšel v tujo državo, se bom znal pogovarjati. **Teo**

Ker se jo že učim in ni tako težka in bi se lahko skoraj v vseh tujih državah sporazumevala. **Nika**

Ker bi rad znal v angleščini na računalniku poiskati stvari. **Miloš**

NEMŠČINO

Ta jezik mi je zelo zanimiv, pa tudi mami se ga uči in bi mi lahko pomagala.

Maša P.

Moji dve sestrični živita v Avstriji in bi se rad z njima pogovarjal. **Marko**

Če bi kdaj živel v Nemčiji, bi se rad znal pogovarjati. **Boris**

Tam živi moja teta in bi šel k njej ter bi si lažje ogledal tujo državo. **Filip**

ŠPANŠČINO

Ker mi je lep jezik in sem že veliko pesmi slišal v španščini. **Maj**

Jezik je zanimiv, slišala sem ga v filmih in mi je všeč. **Anja**

FRANCOŠČINO

Moj oči zna francosko in gre kdaj v Francijo. Rad bi šel z njim in govoril z ljudmi, ki govorijo francosko. **Aleksander B.**

Rad bi obiskal Francijo, si tam poiskal prijatelje in se z njimi pogovarjal. **David**

HRVAŠČINO

Vsako leto gremo na Hrvaško na morje in bi si sam lahko naročal hrano. **Miha**

Na dopustu bi se rada znala pogovarjati. **Maša Z., Žana**

Na morju bi se rada pogovarjala z mamičinimi prijatelji. **Zala**

HINDUJŠČINO

Moj oči potuje v Indijo in bi šel rad z njim ter razumel ljudi. **Jakob**

TURŠČINO

Ker imajo v jeziku lepe glasove in mi je jezik zanimiv, saj sem ga že slišal v filmih. **Rok**

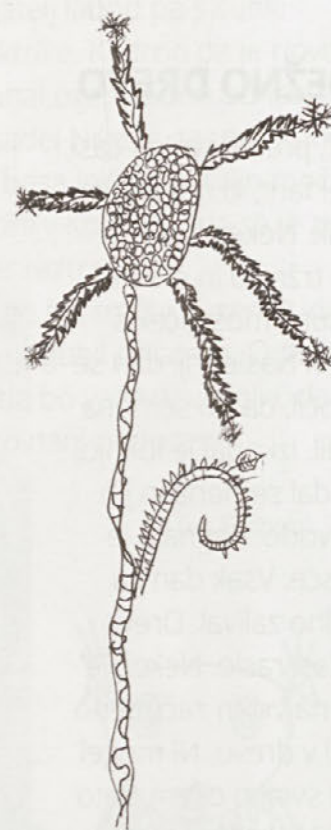
KITAJŠČINO

Jezika ne poznam in bi ga rad slišal. **Gaber**

RUŠČINO

Bila sem na taboru Mojca in so tja prišli Rusi. Njihov jezik mi je bil zelo všeč in bi jih rada razumela. **Maša S.**

Med počitnicami bi šel rad v Ukrajino in se pogovarjal s prijatelji. **Sergej**

RUDIJEVE DOGODIVŠČINE ZA VZGOJO, UČENJE IN ZABAVO

Deček Rudi nas vsak teden uči novih stvari. Naučil nas je že, da moramo govoriti z dobrim namenom, živeti uravnoteženo in da moramo biti predani svojim ciljem.

Rudi nas je naučil, da se iz svojih napak učimo in da brez napak ni uspeha. Stvari, ki nam ne grejo dobro od rok, moramo večkrat vaditi. Neža se je naučila iz svojih napak, da mora vaditi skakanje s kolebnico. Čeprav ji ni šlo, je vadila. Končno se je naučila skakati s kolebnico.

Sara je razmišljala, da mora poskrbeti za svoje stvari in upoštevati druge ljudi okoli sebe ter okolje. Razmišljala je, kako naj reši svoje težave. Rudi nas je naučil, da smo sami odgovorni za svoja dejanja. Za okolje moramo še posebej skrbeti. Ne smemo metati smeti naokoli, ker tako onesnažujemo naravo. Da ne bi škodila svojemu zdravju, Sara poskrbi, da ne je škodljivih stvari.

Ta teden nas je Rudi naučil, da moramo vedno govoriti z dobrim namenom. Vedno razmislimo, kaj bomo rekli in kako bomo povedali. Vedno vse povemo odkrito, da nikogar ne užalimo in jim ne škodimo. Ko govorim z dobrim namenom, košarico napolnim drugim in sebi. Druge razveselimo tako, da se jim nasmehnemo, jim ponudimo pomoč ali smo radodarni.

Neja se je odločila, da bo živela uravnoteženo. Je raznovrstno hrano, veliko sadja in zelenjave ter malo sladkarij. Ustrezno skrbi za svoje telo tako, da se veliko giba na prostem, teče in telovadi.

Rudi nas je naučil tudi, da moramo biti predani svojim ciljem. Če si nekaj zelo želiš postati ali znati, moraš vložiti vse svoje moči, da bi to dosegel. Naši starši so predani družini, zdravemu načinu življenja, službi in prijateljem. Zato zdravo jejo, se gibajo, z družino se veliko pogovarjajo in ustvarjajo, v službi pa se trudijo pri delu, da ga čim boljše opravijo.

Sara Aš, Neja Rifelj, Neža Zajc, 3. d

INDIJA KOROMANDIJA

Moja Indija Koromandija je zelo zelo velika. Tam so hiše, ki vsako drugo noč ob polnoči oživijo in praznujejo do 3. ure zjutraj. Moja Indija Koromandija ima tudi čaroben gozd, kjer je veliko zajcev, ki govorijo ter so vseh barv. Zraven gozda je ribnik z zelo veliko ribami. Voda v ribniku je srebrno zlata. Zraven ribnika je majhno govoreče drevo, ki ima namesto listov sladkorne kače vseh barv. Tam v Indiji Koromandiji smo imeli tudi grm z raznovrstnimi lizikami in tudi listi so bili iz dišečih oblakov. Pred čarobnim gozdom je bilo drevo s kandiranim sadjem, zavitim v prozorne vrečke, zavezane s pentljami. Za grmovjem so bile hiše. V prvi hiši je živela kokoška, ki je bila velika kot lev in je nesla zlata jajca. V drugi hiši je bil maček, ki je imel svojo trgovnico. V tretji hiši je bila pošta. V četrti hiši je bila igralnica. V peti hiši je bila šola za majhne živali. V Indijo Koromandijo so zahajali otroci, ki so do onemoglosti jedli sladkarije, ki jih ni nikoli zmanjkalo. Zelo radi pa so se igrali z živalmi.

Max Mirtič, 3. d

Lojze Kovačič: DVA ČRNA GOSPODKA

(nadaljevanje zgodbe)

Nekega jutra sem se zbudil in pred sabo na okenski polici zagledal dva črna gospodka. Najprej sem bil čisto tiho, potem pa sem ju vprašal, kdo sta. Rekla sta, da sta mi prišla pomagat pri računanju, kajti računanje mi ni prav dobro šlo od rok. Mama mi je rekla, da se moram obleči za v šolo. Dva črna možička sem vprašal, če gresta z mano. Rekla sta, da gresta, saj sta prišla, da bi mi pomagala. Rekel sem jima, naj hitro prideta in zlezeta v moj žep, da ju mama ne bi videla. Skupaj smo odšli v šolo. Prvo uro smo imeli matematiko. V treh minutah smo morali rešiti trideset računov. V pol minute sem skupaj z gospodkoma rešil račune. Po pouku smo peš odšli domov. Doma je mama skuhala kosilo. Dva črna gospodka sta tudi hotela jesti. Dal sem jima malo za poskusiti. Pohvalila sta mamu. Po kosilu smo šli na igrišče. Skupaj smo tekli. Zvečer sem šel spat. Na okensko polico sem dal dva črna gospodka. Rekel sem, da se vidimo jutri. Onadva pa sta mi rekla, da se bom moral sam naučiti računati.

Vito Burger, 3. d

ZAČARANA VEVERICA

V gozdu je živela veverica, ki je, tako kot vse veverice, rada jedla lešnike. Nekega dne pa je v gozd prišel volk, ki je, tako kot ona, rad jedel lešnike. Veverica je sprejela volka za prijatelja. Naslednjega dne sta odšla do dreves, na katerih so rasli lešniki. Veverica je splezala na drevo in prinesla nekaj lešnikov. Ko sta pomalicala, je vprašala volka, zakaj je lešnike. Povedal ji je, da ga je pred nekaj dnevi čarovnica spremenila v volka, drugače je veverica. Takrat je mimo priletela zlata ptica s paličico v kljunčku in z njo podrgnila volka. Volk se je spremenil nazaj v veverico. Tako je veverica dobila prijatelja, ki je bil njene vrste.

Pia Jovanovič, 3. c

IZGUBLJENI BELI PUDELJ

V tej vasi je imela vsaka družina svojega hišnega ljubljence. Vsako jutro so šli vsi odrasli v službo, vsi ljubljenci pa v stanovanje gospe Mahudre. Tam so imeli zabavo. Nekega dne se je izgubil beli pudelj, gospodar vseh ljubljencev, kot so mu rekli odrasli. Iskali so ga po vsej hiši, v trgovini, v kinu, na barki, a nikjer ga niso našli. Beli pudelj se namreč ni izgubil, ampak je odšel na samotni otok. Vsem ljubljencem je sporočil, na katerem otoku se nahaja. Živali so se vkrcale na barko in odplule na samotni otok k svojemu prijatelju. Vsi so imeli čudovite počitnice, potem pa so kar ostali na samotnem otoku.

Lina Zupančič, Milica Božunović,
Lara Balažič, 3. c

DAVINČIJEVA PRVA ČOKOLADNA LJUBEZEN

Živel je Leonardo Davinči. Zaljubljen se je v Primičevo Julijo, ki je imela čokoladne lase. Nekega dne se je Leonardo zaletel v drog, ker je bil tako zaljubljen. Na poti domov je zagledal Julijo. Poljubila sta se in živela srečno do konca svojega čokoladnega življenja.

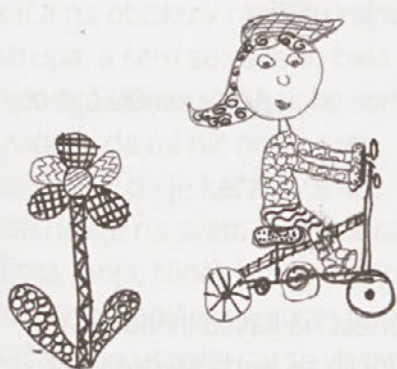
Jaka Štravs, Zarja Petrov, Ana
Šantelj, Nejc Godnič, 3. c

NAKUP IN SAJENJE ČUDEŽNEGA SEMENA

Deček David je zagledal stojnico z napisom Čudežna semena. Kupil je eno seme. Posadil ga je doma na vrtu. Potem ga je zalil. Naslednji dan je zrasla sadika. David je sadiko zopet zalil z vodo. Kmalu je sadika zrasla v veliko sladkorno drevo. Fant je bil presrečen. Napisal je vabila svojim prijateljem: Pridite k meni domov. Ko so prišli vsi otroci, je David potresel drevo. Z njega so padale sladkarije. Otroci so jih navdušeno pobirali in jedli.

Zarja Petrov, 3. c

NAPOLEONOVA VRBA

Napoleonova vrba meri v višino približno tri metre. Stoji na travniku blizu gozda. Zrasla je iz vrbove palice. Pravijo, da je tam grob Napoleonovega vojaka. Drevo je votlo in razprto. V središču drevesa je mravljišče. Iz debla rastejo tanke upogljive veje. Ima veliko krošnjo. Listi so tanki, dolgi in zviti. Znamenita vrba je stara okoli dvesto let. Raste sama sredi travnika. Napoleonova vrba je zaščitena kot kulturna dediščina.

Nejc Godnič, 3. c

ČE DEDEK NE ZNA PRIPOVEDOVATI PRAVLJIC

Nekoč je živela Rdeča kapica. Nekega dne jo je mama poklicala: »Pridi sem!« In deklica je prišla k njej. Naročila ji je, naj gre h gozdarju in mu nese pečenko ter malo vina, ker ji je pomagal pri opravi. Naročila ji je še, naj ne kriči po gozdu, ker jo bodo drugače slišale zveri iz gozda. Deklica je šla poiskat gozdarja. Hodila je od ene poti do druge, ampak gozdarja ni našla. Mislila si je: »Če enkrat zakričim, me zagotovo ne bo slišala nobena žival.« Zakričala je. To je slišal medved in takoj pritekel k njej. Deklica se je zelo prestrašila. Medved jo je vprašal, kam gre. Odvrnila mu je, da mu ne pove, ker ve, da se z neznanci ne sme pogovarjati. Zagrozil ji je, da mu naj pove, drugače bo ugrabil njeno mamo in jo v gozdu pojedel. Deklica se je tako prestrašila, da mu je povedala. Medved je stekel v gozd in poiskal gozdarja. Izkopal je luknjo in gozdarja usmeril proti njej. Gozdar je padel vanjo. Nato je prišla še Rdeča kapica in tudi ona padla noter. Medtem ko sta bila Rdeča kapica in medved ujeta, je mama slišala po radiu, da v gozdu ljudi straši medved. Rdeče kapice še ni bilo domov in predvidela je, kaj se je zgodilo. Stekla je v gozd ter poiskala deklico in gozdarja. Medved je spal, zato ju je lahko rešila. Poklicala je v živalski vrt, naj pridejo po medveda v gozdu. Medveda so odpeljali in ga zaprli v kletko. Rdeča kapica in gozdar sta pripovedovala, kaj se je zgodilo. Deklica je spoznala, da mora naslednjič upoštevati mamo.

Pia Vidic, 4.a

GASILEC

Ime mi je Mark. Rad bi postal gasilec. To si želim zato, da bi ljudem reševal življenja. Že kot otrok sem barval gasilske pobarvanke in risal gasilce, ki so gasili požare. Če pa hočem postati gasilec, moram imeti določena znanja. Moram znati držati cev, da lahko pogasim požar, hitro moram plezati po lestvi, ker vsaka sekunda šteje. V tej službi uporabljajo različne pripomočke. Na primer gasilsko uniformo, škornje, gasilsko čelado, tesnilne čepe, lestev in zgibno ploščad. Če bom gasil z letalom, bom gasil v hribih ali gorah, zato se ne bom smel bati višine. Če pa bom gasil z gasilskim tovornjakom, pa bom gasil na dostopnih mestih s cevjo. Pri tem poklicu mi je zanimivo njegovo delo. Gasilec rešuje ljudi, preventivno dela v bivalnem in delovnem okolju ter vzdržuje in servisira gasilsko tehniko. Običajno gasilci delajo na terenu ali v enoti. Da postanem gasilec, se moram izobraževati na navadni šoli, ker za ta poklic ni posebnih šol, in hkrati opravljati gasilske tečaje. Najzahtevnejše pri tem poklicu pa je to, da vsakič, ko greš gasit, vedno žrtvuješ svoje življenje, da bi rešil drugega.

Mark Črtalič, 4. a

KOLO

Nekega dne je deklica sedela na kavču in videla, da je zunaj sončen dan. Odločila se je, da se gre vozit s kolesom. Med vožnjo je zagledala veverico in jo občudovala ter tako spregledala bananin olupek, na katerem ji je spodrsnilo. Buuum! Padla je. Nato si je v mislih rekla: »Presneti bananin olupek!« Mimo je prišel deček in jo vprašal, če se je poškodovala. Odgovorila mu je, da ne, ampak ji teče kri in še noga jo zelo boli. Rekel ji je: »Pridi, greva domov. Ti bom pomagal.« Vzel je kolo in rekel: »Kaj ne prideš?« Odgovorila mu je, da jo vse boli in da ne more hoditi. »Pomagal ti bom.« Ponovno je prijel kolo in ji rekel, da je polomljeno: »Grem do servisa, ti pa počakaj tu. Takoj se vrnem.« Deklica je bila lačna in žejna. Zelo si je želela, da bi mu povedala, kako lepo veverico je videla. In deček se je kmalu vrnil s popravljenim kolesom. Bila je vesela, da oče ne bo opazil, da se ji je kolo polomilo. Sedaj je imela možnost povedati, da je videla lepo, rjavo veverico. Dečku se je zahvalila, nato sta odšla domov. Poslovila sta se in odšla je v hišo.

Anja Vrabc, 4. a

KAČA NA OBISKU

Ko je kača prišla prvič na obisk v naš razred, me je bilo zelo strah. Nisem se hotela jokati, saj bi si sošolci in ostali o meni mislili, da sem boječka. Zakaj me je bilo strah? No, strah me je bilo, ker ko sem bila mlajša, se je zgodilo nekaj groznega. Bili smo pri dedijevi sestri. Imeli so visoko travo. Ko sem hodila po njej, sem stopila na rep slepca (vem, da ni kača) in je ta ponorel. Začel se je zvijati. Bilo me je strah in sem takoj stekla k babici. Nekaj dni pozneje sem slišala in videla fanta, ki ga je ugriznila kača. Vedela sem, da kača na obisku v razredu nima strupa, a sem se vseeno bala njenega ugriza. Ampak ko sem uvidela, da mi nič noče, sem spoznala, da je kača žival kot vse druge na svetu. No, puncam (Ema, Janja, Nina), ki so s svojo nalogo zmanjševale strah pred kačami, je uspelo, saj se jih ne bojim več.

Sara Vrščaj, 4. a

ANABELA 1.0

LJ ZGODBA

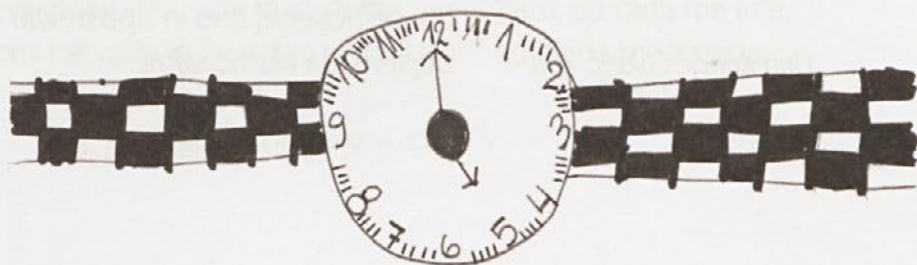
Nekoč sta živela deček Peter in deklica Maja. Bila sta najboljša prijatelja na zemeljski obli. Potem pa sta šla s svojima staršema na izlet z vlakom v Ljubljano. Na peronu sta se igrala, dokler ni prispel vlak. Maja je dobila mozolj. Celo pot sta čebljala in se smehljala. Postregli so jima s kruhom in s stolpljenim sirom. Počutila sta se kot kralj in kraljica. Med vožnjo sta opazovala, kako na polju raste hmelj. Na vlaku je bil tudi zemljevid in videla sta, da bosta kmalu prispela na cilj. Zacingljalo je in vlak je ustavil. Izstopila sta in odšla v pekarno Kuharska obljuba. Naročila sta svaljke in ljubljanski čaj. Pri sosednji mizi sta videla tudi učitelja. Sladkal se je z mandljevo kremo. Pojedla sta in odšla v park. Zleknila sta se pod drevo in malo zadremala. Petru je v čevelj zlezla mravlja. Kihnil je, da je mravljo kar odpihnilo. Okoli njiju so letali metulji. Spočila sta se in odšla mimo Ljubljance na vlak. Ko sta prišla domov, je bilo že pozno in vse je bilo že razsvetljeno. Peter je Maji hitro pritisnil en poljub. Izlet jima je bil zelo všeč in za naslednjič sta si izbrala Črnomelj. Komaj že čakata na novo dogodivščino.

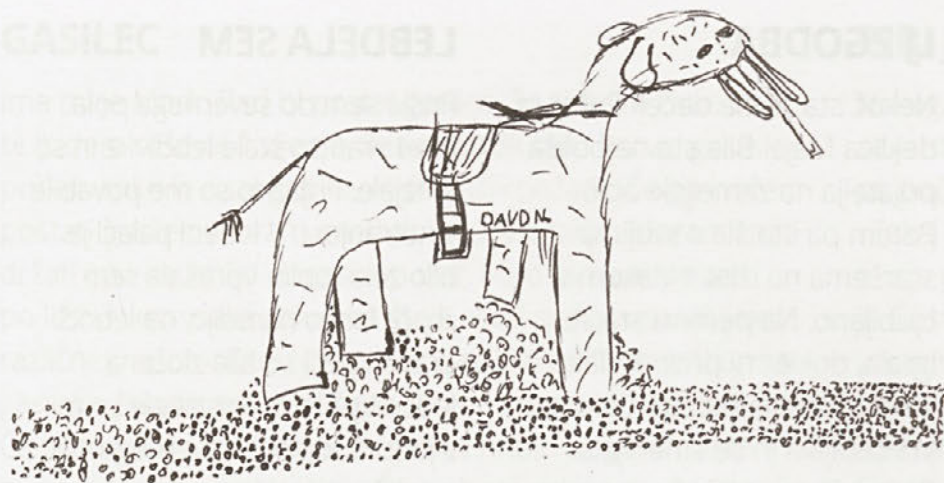
Timotej Butalin, 4. a

LEBDELA SEM

Prišla sem do severnega pola. Pred vrati so stale lebdivke in se smejale. Prijazno so me povabile v notranjost. V ledeni palači je bilo zelo toplo. Vprašala sem jih, če lahko naredijo, da lebdiš. Zraven peči so bila zložena ledena polena. Postregle so mi z juho iz toplega severnega sija, s solato iz pravkar nabranih listov, s paradižnikovimi štruklji in sneženo omako ter s slastno krompirjevo torto. Ena izmed njih me je odpeljala do moje sobe. Soba je bila čisto, čisto bela. Postelja je bila prijetno topla. Prebrala sem knjigo in odšla spat. Zjutraj so mi postregle s slastnim snežnim čokolinom. Najmlajša je vzela očala, me pogledala in me spremenila, da sem lebdela. Odšli smo na dolg, dolg sprehod. Po sprehodu smo bili zelo lačni. Dobili smo toplo juho iz vršičkov, solato iz zelja in paprike, špagete iz suhih listov in palačinke z belim namazom. Popoldan sem odšla na sprehod. Lebdenje mi je pomagalo, da sem lahko videla celo mesto. Odločila sem se, da bom šla naslednji dan domov. Lebdivke so mi pripravile še slastno večerjo, pečena jajčka z bonboni in čokolado. Postelja je bila mehka in topla kot puh. Zjutraj sem pojedla zajtrk in se spakirala. Po eni uri sem se poslovila in odšla domov.

Klara Eliza Rodič, 4. a

To je to

Če želim kaj znati,
ne smem nič godrnjati.
Zavihati moram rokave,
saj le tako pridem do rešitve
prave.
Če se zmrduješ,
krog odličnosti potrebuješ.
Če rečeš, to je to,
ti v življenju bo lepo.
Znanje ni godrnjanje.

Eva, Tim in Nika, 4. b

ZGODBA

Živela sta kralj in kraljica. Njun grad je bil postavljen v Ljubljani. Vsak dan sta se sprehajala ob reki Ljubljanici. Odšla sta na bowling. Podrla sta kegelj, ki je imel narisane mozolje. Kralj si je raztrgal čevelj. S kraljico sta se odpravila k čevljarju. Srečala sta Nezemljana z Zemljanom. Zemljan je tako zaloputnil vrata, da je odpadla kljuka. Odšla sta v restavracijo in tam pojedla zelje. Odpravila sta se v hotel, kraljica se je usedla na fotelj. Kralj je odšel igrat biljard, kraljica pa je odšla nabirat olive za olivno olje. Videla je metulja na oljki in ga slikala. V knjižnici si je izposodila knjigo o veselju. Videla je zemljo na Zemlji. Čez nekaj dni sta odšla domov. Našla je milijon slik. Videla je, da sta bila na Poljskem. Kralju se je uresničila želja, da bi spet videl prijatelja, ki je ravnatelj.

Lina Kunčič Colarič, 4. a

NEMIR V KINU

Gledala sem spored na telefonu in ugotovila, da so v kinu samo filmi. Malo sem pomislila sama pri sebi, da bi si mogoče lahko šla enega ogledat. In res. Minilo je deset dni in na vrsti je bil film E. T., ki sem si ga že dlje časa želela ogledati. Bil je tako žalosten, da ko sem se skoraj zjokala, je moje solze prekinil hrup. Žvečenje »čigumijev«, presedanje, mečkanje in metanje papirčkov. Zelo kmalu se je to nehalo. Saj veste, ko je prišel varnostnik. No, sem že mislila, da jih bo varnostnik izgnal ven, ampak jih je le opozoril. Kar nisem mogla verjeti. Samo opozorilo! Kmalu so spet začeli. Čisto so mi popokali živci. Spet je prišel varnostnik in jih tokrat izgnal. Končno smo imeli ostali gledalci mir. Ugotovila sem, da če hočemo gledati film, moramo biti še posebej tiho in upoštevati dejstvo, da nismo sami.

Lara Borković, 4. a

Govori z dobrim namenom

Sošolko rada pohvalim in ji polepšam dan, saj lepe besede grejo z jezika gladko, njeno in moje življenje pa je bolj sladko.
Primer: Lepa beseda gleda dobre ljudi.

Lana Babnik Zagorc, 4. b

Fleksibilnost

Do cilja znam priti na različne načine.
Včasih mirujem, včasih potujem.
Berem, računam, pišem in si kaj narišem.
Jaz sem hit, zato sem vedno fit.
Primer: sošolec je bil prehlajen, zato ni mogel govoriti, vendar je vse, kar je hotel povedati, narisal in napisal.

Tian, Zoja, Neža in Bor, 4. b

SOŠOLCI SE NORČUJEJO IZ TAMARE

Bil je čisto navaden šolski dan. Začel se je pouk. Med odmorom sem se igrala s Tamaro. Tamara je alergična na veliko hrane in zato ima rdečo, razpokano in trdo kožo. Pred začetkom podaljšanega bivanja smo se z Atajo, Zalo Izo, Mašo in Tamaro preoblekle za atletiko. V telovadnici smo se za ogrevanje lovili. Bilo je veliko lovcev, med njim tudi Tamara. Ko je ujela enega fanta iz b razreda, ji je ta rekel: »Fuj, pejt stran, ti gnusoba rdeča!« Ko smo končali z lovljenjem, je Tamara sedela na klopi in malo jokala. Šla sem k njej in jo vprašala, kaj se je zgodilo, da je žalostna, čeprav se mi je zdelo, da vem, kaj je narobe. In imela sem prav. Prizadela jo je tista grda beseda in zato sem šla učiteljici povedat, kaj se je zgodilo. Ob koncu atletike smo šle deklice skupaj z ostalimi na kosilo. Ampak usedle smo se za drugo mizo. Po atletiki smo naredile naš pozdrav prijateljstva in si obljubile, da bomo vedno držale skupaj. Kar se pa tiče tistega fanta, ki je užalil Tamaro, vso atletiko je moral sedeti na klopi in razmišljati o tem, kar je rekel in kaj je to povzročilo.

Pia Vidic, 4. a

Zgodba na črko P

Pikapolonica Pia je živela v prečudoviti hišici na robu gozda. Prijateljevala je s pikapolonicami in piščančkom Pipijem. Približeval se je njen petnajsti rojstni dan. Prebivalci vasi so ji že pripravljali posebna darila.

Končno je prišel ponedeljek in Pia je pomislila, da so pozabili na njen rojstni dan. Presenečena in malo žalostna je šla v svojo prečudovito hišo. Ulegla se je na posteljo in takoj zaspala. Prijatelji so v tem času pripravljali predstavo. Pipi je bil režiser, pikapolonice pa igralke. Postavili so podolgovat plakat. Na njem je s pisanimi črkami pisalo: »Vse najboljše, Pia!« V kot so pripravili škatlo s presenečenjem. Prelepo zavita darila so položili pod oder. Poiskali so še šopek pisanih rož.

Pia se je prebudila. Piščanček Pipi je previdno potrkal na njena vrata. Pia je odprla. Pipi jo je prijazno pozdravil in ji poveznil preveliko ruto preko tipalk. Odpeljal jo je na oder. Tam so ji sneli prevezo in ji zaklicali: »Presenečenjeee!« Pia je bila presrečna. Zaigrali so ji igro, podarili darila in šopek. V pisanem paketu presenečenja pa se je skrival pravcati pajac. Pia si ga je že dolgo časa močno želela. Iz srca se je vsem zahvalila in še dolgo v noč so praznovali, peli in plesali.

Pika Krevs Rupena, 4. c

Napake vodijo k uspehu

S pomočjo napak se učimo in k pravim rešitvam drvimo. Primer: napake vodijo k uspehu, ker če se zmotiš, se veliko naučiš.

Srečko Matjaž Berginc, 4. b

Luna mi je povedala

Gledala sem luno,
šepetala mi je,
kakšno je njeno življenje.

Skrivnosti svoje
sem ji povedala vse,
luna le kimala mi je.

Dvanajst je ura odbila.
Še vedno sem na balkonu stala
in z njo prav po lunino klepetala.

Govorila je o soncu.
Govorila je o ljudeh.
Govorila je o koncu.

Le kakšen konec neki?
O čem govori?
Izginila je pred mojimi očmi,
saj prekrili so jo oblaki trmasti.

V mislih še vedno vidim jo.
Zdaj jo imam za prijateljico.
Nikdar hudo mi več ne bo,
saj pogosto na nebu vidim jo.

Vem, da rada me ima,
ko gleda me z neba.

Tisa Božič, 5. b

UČITELJICA

(opis poklica)

Predstavila vam bom poklic učiteljice. Morda se sprašujete zakaj? Moja babi je že upokojena učiteljica, mamica uči v 1. razredu, morda pa tudi jaz postanem učiteljica.

Če še kdo ne ve, kaj dela učiteljica, vam povem, da je to oseba, ki izobražuje in vzgaja otroke. Svoje delo opravlja poklicno ali ljubiteljsko. Uči lahko otroke v osnovni ali srednji šoli.

Učiteljica razrednega pouka poučuje učence od prvega do šestega razreda in tudi vse predmete. Učiteljica na predmetni stopnji pa poučuje navadno le en ali dva predmeta.

Učiteljčino delo ni samo učenje nove snovi. Je mnogo več.

Učence tudi ocenjuje, vodi jih na ekskurzije, spremlja v šolo v naravi, organizira in vodi dneve dejavnosti, roditeljske sestanke, pogovorne ure, pripravlja učence na razne proslave in prireditve. Delo za šolo ima tudi doma, saj se mora na pouk pripraviti in napisati učne priprave, sestaviti mora preverjanja in ocenjevanja znanja, učne liste. Mnogokrat pozno v noč popravlja pisne izdelke svojih učencev.

Učenci večino časa z učiteljico preživijo v svoji učilnici. Ko imajo šport, odidejo v telovadnico, ko je čas za malico in kosilo pa gredo skupaj v šolsko jedilnico. Učiteljica učence spremlja tudi v šolsko avlo na prireditve in v računalniško učilnico, kjer

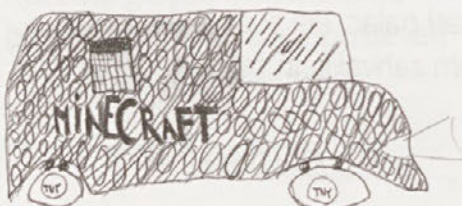
pridno vadijo za kolesarski izpit ali druge učne vsebine.

Pri svojem delu učiteljica potrebuje učno pripravo, računalnik, projektor, tablo in pisalni pribor. Tako kot učenci ima tudi učiteljica svoje učbenike, delovne zvezke, pa tudi knjige iz knjižnice in drugo strokovno literaturo.

Učiteljica mora imeti široko znanje, ki si ga pridobi v osnovni šoli, gimnaziji in kasneje še na pedagoški ali filozofski fakulteti. Pri svojem delu se srečuje tudi z raznimi boleznimi, saj pogosto dobi obolenje glasilk, slabše lahko sliši, ker dela v hrupnem okolju, od učencev pa dobi lahko tudi prehladna obolenja. Ali morda veš, da je bil nekoč poklic učitelja rezerviran samo za moške? Ali morda veš, da so nekoč lahko učitelji učence poslali klečat v kot na koruzo ali pa so jim pošteno navili uro? Moje mnenje je, da je bil učiteljski poklic nekoč mnogo bolj cenjen kot danes.

Vedite pa, da učitelj ne uči samo z besedami, temveč tudi s svojim zgledom.

Nika Burger, 4. c

Sanje

Iščem jezik, ki bo pravi zame.
Že pet sem jih našel,
pa me noben ne prevzame.

Mora biti mehak, nežen, zveneč,
drugače bo šel, kot vsi prej, v peč.

Iščem in iščem ga po grajskih sobanah,
prelepih vrtilčkih in plesnih dvoranah,
na knjižnih policah in na omarah,
v pesmih in knjigah in na postajah.

Pogledal sem že v zgodbe vse,
pokukal sem že na štedilnik, kjer voda vre!

Iščem ga na ustnicah ljudi,
po moji in mamini postelji,
iščem ga na drevesih
in celo na plesih!

Ko pa ves zadihan pridem domov,
ga najdem doma!
To je naša slovenščina!

Tisa Božič, 5. b

MISLI O SLOVENSKEM JEZIKU

Brina Sarajlič Vranc: Mislim, da Slovenci premalo skrbimo za svoj jezik, saj je vse več neknjižnega jezika. To bi morali spremeniti, saj ima slovenščina drobne posebnosti, kot je dvojina. Moramo jo ohraniti, ker je zelo zanimiv jezik. To bi lahko storili tako, da bi mladi bolj pazili na jezik, ljudje, ki delajo na javnih mestih, pa bi morali opraviti izpit iz slovenščine.

David Retelj: Ko opazujem ljudi, se mi zdi, da ne cenimo dovolj knjižnega jezika. Otroci s prijatelji, v družini in celo uradne osebe na javnih mestih, uporabljajo pogovorni jezik, sleng in narečje. Tudi starejši, po katerih se mladi zgledujemo, zanemarjajo jezik. Za ohranitev knjižne slovenščine je potrebno le malo truda. V družini, v šoli, na spletu, na TV ... Povsod bodimo pozorni na to, kako govorimo.

Aleksa Pavičević: Slovenski jezik ni moj materni jezik, ampak lahko povem, da se mi je vedno zdel zelo zanimiv. Sedaj se že tri leta trudim, da uporabljam knjižni jezik in da se moja slovenščina ne bo izgubila v množici slengovskih besed, ki jih slišim pri sošolcih. Ljudje, ki na novo prihajajo v Slovenijo in ne hodijo na jezikovne tečaje, sprejemajo jezik okolja, ki pa je vedno bolj nepravilen in tako se vse skupaj širi.

Pia Smrekar: V našem razredu imamo na VIBER-ju skupino, kjer si dopisujemo. Problem je v tem, da vsi pišemo neknjižno in uporabljamo krajšave, kjer je to le mogoče (OMG, JS, PLZ ...). Želim si, da bi pisali bolj pravilno, zato sem sama začela pisati knjižno. Upam, da se bodo tako odločili tudi drugi.

POHOD

(zgodba iz danih besed)

Nekega petkovega jutra se je Miha odločil, da bo šel na pohod. Za zajtrk je pojedel kos kruha z medom in popil skodelico toplega planinskega čaja. Odšel je v sobo, se preoblekel ter si s kremo za sončenje namazal obraz. Vzel je nahrbtnik, vanj dal pijačo, svetilko, nekaj za pod zob ter knjigo. Miha je namreč navdušen bralec napetih zgodb.

Pa je v športnih copatih naredil prve korake do svojega cilja. Zagledal je nekaj polžev, ki so lezli proti njegovemu dvorišču. S hitrimi koraki je nadaljeval pot in tako je prispel na rob bližnjega gozda. Na gozdni jasi je videl nekaj živali, ki so se hranile. Tam so bile srne, jež, krt in celo rjavi medved. Miha je s palico potrkal po drevesu, da je opozoril živali, da prihaja. Odšel je še globlje v gozd. Zagledal je ranjeno srno, ki je ležala pod grmom. Imela je poškodovano nogo. Ker ji je iz rane tekla kri, je vzel svoj robec. Pritisnil ga je na rano in ustavil krvavitev. Podprl ji je tudi hrbet, pustil ji je nekaj hrane in pijače. Odpravil se je proti domu. Hodil je kar nekaj časa. Bil je že utrujen.

Doma je na prt, ki je bil na mizi, položil list papirja in iz zamrzovalnika vzel sladoled. Napisal je pismo prijatelju. Miha je pismo opremil s svojim grbom. Poslušal je mirno glasbo in bil je zelo vesel, ker je pomagal ranjeni srnici.

Ana Duranovič, 4. c

ZNANJE JEZIKOV JE POMEMBNO

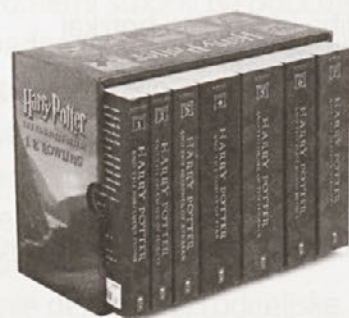
Jezik je pomemben, saj se z njim sporazumevamo. Pomembno je, da imaš bogat besedni zaklad in zato je potrebno prebrati veliko knjig. Dobro je, da poslušаш televizijske oddaje v slovenskem jeziku. Če obvladaš jezik, se lahko pogovarjaš, bereš in pišeš. Da se lahko pogovarjaš z ljudmi iz drugih držav, se moraš naučiti tudi tuje jezike. Ko gremo poleti na morje, mi prav pride znanje hrvaškega jezika. Ker je Slovenija majhna država, je pomembno znati angleški jezik, ki ga govori največ ljudi na svetu in je zato pomemben tudi za Slovence. Sam se angleščino učim v šoli in ob igranju računalniških igranic. Znanje jezikov je najbolj pomembna stvar.

Jaka Kastelec, 5. d

Petošolci za branje priporočamo:

- R. J. Palachio: ČUDO
- J. K. Rowling: HARRY POTTER
- E. Blyton: PET PRIJATELJEV
- S. Makarovič: TETA MAGDA
- D. Muck: BLAZNO RESNO O ...
- S. Pregl: GENIJI V KRATKIH HLAČAH
- M. Moškrič: STVAR
- D. Šinigoj: ISKANJE EVE
- L. Tetzner: OTROCI IZ HIŠE ŠT. 67

Aleksa Pavičević in Marko Knoll, 5. a

JEZIK O JEZIKU

Nekega dne, ko je Mihec odšel v šolo, je bil zelo vesel, saj so imeli v šoli uro naravoslovja, njegov najljubši predmet. Ko je prišel v šolo, so imeli najprej dve uri slovenščine. Pogovarjali so se o jezikih drugih držav. O angleškem, nemškem, italijanskem, kitajskem ... Najbolj mu je bila všeč francoščina, saj imajo najbolj smešen naglas. Avdiovizualno so prepotovali svet in spoznali 20 novih jezikov. Kako zanimivo! Bil je čas za malico in glavni odmor. V odmoru je bilo zelo zabavno, ves čas so se pozdravljali v tujih jezikih. Mihcu angleščina ni šla, zato je pozdravljal po francosko. Bilo je konec odmora in čas za naravoslovje. Pri prejšnji uri naravoslovja so se pogovarjali o čutilih. Danes pa so se pogovarjali o jeziku. Povedali so, da je tudi jezik čutilo in da je jezik najmočnejša mišica v telesu. Bila je zelo zanimiva ura. Po koncu te ure so imeli še glasbeno umetnost. Tam so peli angleške in francoske pesmice. Vsem so bile všeč. Ob koncu pouka so šli vsi domov. Mihec je doma zapel vse pesmice, vse pozdrave in vse jezike. To je bil Mihčev najljubši dan, ker so mu jeziki zelo všeč.

Prepletanka

Majica maja je na majalki,
ptički žgolijo na goli piščalki.
Travica travuje na travniški zemljici,
rožice sončnice rastejo na sončni gredici.

Pekač brez dna v opeki leži,
zvezek brez listov mu liste muli.
Korenček brez jedra se v ponvi brez dna
majavo krohota.

Vrhunec vrhuncev je klobasopogača,
ker jo grizlja zobarca krača.
No, to je dežela brez vrha in dna,
v njej se pa zelje brez listov baha.

Tisa Božič, 5. b

Anže Lavrih, 5. c

VELIKO PLESIŠČE

V nekem kraju se zdaj pleše kot v raju.

Imajo plesišče in veliko modno gledališče.

Tam dame pozirajo in paradirajo.

Imajo robote in pravljичne falote. Tam pleše gospoda in tudi vaška neroda.

Plešejo standardne plesne in valčke,

medtem pa otroci preganjajo vrtno palčke.

Ko pa ob polnoči ples se konča, vsa gospoda počiva doma, vaška neroda pa brž po stopnicah zleti iz plesne dvorane, se spotakne ter se zakrohota: HAHAHA in ples se končno konča.

Ana Balaban, 5. b

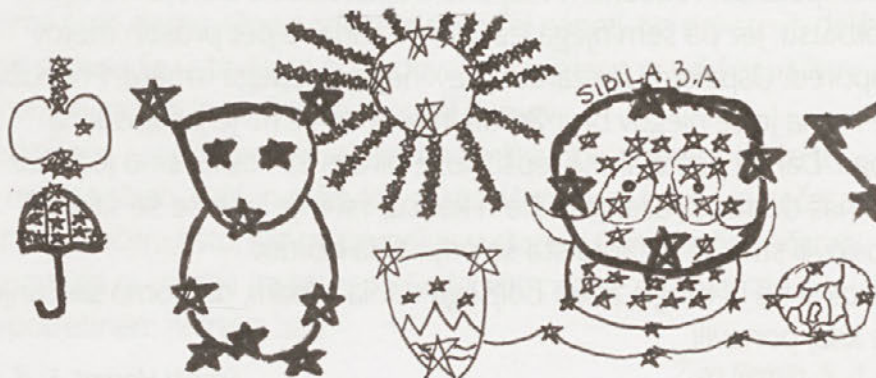
ZVILA SEM SI NOGO

V življenju se večkrat poškodujemo. Lahko si zlomimo roko, zvijemo gleženj, si izpahujemo ramo ... In takoj občutimo bolečino. Taka nezgoda se je zgodila tudi meni. Zvila sem si nogo.

Nekega lepega sončnega dne med poletnimi počitnicami sva se z mlajšo sestrico igrali na vrtu. Tekali sva in si podajali žogico. Mami je rekla, naj greva z njo v trgovino Hofer, da bomo kupili stvari za večerjo. Šle smo v avto in se odpeljale. V trgovini smo kupile sirovke in sok. Ko smo prišle domov, sva s sestrico tekli po stopnicah in po nesreči me je potisnila. Padla sem na dno stopnic. Noga me je začela zelo boleti in začela sem jokati. Mami je takoj pritekla k meni in me vprašala, kaj se je zgodilo. Povedala sem ji celo zgodbo. Pomagala mi je priti do stola. Na mizi je bila že pripravljena večerja, a meni ni teknila. Mami je rekla, da gre na sprehod s psičko, potem pa bova šli na urgenco.

Ko se je vrnila s sprehoda, sem ji povedala, da me noga še bolj močno boli. Opazila je, da mi je noga močno otekla in zopet sva šli v avto. Pripeljali sva se do urgence in se usedli na čakalno mesto. Čakali sva eno uro, da sva prišli na vrsto. V ambulanto nas je spustila mlada gospa in naju pospremila do zdravnika. Gospa je zapustila sobo in zdravnik me je začel pregledovati. Tudi on je bil mlad. Ko sem mu povedala, kje me boli, me je malo pretipal in me poslal na slikanje. Stopila sem v mračno sobo. Sestra me je posedla na posteljo in nogo sem morala stegniti. Ko je sestra vse pripravila, mi je rekla, naj noge ne premikam. Potem je zapustila sobo. Kar nekaj slik so naredili in mi jih dali v roke. Preden sem šla so rekli, naj jih pokažem zdravniku. Zdravnik si je ogledal slike in mi povil nogo. Rekel je, naj veliko počivam in hladim nogo. Nato sva z mamico zapustili ambulanto. Ko sva prišli domov, je bilo pozno, zato so vsi že spali. Preoblekla sem se, se ulegla in takoj zaspala. Iz tega dogodka sem se naučila, da ni varno tekati po stopnicah. Noga me je zelo bolela, zato tega dogodka ne privoščim nikomur – niti svojemu največjemu sovražniku. Nasvet: Ne tekajte po stopnicah, saj se vam lahko zgodi enako kot meni!

Lina Gošnik, 5. c

SREČANJE Z GORANOM DRAGIČEM

Bila je sobota. Zjutraj sem se zbudila in mami mi je že takoj voščila za 11. rojstni dan. Mami sem vprašala, zakaj se smeji. Rekla je, da ima darilo zame in da naj počakam. Prinesla je kuverto in rekla, naj ugibam, kaj sem dobila.

Prepričana sem bila, da je denar. Povedala mi je, kaj je, šele takrat, ko se je zbrala cela družina. Bil je bon, ki ti je omogočil celodnevno druženje z Goranom Dragičem. Ostala sem brez besed. Skočila sem na starša in ju močno objela. Gledala sem v bon, pa nisem mogla verjeti, da je to sploh mogoče. Srečala se bom s svojim najljubšim košarkarjem, Goranom Dragičem. Sploh nisem vedela, kako naj se obnašam, kaj naj oblečem. Milijon stvari se mi je tisti trenutek pletlo po glavi. Da bi noč čim prej minila, sem se odpravila spat že ob 7. zvečer. Prvič sem se zbudila ob 3. zjutraj, drugič ob 5., potem pa nisem mogla zaspiti nazaj, zato sem kar do 8. zjutraj bedela. Komaj sem čakala! Pozajtrkovala sem in se odpravila kar peš do Športne dvorane Marof. Ko sem prispela, me je tam že čakal moj vzornik Goran Dragič. Najprej me je vprašal po imenu in priimku. Povedala sem mu, da sem Franja Horvat. Podaril mi je žogo s svojim podpisom, potem pa sva šla igrati košarko ena na ena. Pustil mi je, da tudi jaz zadenem nekaj košev. Goran me je izzval, naj v petih poizkusih zadenem vsaj eno trojko. Zadelam sem jo v tretjem poizkusu. Jaz pa sem njega izzvala, da zadane pet prostih metov zapored. Uspelo mu je zaradi pravilnega in lepega izmeta. Pridružil se nama je še njegov brat Zoran in tudi on se mi je podpisal na žogo. Dan je postajal vse lepši. Ko je bil čas za kosilo, smo jedli kar pri nas doma. Druženje je šlo h koncu, vsi trije smo se še slikali. Poslovali smo se in fanta sta se odpravila domov. Nikoli si ne bi mogla želeli boljšega darila. Upam, da bomo srečanje še kdaj ponovili.

Franja Horvat, 5. d

MAGNETNA DEŽELA

Nekega lepega čudnega dne sem se zbudil v magnetni deželi. Tam veljajo drugačna pravila kot v našem svetu.

Namreč v tej deželi denar raste na drevesih. Na najvišjih vejah so kovanci z najvišjo vrednostjo, a se zelo trdno držijo vej. Če jih želiš odtrgati, potrebuješ ultra super magnete. Zlikovci so takoj hoteli največje kovance, zato so začeli plezati visoko v krošnje dreves. Še preden so uspeli pobrati kovance, jim je zaradi vrtoglavice spodrsnilo in začeli so padati. Na njihovo srečo so imeli pri sebi močne magnete in so jih kovančki na spodnjih vejah ulovili. Spoznali so, da so bili pohlepni.

Kovancem so se zahvalili za rešena življenja in jim obljubili, da bodo v prihodnje živeli bolj pravično. Ko sem se zbudil, sem na žalost ugotovil, da zlikovci ostanejo zlikovci.

Žiga Kastelec, 5. d

BANANA IN NJENI PRIJATELJI V MESTU

Na lep sončen dan se je družina Kovač odpravila na piknik. S seboj so vzeli tri banane. Ko so prispeli do travnika, so pogrnlili lepo pisano odejo in nanjo zložili vso hrano. Opazili so, da manjka najmanjša banana. Iskali so jo, a je niso našli. Izkazalo se je, da si je od nekdanje želele videti mesto, zato je skočila iz košare in se odpravila na potep. Na poti je srečala muco. Pridružila se ji je in kasneje sta srečali še več živali (psa, veverico in ptičko), ki so želele z njima v mesto. Ko so prispeli na svoj cilj, so bili tako veseli, da bi jih kmalu »kap«.

Ogledali so si vse trgovine po vrsti. Zvečer so želeli nazaj domov, a niso vedeli, v katero smer naj se odpravijo. Veverico so prosili, naj spleza na največje drevo v bližini in ugotovi, kam morajo iti. »Naravnost,« je rekla. Hodili so in hodili, ko so prispeli do križišča. Ker niso vedeli, ali naj gredo levo ali desno, so prosili psa, naj povoha, kje so hodili prej. »Desno,« je zalajal. Spet so prišli do razpotja in ker spet niso vedeli, katera smer je prava, so prosili ptičko, naj poleti v nebo, oni pa ji bodo sledili. Živali so se vrnile v svoje domove, banana pa na travnik, kjer so jo še vedno iskali Kovačevi.

Ko so jo zagledali, so je bili tako veseli, da je niso pojedli, temveč so jo postavili v kuhinjo za okras. Kdo ve, morda tam ponosno stoji še danes.

Ema Macele, 5. d

HRUŠKINO ŽIVLJENJE

Sem hruška Debeluška, sem hitro dozorela, krilca sem dobila in z drevesa odletela.

Ježek je pritekel, na hrbet me nadel, po hribu se skotalil in me močno objel.

Sem hruška vsa vesela, se z ježkom kotalila in na svoji poti sva še jabolko ulovila.

Ježek si ponosno je ozimnico pripravil, jabolko in mene v klet si je pospravil.

Z jabolkom vso zimo veselo sva plesala in na koncu zime v ježku sva pristala.

Nika Kincl Skube, 5. d

STRAH IMA VELIKE OČI

Lani, ko se je veliko govorilo o »Killer« klovnih, sem se bal, da bodo prišli v Novo mesto, saj so mi v šoli nekateri pripovedovali, da so jih že videli. Bilo me je tako strah, da si nisem upal sam peš domov, ker nisem vedel, kaj se skriva za naslednjim vogalom. Babi mi je rekla: »Žiga, strah ima velike oči.« Sprva nisem vedel, kaj to pomeni, a skozi doživljanje tega dogodka sem izvedel, kaj je babi s tem rekom mislila. Ko je bilo konec dolgega šolskega dne, sem se odpravil domov. Bil sem na polovici poti do doma in na vrsti je bil najstrašnejši del. Bil je zelo temen in še deževalo je, da je izgledal še strašnejši. Lajanje, šumenje in vsi ostali zvoki, ki sem jih slišal, so moje telo spodbudili k še večjemu strahu. Srce mi je skočilo v hlače in ker si nisem upal naprej, sem šel nazaj v šolo. V svoji šolski torbi sem iskal telefon, da bi poklical starše. Ni ga bilo. Moral sem se opogumiti in iti sam domov. Ko sem prišel do istega kraja kot prej, sme se ustavil. Pogledal sem, če je kdo za mano – za varnost in zato, da bi mu sledil. Če sem sam, me je namreč še bolj strah. Nikogar ni bilo. Šel sem nazaj proti šoli. Na pol poti sem se ustavil. »Strah ima velike oči,« sem se spomnil in se spet obrnil proti domu. Opogumil sem se in šel naprej. Na nekaterih delih poti sem se še ustavljal in pogledoval, če za mano ni kakšen »Killer« klovni. Ni ga bilo in srečno sem prišel domov.

Sedaj vem, kaj pomeni rek »Strah ima velike oči«. Pomeni, da če te je nečesa strah, vidiš in slišiš, kar ni resnično. Zdaj, ko me je nečesa strah, si rečem tisto, kar mi govorijo vsi starejši člani družine: »Strah – zunaj ga ni, not' je pa prazen.« Sedaj vem, da se mi stvari po nepotrebnem ni treba bati.

Žiga Remih, 5. d

V DEŽELI, KJER VSI RAZUMEJO NAVODILA

V deželi, kjer vsi razumejo navodila, je zelo zabavno in vedno se dogaja kaj zanimivega. Navodila res da razumejo vsi, upošteva pa jih le redko kdo.

Vse se je začelo, ko je županja Helena Odlika želela, da je v njenem mestu vse popolno in urejeno. Zahtevala je, da vsi prebivalci podpišejo pogodbo, da se bodo trudili razumeti kakršnakoli navodila. Mislila je, da bo s tem uvedla red in disciplino. Tudi seznam navodil je napisala in bila so taka, da so jih vsi zlahka razumeli: vsi morajo skrbeti za čistočo mesta in ločevati odpadke; popoldne morajo odrasli hoditi z otroki na sprehode v naravo; nihče se ne sme prepirati; v kinu nihče ne sme jesti kokic, temveč morajo uživati sveže sadje. Neko nedeljo je opazila, da je cerkev v času maše napol prazna. Ko je po kosilu odnesla smeti, je videla, da je v njenem smetnjaku za embalažo steklenica. Bila je jezna. V ponedeljek je bilo na službenem parkirišču polno listja. Organizirala je sestanek, na katerem je zahtevala pojasnilo, kaj je šlo narobe, ko pa so navodila in pravila tako jasna. Njeni zaposleni so se opogumili in ji razložili, da to ne pomeni, da jih bodo tudi upoštevali.

Županja je ugotovila, da imajo prav. Če navodila razumeš, še ne pomeni, da jih boš upošteval. Včasih se zgodi, da jih prav v tistem trenutku ne moreš upoštevat, lahko pa si navodilo vsak razlaga čisto po svoje.

Boža Hajsinger, 5. d

JEZIK TAKO ALI DRUGAČE

Jezik je nekaj, kar moramo znati. Vsak zna dobro vsaj en jezik. Jezik, ki ga govorita mama in oče, je naš materni jezik. Če mama in oče govorita drugačna jezika (oče angleščino, mama slovenščino), se otrok za materni jezik lahko nauči oba. Tujega jezika se je najbolje učiti, ko si mlajši, saj si več zapomniš. Jaz se učim angleščino in nemščino. Ker sta si jezika podobna, se moram doma učiti vsak dan pol ure. Jezika sta precej zahtevna.

Meni tuji jezik predstavlja zanimanje za nove stvari, saj lahko govorim z ljudmi, ki ne govorijo slovensko in si (recimo, če se pogovarjam z Angležem) s tem izboljšujem angleščino. Rada imam druženje z ljudmi, zato se učim tujih jezikov. Moji starši me pri tem spodbujajo in mislim, da je to prav. Rada bi se učila še več jezikov, saj bi z ljudmi lažje komunicirala. Znanje tujih jezikov je za človeka pomembno.

Tinkara France, 5. c

MOJ JEZIK

Moj jezik je slovenski, ne štajerski, ampak dolenski. Vsakič, ko pomislim na to, si rečem: »To pa je težko!«

S prijatelji se pogovarjam, začutim čisto nič.

Ko pa babica me popravi, v srčku me pič'.

Zaspim in sanjam, kako bi bilo, če ne bi izumili jezika.

Nasmejem se in rečem:

»NIKAKOR, saj jezik mi pomeni vse VSEKAKOR!«

Nika Kavšek, 5. c

English pages

Why should everybody learn at least one foreign language

Learning a foreign language is the best way to keep different illnesses at bay, especially dementia. I used to believe that learning a language is different with children than adults. I don't believe that any longer. The way of learning is the same – it starts with listening to a language, repeating the words and phrases you hear and then using them in a wider context. The only difference is speed. Kids learn faster and more stress free than adults. So, what happens when you learn a foreign language? According to some research it can increase the size of your brain, it benefits your intelligence, strengthens your memory and concentration and lowers the risk of dementia and Alzheimer's. To explain it very simply – we exercise our bodies to be fit, and with learning a language we exercise our brain – it's the ultimate work out for the synapses to develop.

Maybe these were the reasons why a group of retirees decided to take up English lessons with me. After six years of learning we decided to take a break. The results were not very good. In the two years when we didn't have lessons my retired ladies, as I call them, started experiencing some unsettling symptoms – lower concentration, poor health and loss of memory. So last

Sara Greršič, B. c

September we made a decision to start learning again. Three articles below show you that for learning a language it is never too late. The age span of my ladies is from 65 to 75 years old. For their homework they had to write about their day. Read what they wrote.

Friday, Nov 11th

I must be honest and apologize to my teacher. I didn't take her advice. I apologize because I didn't write two sentences about my day. So, it is Friday today and I've begun doing my homework. I hope to be successful. It's my son-in-law's birthday today and I will congratulate him via Skype. He lives in Canada.

Saturday, Nov 12th

Today my husband and I went to our weekend cottage where I raked all the leaves on the lawn.

Sunday, Nov 13th

I'm going to visit my friend Vedran. He's broken his leg and he must stay in bed.

Monday, Nov 14th

Today I'm going to a big party with my friends. Our best friend Niko will celebrate his 80th birthday. I'm looking forward to seeing all my old friends. I know we'll have a great time. In the evening I want to observe the full moon.

Tuesday, Nov 15th

It's a sunny day and I'm very happy and glad because sunlight is very important to me. I hope it will be a nice day today.

Wednesday, Nov 16th

"Wow!" I've finished my homework and I'm looking forward to seeing our kind teacher and three beautiful ladies. "Hi! Nice to see you again!"

*Gabrijela Turk,
a retired accountant*

My typical day

I get up early, at about 5.30 a.m. I usually drink a big glass of hot water with lemon juice. Then I have a shower, get dressed and cook breakfast for my husband. I drink a cup of coffee at the same time every morning and I listen to daily news. Then I usually go on the internet and chat to my daughter on line. I tidy the flat twice a week and I also do my shopping in a shopping centre. There I usually meet up with my friends.

I often visit my favourite friend at her place of work. When she's at home she often does the gardening. Her garden is bigger than mine. She grows a lot of flowers.

Chatting to my husband is often noisy because we have different interests and opinions. He likes to talk about the politics, but I don't want to listen. Then he starts speaking very loudly.

I go for a walk twice a week and I also do yoga.

My favourite day is Wednesday when I go to my English class and meet up with my most important friends.

My husband and I sometimes go out to eat because I don't like cooking for two people. It is more difficult than cooking for a big family.

In the evening I often listen to classical music or I read a book. I go to bed at 10 o'clock.

My typical day isn't exciting because I am retired and I don't do my professional work anymore.

My perfect day is when I feel well and healthy.

*Katica Kvasić,
a retired medical doctor*

I woke to a sunny day on Thursday so I was happy all day. My daughter invited my husband and me to the theatre in the evening. We saw a musical *Cvetje v jeseni*.

The fog's wet and soft coat rolled over the nature and the rain started knocking on the window panes. Friday was the ideal day to have a quiet day in.

My husband and I visited our relatives on Saturday. Our granddaughter was 18 and our grandson was 16. We had a really happy day.

It was St. Martin's Day today. I had some people over for St. Martin's traditional feast of roast goose, red cabbage and some excellent wine.

My husband was eighty years old and we met up with our friends. We have been friends for over 50 years and we had a lot of stories to tell.

Tuesday was a special day for my husband and me. We celebrated his birthday alone with a lot of love and happiness for each other.

*Olga Golob,
a retired teacher
and deputy head*

ZABAVNI NASVETI

Če hočete študirati jezike, pojdite na medicino.

Naučite se vlinščino za bolj varno pisanje plonkcev.

Če želite izboljšati svoj britanski naglas, pijte čim več čaja.

Za hitrejše učenje jezikov vdrite enemu tujcu v hišo in preživite en teden z njim.

Kako se najhitreje naučite kitajščino: mečite lonce po tleh in poslušajte njihov zvok.

Če ne razumete jezika tujca, samo priklopite na podnapise. #problemsolved

TRIM ISMAILI, 9. a

KOTIČEK KUHINJE

V zadnji številki Najče sem vam predstavila nekaj **zdravih** receptov, ki so bili povezani z rdečo nitjo takratne Najče, torej z zdravim življenjem. No, v tej številki pa si lahko damo duška tudi z manj zdravimi recepti. Ker se hitro približuje poletje, sem za vas pripravila tudi dve osvežilni pijači, ki bosta ob vročih poletnih dneh še kako prijali.

PANNA COTTA Z JAGODNO SREDICO

SESTAVINE:

- 150 g sladkorja
- 200 ml mleka
- 200 ml sladke smetane
- anilija (strok ali aroma)
- 20 g želatine v lističih
- 500 ml sladke smetane (stepemo).
- Jagodna sredica:
- 200 g jagod
- 50 g sladkorja v prahu

PRIPRAVA: Panna cotta: želatino namočimo v mrzlo vodo. V kozici segrejemo mleko, sladkor, sladko smetano in vanilijo. Odstavimo in precedimo. Dodamo namočeno želatino in dobro premešamo, da se le-ta povsem razpusti. Ohladimo na sobno temperaturo. Ko je masa primerno ohlajena, vanjo nežno vmešamo stepeno sladko smetano.

Jagodna sredica: jagode in sladkor zmešamo v jagodno kašo, ki jo razporedimo po pekaču in za 20 minut postavimo v zamrzovalnik. Ko je jagodna kaša strjena, jo vzamemo iz zamrzovalnika in iz nje na hitro oblikujemo jagodne kroglice.

Sestavljanje sladice: modelčke za panna cotto do dveh tretjin napolnimo s pripravljeno smetanovo maso. Na sredino položimo jagodno kroglico. Modelčke do vrha napolnimo z maso. Sladico za vsaj 30 minut postavimo v hladilnik, da se strdi in dobro ohladi.

Strjeno sladico iz modelčkov previdno zvrnemo na krožnik. Poljubno jo okrasimo in takoj postrežemo.

BROWNJI

SESTAVINE:

- 250 g masla
- 250 g navadne temne čokolade
- 2 cl ruma
- 250 g rjavega sladkorja
- 10 g vanilijevega sladkorja
- 180 g moke
- 50 g kakava v prahu
- 5 jajc
- 20 g masla za pekač

PRIPRAVA: V kozici skupaj stopimo maslo in jedilno čokolado, da nastane gladka zmes. Odstavimo, vmešamo rum in nekoliko ohladimo. V večji skledi zmešamo rjavi sladkor, vanilijev sladkor, moko in kakav v prahu. Prilijemo čokoladno zmes in dodamo jajca. Vse skupaj dobro premešamo z mešalnikom, da dobimo enotno in gladko zmes.

Pečico ogrejemo na 180°C. Pekač dobro namažemo z maslom in vanj vlijemo čokoladno zmes. Potisnemo ga v ogreto pečico in pečemo 15 minut. Pečene brownije dobro ohladimo. Ohlajene narežemo na kvadratke in postrežemo.

ČEŠNJEVA PIJAČA ZA VROČE DNI

SESTAVINE:

- 400 g svežih češenj
- 50 g sladkorja
- 2 vejici mete
- 500 ml vode
- 2 limeti
- 600 ml mineralne vode
- ledene kocke
- kandirane češnje

PRIPRAVA: V manjšo kozico stresemo oprane češnje (nekaj jih prihranimo za dekoracijo) in sladkor. Dodamo meto in vse skupaj zalijemo z vodo. Nežno zavremo in mešamo, da se sladkor raztopi, nato pa na zmernem ognju kuhamo deset minut, da se češnje popolnoma zmehčajo.

Kozico odstavimo in vsebino precedimo skozi cedilo. Sadje s pasirnikom spasiramo, da se znebimo koščic in dobimo fin češnjev pire. Limeto prerežemo na pol in ožamemo. Limetin sok, češnjev pire in sok v skledi dobro premešamo ter za nekaj časa postavimo na hladno.

Limeto operemo, obrišemo in narežemo na rezine. Sok prelijemo v vrč in dolijemo mineralno vodo. Pijačo nalijemo v kozarce z ledom in okrasimo z rezino limete ter češnjo.

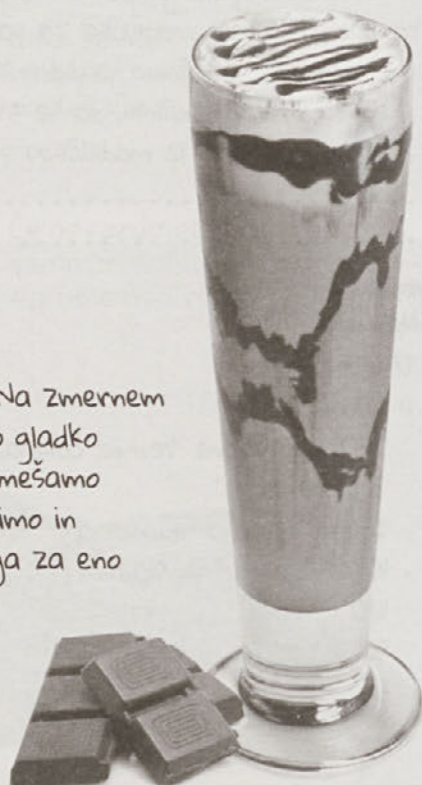
LEDENA ČOKOLADA

SESTAVINE:

- 1 žlica masla
- 700 ml mleka
- 150 g jedilne čokolade
- 5 žlic sladkorja
- 1 skodelica sladke smetane
- 100 g vanilijevega sladoleda

PRIPRAVA: V kozici stopimo žlico masla in nalomimo jedilno čokolado. Na zmernem ognju segrevamo in mešamo toliko časa, da dobimo enakomerno gladko zmes. V kozico vlijemo mleko in dodamo sladkor ter vse skupaj mešamo še toliko časa, da se sestavine dobro premešajo. Kozico odstavimo in počakamo, da se mleko ohladi na sobno temperaturo. Nato pa ga za eno uro shranimo še v hladilniku.

Z ročnim mešalnikom čvrsto stepemo sladko smetano. V višje kozarce damo najprej kepico vanilijevega sladoleda, prilijemo ohlajeno čokoladno mleko in okrasimo s sladko smetano.

JOGURTOVO PECIVO IZ SLIV

SESTAVINE:

- 2 veliki jajci
- 1 jogurtov lonček kristalnega sladkorja
- 1 vrečka vaniljevega sladkorja
- 1 lonček jogurta (180 g)
- 3/4 lončka stopljenega kokosovega masla (kokosovo olje)
- 2 jogurtova lončka gladke moke
- 1 vrečka pecilnega praška
- 500 g svežih zrelih sliv
- 2 žlici rjavega sladkorja
- 1 žlička mletega cimeta

PRIPRAVA: V kozici na nizki temperaturi počasi stopimo kokosovo maslo. Kozico odstavimo in stopljeno maslo malce ohladimo. V skledi zmešamo moko in pecilni prašek.

V drugi skledi penasto umešamo jajca, kristalni in vaniljev sladkor. V jajčno zmes umešamo jogurt in stopljeno kokosovo maslo. Na zmes nato presejemo mešanico moke in pecilnega praška ter vse skupaj dobro premešamo, da dobimo enotno testo brez grudic.

Pecico segrejemo na 180 stopinj Celzija. Testo stresemo v namaščen pekač in ga s hrbtno stranjo žlice ali lopatko enakomerno razmažemo po njem in po vrhu lepo pogladimo.

Slive operemo, razpolovimo in izkoščičimo. Polovičke po dolžini prerežemo na pol, da dobimo četrtine, s katerimi prekrijemo testo (prerezana stran naj bo obrnjena navzgor). Po slivah potrosimo mešanico rjavega sladkorja in cimeta. Pecivo pečemo v ogreti pečici 35 do 40 minut. Pečeno je, ko na zobotrebcu, ki ga zapičimo v testo, ni nobenih ostankov, ko ga izvlečemo. Pečeno pecivo ohladimo.

Ohlajeno pecivo narežemo na poljubno velike kose, ki jih serviramo na krožnike in postrežemo.

#MODA

POLETJE 2017

Ojla! Pa smo nazaj. Nazaj v modi! Bliža se poletje in trije dolgi meseci za eksperimentiranje z barvami in oblikami. Jaz se že zelo veselim! Kaj pa vi? Kateri je vaš najljubši letni čas? Ste tudi vi povsem obsedeni s poletjem? Mogoče eksperimenti v kemiji niso tako zanimivi, eksperimenti v modi pa so več kot čudoviti! No, ste za kakšno avanturo?

Preden začnete brati ta prispevek, si zapomnite naslednje, da me ne boste nato čudno gledali po prebranih nasvetih. Pravila so v matematiki, kemiji, slovenščini, tudi doma in povsod v svetu, z izjemo mode. V modi ni pravil, zato kar pogumno eksperimentirajte in se ne zmenite za ostale.

To poletje bo drugačno. Bolj zanimivo in pestro. Na paletah bomo lahko mešali razne odtenke roza barve (neon, baby, candy, powder, cherry pink), zelene (kaki, vojaška), rumene (zenf, limona), modre, rjave ... Ampak pazite, največji trend bo krvavo rdeča barva! Seveda pa bomo lahko v garderobo namešali tudi malo čarobne metal barve, ki bo s svojim sijajem vse še malo bolj popestrila. Upam, da veste, da to velja tudi za športna oblačila. No, mogoče ne bi imela prav metal športnih pajkic, čeprav – zakaj pa ne?! Tudi bela barva bo to poletje aktualna. In to na dolgih belih oblekah ali krilih iz tršega blaga. Široke obleke bodo zasenčile kratka popeta krila. Zelo

pomembno je, da ne bomo preveč monotoni pri kosih oblačil. Kombiniramo lahko vse možne barve in oblačila popestrimo z dodatnimi vzorci. Črte se verjetno še ne bodo kmalu poslovile za razliko od kara. Vse več bomo lahko opazili pik in cvetličnih potiskov. Na novo pa se bodo začeli uveljavljati grafični in geometrijski motivi na oblačilih, obutvi, modnih dodatkih ... Pri športnih oblačilih ne boste zgrešili z majicami z motivacijskimi napisi, »odtrganimi« pajkicami in svetlikajočimi se teniskami. Mislim, da je zelo pomembno, da se v vsakem »outfitu« vidi tudi malo elegance in glamuroznosti. Tudi v uličnem stilu lahko to dosežemo s preprostimi metodami. Ženstvenost in elegan-

co bodo pričarali daljši suknjiči nevtralne barve, svilene bluze, gumbi namesto zadrge, volančki in seveda bleščice. V poletju pa bo prevladoval boj med opaznimi, širokimi izrezi in kosi oblačil z zaprtimi rameni, hrbtom, vratom, prsmi. Na novo bomo videli nekaj za nas popolnoma čudnega, a kot že vemo, pravil v modi ni! V modno razvitejših državah boste opazili punce, ženske, ki nosijo čipkaste, črne modrčke (skrajšan top) preko srajc, majic, bluz ... Ali bi si upali narediti tak preskok v modi in samozavestno odkorakati na ulico?

Kot vemo, tudi poleti potrebujemo hlače, vendar se stil hlač presneto dobro razlikuje od jesensko-zimskega. V vročih poletnih dneh bodo prav prišle platnene hlače z »živimi« vzorci. Lepo bo, če boste v svojo garderobo dodali klasične hlače, ki pa naj bodo tokrat rdeče barve. Še vedno pa bo džins ta, ki bo vse skupaj malo »začinil« in ob tem izjavljam, da luknje ostajajo! V športu naj bodo hlače oprijete in enobarvne ali pa ohlapne barvne, vzorčaste, pisane ... Takšne, da si jih bomo mimoidoči zapomnili.

Vsako garderobo pa polepšajo in seveda dopolnjujejo čevlji. Kdo ima rad čevlje? Jaz obožujem nakupovanje čevlje! Dame si boste lahko privoščile še kakšen dodaten par elegantnih lakiranih, metal, pisanih, usnjenih, kričeče rdečih ali rumenih

čevljev na peto. Sandali bodo ostali še naprej v modi, prav tako tudi gladiatorke. Za sproščen sprehod po mestu ali plaži pa bodo prav prišli tudi športni copati vseh vrst, vseh barv in vseh možnih vzorcev. K modnim oblekam bodo pristajale manjše ročne torbice, ki pa naj bodo le modni dodatek in ne smejo pritegniti večje pozornosti, kot jo pritegne sama obleka. K vsakemu outfitu pa bo pristajal vrečasti nahrbtnik, s katerim boste izgledali bolj sproščeno.

Fantje, moda za vas se od prejšnjega poletja ne bo preveč spremenila. Še naprej ostajajo srajce z vzorci in živimi barvami, majice s kratkimi rokavi in napisi, jopice s kapucami – hoodyji, džins hlače vseh dolžin, tu pa tam kakšne klasične hlače. Obutev naj bo udobna, da bo vse skupaj delovalo malo bolj sproščeno. V mislih imam teniske. Tudi za vas bodo poleti uporabni vrečasti nahrbtniki iz blaga.

»Fashion is about dreaming and making other people dream.« je nekoč rekla Donatella Versace.

Ekaterina Petrovič, 9. b

Miss & Mister

Učenke in učenci 8. in 9. razreda vsako leto izbiramo miss in mistra 9. razreda naše šole. Rezultate te ankete najbrž težko pričakujete, zato si jih kar takoj oglejmo!

MISS OŠ GRM 2016/2017

Jasna Potočar, 9. a (27 glasov)

prva spremljevalka

Danila Prah, 9. b (23 glasov)

druga spremljevalka

Klara Jordan, 9. a (22 glasov)

MISTER OŠ GRM 2016/2017

Trim Ismaili, 9. a (24 glasov)

2. mesto

Maks Blažič, 9. b (13 glasov)

3. mesto

Lan Pečnik, 9. b (11 glasov)

Gaja Popovič, 8. a

SREDNJA

JANA P.
Razredničarka

POLONCA E.
Sorazredničarka

ŽALA K.
Splošna gimnazija

ANJA Š.
Oblikovna gimnazija

ANA S.
Zdravstvena nega

ELA B.
Splošna gimnazija

TRIM.
Splošna gimnazija

MARKO L.
Elektrotehnik

LOTI G.
Športna gimnazija

NATALIJA A.
Kozmetični tehnik

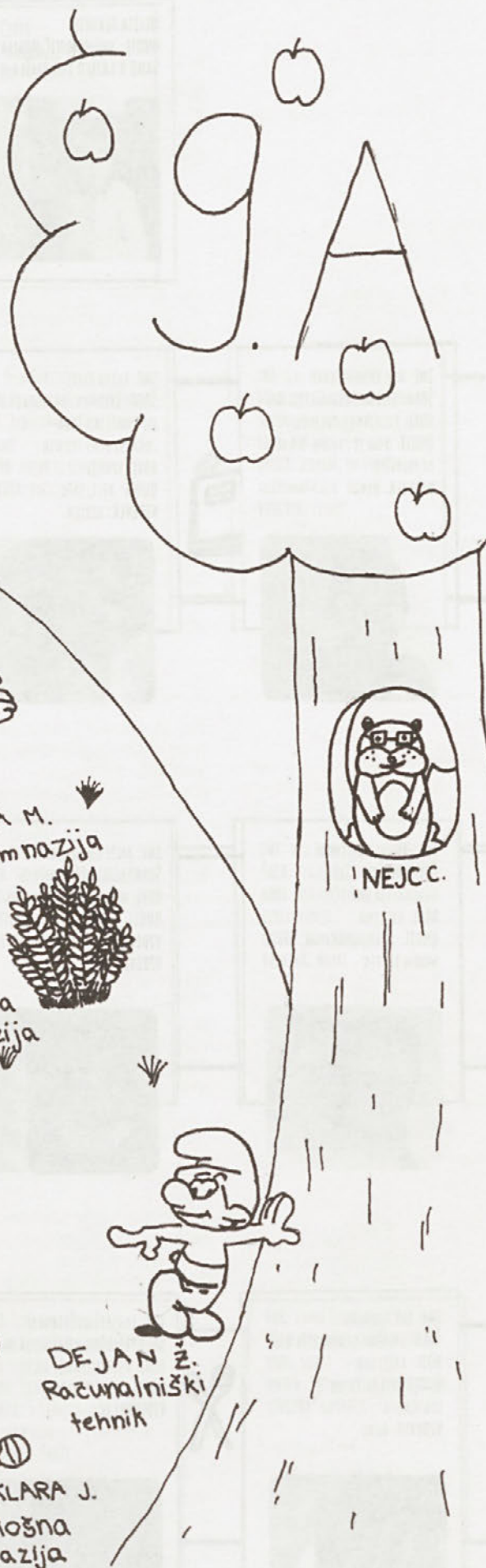
AMELA H.
Zdravstvena nega

VERONIKA A.
Ekonomška gimnazija

MAŠA R.
Kmetijsko podjetniški tehnik

JASNA P.
Splošna gimnazija

TIN N.M.
Farmaceutski
tehnik

MANUELA M.
Klasična gimnazija

KATARINA V.
Gimnazija želimfe

MAJ P.
Tehniška gimnazija

MATEJŠ.
Splošna gimnazija

MATEJ R.
Kemijski tehnik

KAREL C.
Gimnazija želimfe

DEJAN Ž.
Razumalniški
tehnik

KLARA J.
Splošna gimnazija

MELITA BIATNIK
QUOTE: »NE BOM NIČ MOTILA,
SAMO V RAZRED SEM PRIŠLA.«

9.B

IME: NIK RADOVIČEVIČ
ŠOLA: SPLOŠNA GIMNAZIJA NM
HOBI: POSOJANJE ZVEZKOV
QUOTE: »TM JE ZVEZEK. UZEM
PA PREPŠIČ
VZDEVEK: NIKOS

IME: PETRA RIBIČ
ŠOLA: SREDNJA ZDRAVSTVENA
IN KEMIJSKA ŠOLA –
ZDRAVSTVENI TEHNIK
HOBI: SPANJE
QUOTE: »JST, JA?«
VZDEVEK: RIBICA

IME: LUKA VIDMAR
ŠOLA:
HOBI:
QUOTE:
VZDEVEK:

IME: ANDRAŽ KLOBUČAR
ŠOLA: SPLOŠNA GIMNAZIJA NM
HOBI: TAJSKI BOKS, FILMSTVO
QUOTE: »ČE SM PA DEBEUČK
VZDEVEK: ANDRO BANDRO

IME: ANDELA DELLMAR
ŠOLA: BIOTEHNIŠKA
GIMNAZIJA NM
HOBI: VIOLINA
QUOTE: »ČRNOGORKA SM, NE
MORM TEČIČ

IME: ANŽE GORJANEC
ŠOLA: ELEKTRO ŠCNM
HOBI: MODELARSTVO GAMING
QUOTE: »GG EZIČ
VZDEVEK: MLCU MACA
VZDEVEK: ĐELL

IME: INES DŽANANOVIČ
ŠOLA: TEHNIŠKA GIMNAZIJA
NM
HOBI: KARATE, YOUTUBE
QUOTE: »SEJ SM VEDLAČK
VZDEVEK: DŽANANOVK

IME: ELMIN JUŠIČ
ŠOLA: STROJNA ŠCNM
– AVTOSERVISER
HOBI: NOGOMET
QUOTE: »ZASPAN SM.«
VZDEVEK: MUJO

IME: ROK RUDMAN
ŠOLA: SPLOŠNA GIMNAZIJA NM
HOBI: ATLETIKA
QUOTE: »JA PA TU NI
LOGIČNUČK
VZDEVEK: RUDI

IME: EKATERINA PETROVIČ
ŠOLA: SPLOŠNA GIMNAZIJA NM
HOBI: DIZAJNIRANJE OBLEK
QUOTE: »DEJ NEHIČK
VZDEVEK: EKA

IME: LANA GABRIJELEČ
ŠOLA: SPLOŠNA GIMNAZIJA NM
HOBI: TENIS
QUOTE: »SOŠOLEC: »EJ, MI DAŠ
ZA PREPŠAT DN?«
LANA: »KA NIKA SPET NI!?«
VZDEVEK: GABRI

IME: VITO ŽURČ
ŠOLA: SPLOŠNA GIMNAZIJA NM
HOBI:
QUOTE:
VZDEVEK:

R.I.P.

2017

SONJA ČIBEJ
QUOTE: »UČENCI, VAM BOM
JAZ NEKAJ PAVEDALA ...«

IME: MANCA MEDLE
ŠOLA: SREDNJA ŠOLA ZA
GOSTINSTVO IN TURIZEM
HOBI: ODBOJKA, SERIJE
QUOTE: »KA SM SPET
NARDILAT«
VZDEVEK: BLONDINKA

IME: LAN PEČNIK
ŠOLA: ŠCNM VZGOJITELJSKA
HOBI: KOŠARKA
QUOTE: »ANANAS«
VZDEVEK: PEČNIK

IME: ELLA ŠUKLJE
ŠOLA: TEHNIK RAČUNALNIŠTVA
HOBI: IZDELOVANJE SPLETNIH
STRANI
QUOTE: »SEM TI REKLA!«
VZDEVEK: ELČI

IME: GAL MAKSIMOVIČ
ŠOLA: BRITISH INTERNATIONAL
SCHOOL OF LJUBLJANA
HOBI: KOŠARKA
QUOTE: »UPAM, DA ODPADE
MATEMATIKA!«
VZDEVEK: TELKIČ

IME: NEJC MOHAR
ŠOLA: ESNM – MEDJSKI
TEHNIK
HOBI: MEŠANE BORIŠNE
VEŠČINE
QUOTE: »SEJ SE NE FAJTAM.«
VZDEVEK: BOHI

IME: DANILA PRAH
ŠOLA: SPLOŠNA GIMNAZIJA NM
HOBI: DOBRA SEM V TEM, KAR
MI JE VŠEČ.
QUOTE: »PISMO!«
VZDEVEK: PRAHEC

IME: TIN VRANJEŠ
ŠOLA: SPLOŠNA GIMNAZIJA NM
HOBI: PING PONG
QUOTE: »...«
VZDEVEK: TINAC

IME: MIA FRANTAR
ŠOLA: VZGOJITELJSKA ŠCNM
HOBI: USTVARJANJE,
IZDELOVANJE
QUOTE: »UPSS!«
VZDEVEK: MIMI

IME: PIA ŠPAN ZUPANČIČ
ŠOLA: EKONOMSKA GIMNAZIJA
NM
HOBI: ZAJEC
QUOTE: »BEJSK PAČI!«
VZDEVEK: PIFI

IME: JURE OBRAN
ŠOLA: EKONOMSKA GIMNAZIJA
NM
HOBI: BORIŠNE VEŠČINE
QUOTE: »HOOOOO!«
VZDEVEK: ĐURE

IME: ŽIVA STAREŠINIČ
ŠOLA: TEHNIŠKA GIMNAZIJA
NM
HOBI: ODBOJKA, SERIJE, PICA
QUOTE: »SAMOROGLI SO REKL,
DA SM KUL!«
VZDEVEK: ŽVAŽI

IME: TOMO TESTEN
ŠOLA: TEHNIŠKA GIMNAZIJA NM
HOBI: ŠPORT
QUOTE: »NIMAM JST ZA QUOTE?!«
VZDEVEK: GORENJC

9. C se poslavlja

Ime in priimek: Fran Biličič
Prepoznavnost: energičen
(Značilen) rek: Če nisi poseben, si beden.
Srednja šola: Tehniška gimnazija Novo mesto

Ime in priimek: Kristina Grujić
Prepoznavnost: odbojka
(Značilen) rek: Odbojka je zakon!
Srednja šola: /

Ime in priimek: Maks Blažič
Prepoznavnost: obnašanje
(Značilen) rek: Kar bo, pa bo.
Srednja šola: farmacevtski tehnik

Ime in priimek: Toni Hočevar
Prepoznavnost: nogomet
(Značilen) rek: Alles zusammen! (vsi skupaj)
Srednja šola: farmacevtski tehnik

Ime in priimek: Lea Brudar
Prepoznavnost: najmanjša in najmlajša v razredu
(Značilen) rek: Sometimes you win, sometimes you learn. (Včasih zmaguješ, včasih se učiš.)
Srednja šola: Tehniška gimnazija Novo mesto

Ime in priimek: Tina Ivanetič
Prepoznavnost: lokostrelstvo
(Značilen) rek: Delaj trdo in odločno.
Srednja šola: ŠCNM – tehnik računalništva

Ime in priimek: Anže Brinec
Prepoznavnost: velik filmoljub
(Značilen) rek: Carpe diem. (Uživaj dan.)
Srednja šola: Biotehnična gimnazija

Ime in priimek: Neža Keglovič
Prepoznavnost: želja po tough (močnem) videzu, ki se izneveri v videz totalnega piflarja
(Značilen) rek: Precej rada se pritožujem, nikoli pa ne popravim tega, kar me moti.
Srednja šola: Ekonomska šola Novo mesto (medijski tehnik)

Ime in priimek: Tyshea Anai Drab
Prepoznavnost: Michael Jackson oboževalka, vilinka v srcu, angel po duši
(Značilen) rek: Rahla resnica je: kar ljubiš, to si. / Znanje ti ne koristi, če ga ne znaš uporabiti.
Srednja šola: Umetniška gimnazija, likovna smer, Ljubljana

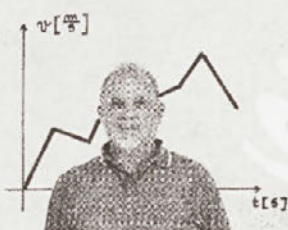
Ime in priimek: Aljoša Knap
Prepoznavnost: urednik Najče
(Značilen) rek: To, kar vemo, je kapljica, to, česar ne vemo, je morje. - Isaac Newton
Srednja šola: Splošna gimnazija Novo mesto

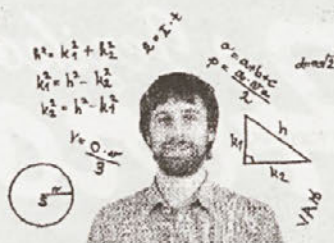
Ime in priimek: Marin Gazvoda de Reggi
Prepoznavnost: kemija, astronomija
(Značilen) rek: Pravijo, da je dom tam, kjer je srce. Moje je med zvezdami, preko vesolja.
Srednja šola: Splošna gimnazija Novo mesto

Ime in priimek: Žan Kuplenk
Prepoznavnost: majhen, glasen
(Značilen) rek: Nikoli ne obupaj.
Srednja šola: ŠCNM – tehnik računalništva

razrednik Dušan Plut

sorazrednik Simon Turk

Ime in priimek: Urban Malavašič
Prepoznavnost: problem solver (reševalec problemov)
(Značilen) rek: Hold the vision, trust the process. (Drži vizijo, zaupaj procesu.)
Srednja šola: Splošna gimnazija Novo mesto

Ime in priimek: Enida Sikira
Prepoznavnost: najtišja
(Značilen) rek: Happy people are my type of people. Those that bring no drama and are just trying to enjoy life. (Srečni ljudje so moja vrsta ljudi. Tisti, ki ne prinašajo nobene drame in samo poskušajo uživati življenje.)
Srednja šola: zdravstvena nega

Ime in priimek: Žiga Mejač
Prepoznavnost: kitarist in gorski kolesar
(Značilen) rek: »Bajk« je zakon!
Srednja šola: zdravstvena nega

Ime in priimek: Lotti Štricelj
Prepoznavnost: ples
(Značilen) rek: I have a dream. (Imam sanje.) - Martin Luther King
Srednja šola: Srednja vzgojiteljska in gimnazija Ljubljana

Ime in priimek: Nina Mervič
Prepoznavnost: peka peciv
(Značilen) rek: Hug your haters and kill them with your kindness. (Objemi svoje sovražnike in jih ubij s svojo prijaznostjo.)
Srednja šola: Slašničarska

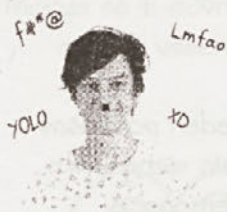
Ime in priimek: Anda Stankovič
Prepoznavnost: zračna puška
(Značilen) rek: Be yourself! (Bodi to, kar si.)
Srednja šola: zdravstvena nega

Ime in priimek: Miša Modič
Prepoznavnost: pisateljica
(Značilen) rek: Dobra zgodba je ravnotežje čustev in domišljije.
Srednja šola: Klasična gimnazija Novo mesto

Ime in priimek: Tinkara Praznik
Prepoznavnost: zabavna
(Značilen) rek: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.
Srednja šola: Srednja šola za oblikovanje in fotografijo Ljubljana

Ime in priimek: Jaka Novak
Prepoznavnost: »hitra vžigalna vrvica«
(Značilen) rek: Alles zusammen! (vsi skupaj)
Srednja šola: lesarski tehnik

Ime in priimek: Aljaž Urh
Prepoznavnost: naglas
(Značilen) rek: Kar bo, pa bo.
Srednja šola: lesna - mizar

Ime in priimek: Matevž Plisson
Prepoznavnost: vedno z žogo
(Značilen) rek: TT je zakon!
Srednja šola: Splošna gimnazija Novo mesto

Ime in priimek: Metka Vrbinc
Prepoznavnost: sočutna
(Značilen) rek: Bolje naredi malo na pravi način kot veliko stvar slabo. - Sokrat
Srednja šola: Gimnazija Želimlje

Jezikovni Horoskop

Maša Mesojedec, B. a

DEVICA

Pazi, kaj pišeš v svoj zvezek za slovenščino, učiteljica ga bo namreč kmalu pregledala.

LEV

Tvoja levja zagnanost se bo izplačala. Pisal boš namreč levje dobre spise in pesmi.

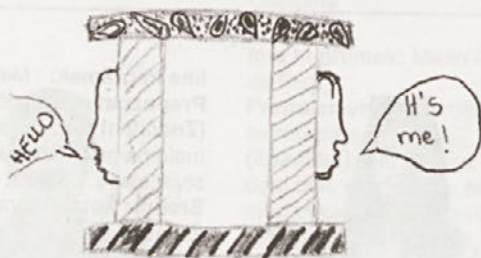
TEHTNICA

Tvoje misli bodo v naslednjem mesecu v velikem neravnovesju, zato raje pretehtaj vse svoje besede, preden rečeš kaj nepremišljenega.

DVOJČEK

Tvoja druga osebnost te bo v naslednjem šolskem letu vodila skozi slengovske prepreke.

KOZOROG

Plezal boš kot pravi kozorog, a ne po gorah, pač pa po svoji domišljiji. Pri tem boš odkril veliko dobrih idej, morda se preizkusiš tudi v pisanju.

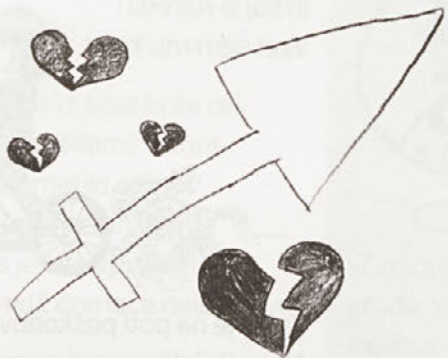
RAK

Raje se uščipni v jezik, preden poskušaš vpeljati nazaj tisto zastarelo slengovsko besedo, to je misija nemogoče.

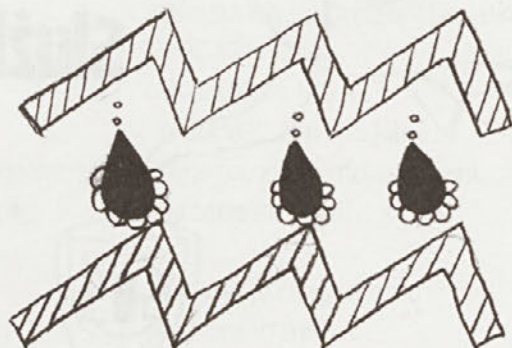
STRELEC

Ustrelil boš v prazno pri svoji simpatiji. Več sreče prihodnjic.

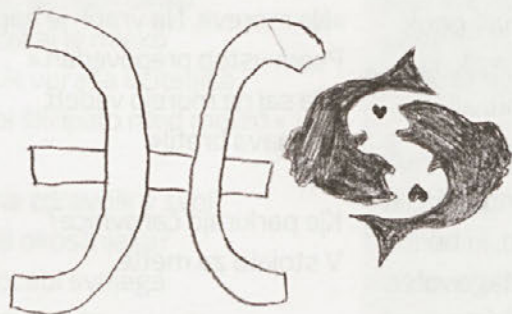
VODNAR

V vodi boš utapljal svojo žalost, vendar ne pozabi, da voda ne bo rešila tvoji težav. Zanje boš moral poskrbeti sam.

RIBI

Zaplaval boš v tebi še neznane vode. Bodi previden, nekatera prijateljstva so dobra le na prvi pogled.

BIK

Kadar je na semaforju rdeča, se moraš ustaviti, ne pa se brezglavo zagnati.

ŠKORPIJON

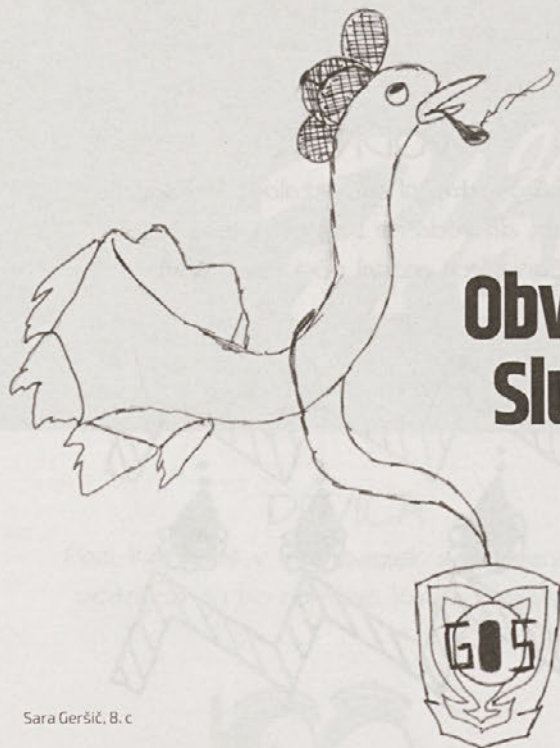
Morda se ti slovnica zdi strupena ... Prav imaš, ampak vseeno se jo boš moral naučiti.

OVEN

Ta mesec bo tvoja domišljija še posebej burna. Veliko boš razmišljal »o saj veš kom«. Odvrni kdaj misli od svoje simpatije, da si ne boš polomil rogove od zaletavanja v zid.

Grmska Obveščevalna Služba = GOS

Sara Geršič, B. c

V mesecu juniju bodo na naši šoli potekali jezikovni tečaji angleščine, nemščine, španščine, francoščine in ostalih jezikov za starše, učitelje, stare starše, skratka za vse udeležence in obiskovalce, ki bodo lahko obnovili svoje znanje tujih jezikov ali pa se naučili kaj novega.

V mesecu juniju bodo našo šolo obiskali rojeni govorniki nemščine, angleščine, španščine in francoščine, zato bo pouk tujega jezika potekal pod njihovim vodstvom in nadzorom, naši učitelji tujih jezikov pa bodo imeli proste dni.

Naša šola se je ob začetku novega leta pridružila državni organizaciji za izmenjavo učencev iz različnih pokrajinskih enot. Konec junija bodo našo šolo obiskali učenci iz Prekmurja, Bele krajine, Primorske in iz ostalih pokrajin, da bi izkusili šolanje in poučevanje na eni izmed dolenskih šol. Na izmenjavo bomo lahko odšli tudi grmski učenci. Kje in kako se lahko prijavite ter če ste ustrezni za izmenjavo, lahko najdete na šolski spletni strani.

Ministrstvo za šolstvo se je odločilo, da bo v slovenskih šolah izvedlo raziskavo o razvoju jezika. Tako bodo strokovnjaki prišli tudi na našo šolo, kjer bodo določen čas spremljali naš pouk in odmore oziroma naš jezik, ki ga bodo preučili in ocenili, ali jezikovno napredujemo ali ne.

Obveščamo vas, da bomo na šoli izvedli lov na zaklad, ki bo potekal vsak mesec. Zmagovalec oz. zmagovalka bo dobil/-a gesla za šolski wi-fi. Zemljevide lahko najdete v knjižnici ali pa na spletni strani naše šole. Zemljevid bo vedno vseboval uganke o naši šoli, ki vas bodo pripeljale do šifre – zaklada. Ko ugotovite, kje je »zaklad«, ga nesite v tajništvo, kjer boste dobili geslo. Srečno.

Učence obveščamo, da se bodo lahko v začetku naslednjega šolskega leta udeležili mednarodne izmenjave s šolami iz Italije in Nemčije. Prednost bodo imeli najuspešnejši učenci, zato se potrudite, da bodo zaključne ocene čim boljše!

VICI, VICI, VICI

Moj pes preganja ljudi na kolesu!
In kaj si naredil?
Vzel sem mu kolo!

Aja Kancilija, B. c

Želva je na poti poškodovala polža. Na policijski postaji prizna krivdo. »Prosim, opišite, kaj se je zgodilo,« reče policist. »Ne vem, vse se je zgodilo zelo hitro!« odgovori želva.

Dva psa stojita pred mesnico. »Greva notri?« vpraša manjši večjega. »Ne moreva. Na vratih je napis Psom vstop prepovedan.« »Pa saj ne morejo vedeti, da znava brati!«

Kje parkirajo čarovnice?
V stojalu za metle.

V živalskem vrtu sta obešeni dve obvestili. Na zgornjem piše: **NE HRANITE ŽIVALI – VODSTVO ZOO.** Na drugem pa: **PROSIM, NE UPOŠTEVAJTE ZGORNJEGA OBVESTILA – ŽIVALI.**

»Korenček je dober za oči!«
»Res? Kako veš?«
»Ali si že videl zajca z očali?«

V živalskem vrtu. »Katera žival je to?« vpraša Janezek. »Jaguar,« mu odgovori očka. »Aha, koliko pa požre na sto kilometrov?«

Sodnik zaslišuje žeparja: »Zakaj ste vzeli tujo denarnico?«
 »Zdelo se mi je, da je moja.«
 »Niste videli, da je čisto drugačna?«
 »Sem, ampak denar je bil čisto enak.«

Matej se vrača iz šole in že pri vratih zavpije: »Mami! Danes sem pri matematiki edini odgovoril na vprašanje!«
 »Kakšno pa je bilo vprašanje?«
 »Kdo ni naredil domače naloge ...«

V zaporu. »Zakaj pa ti sediš?«
 »Noge me bolijo ...«

Gost v restavraciji se razjezi: »Ali bom tukaj sedel lačen celo noč?«
 »Ne, gospod. Odprto imamo do devetih,« odgovori natakar.

»Janezek, ali nam lahko poveš, zakaj je mleko mastno?« vpraša učiteljica
 »Da ne bi škripalo med molžo.«

Zakaj ima zdravnik v svoji ordinaciji okostnjaka?
 Da ne pozabi svojega prvega pacienta ...

Janezek tri ure opazuje ribiča. Končno ga vpraša: »Oprostite, gospod, ali obstaja še kaj bolj dolgočasnega od lovljenja rib?«
 »Seveda, opazovati, kako nekdo lovi ribe.«

Na letališču reče žena možu:
 »Dragi, s seboj bi morala vzeti naš pianino.«
 »Zakaj?«
 »Ker na njem ležijo naše karte za letalo.«

Dve muhi se sprehajata po globusu. Ko se srečata že tretjič, reče prva: »Kako je svet majhen!«

Zoja Murn, 6. a

»Zanimam se za nakup tega gradu, vendar me samo zanima, ali tukaj straši.«
 »Nimam pojma! Tukaj živim že dvesto let in nisem srečal še nobenih duhov!«

Zakaj vzame Janezek s seboj v trgovino lestev?
 Ker so cene tako visoke.

Kaj reče stonoga, ko dobi nove čevlje za rojstni dan?
 Stokrat hvala!

Župnik in mežnar stojita ob vaški cesti in zabijata v tla tablo z napisom:
 »Konec je blizu! Obrnite se, dokler še ni prepozno!«

Mimo pridrvi avto, voznik skozi okno zavpije:
 »Pustita ljudi pri miru, vidva, verska fanatika!«

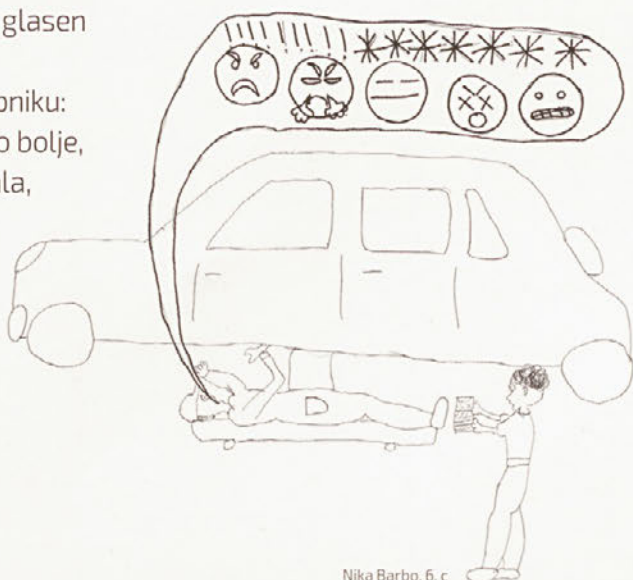
Čez nekaj trenutkov se zasliši cviljenje zavor in nato glasen pljusk.

Mežnar se obrne k župniku:
 »Ali misliš, da ne bi bilo bolje, če bi preprosto napisala, da je most podrt?«

Ura je tri zjutraj. Zvonec na vratih zveni, mož odpre.
 »Hej, kdo ste pa vi?«
 »Lopovi!«
 »In kaj hočete?«
 »Vemo, da imate zlato!«
 »Koliko pa ga hočete? Dosti?«
 »100 kil!«
 »A je lahko 105 kil?«
 »Valjda ... Daj 105 kil!«
 »Marija, zlato moje, vstani. Po tebe so prišli ...«

Kakšna je razlika med slonom in mišjo?
 Na slona se lahko nasloniš, na miš pa se ne moreš namišiti!

Otroci so v šoli dobili domačo nalogo: »Opišite v sto besedah, kako ste preživeli vikend.«
 Janezek je napisal: »Ta vikend smo se nameravali odpeljati z družino k teti.
 Naložili smo se v avto in ta nikakor ni hotel vžgati. Žalostno smo šli iz avta, razen očeta, ki je ostal pri avtomobilu in izrekel ostalih 60 besed, ki niso primerne za mojo nalogo.«

Nika Barbo, 6. c

fotografija: Ema Novak, 7. c

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO
LETNIK XXVII, junij 2017, št. 3, 4

Uredniški odbor:
Širši uredniški svet:

novinarji 7., 8. in 9. razreda

JERICA ERŽEK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica)

TINA GAČNIK (pomočnica urednice, lektorica)

RENATA BLATNIK (urednica Male Najče)

UROŠ STRUGAR (mentor likovnega oblikovanja)

RENATA BLATNIK, IRENA STRASBERGAR (likovno oblikovanje Male Najče)

Prelom in priprava za tisk:

Tomaž Grdin, Studio Enota (priprava za tisk)

650 izvodov

junij 2017

Osnovna šola Grm
Novo mesto